

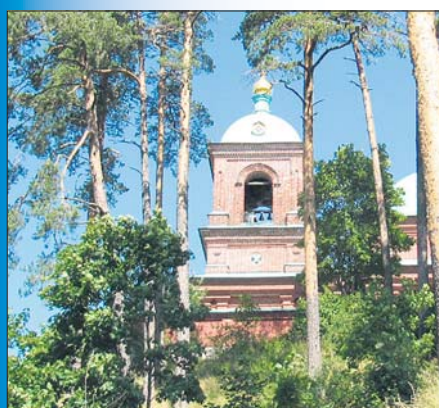

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 3
Lokakuu
2011

Rannikkomyrsky 2011 riehui Lohtajalla elokuussa.

41 matkalaista osallistui muistojuhlaan.
Kuvassa kappeli mäntymetsän siimeksessä.

Särkisyryjän taistelusta 70 vuotta **s. 3**

Vapauden ja itsenäisyyden perinnehuoneelle tarvitaan lisää tilaa. Kuvassa Pasi Eskola ja Juhani Kajava.

Kalajoella vaalitaan perinnettä **s. 6**

Kymmenes Vuori-harjoitus pidettiin 16.–19.9 pidettiin räjähdelaitoksen Haapajärven varikolla.

Vuori 2011 sotaharjoitus **s. 17**

Venäjä varustautuu rajusti vuosina 2011–2020

Suomen rajan välittömässä läheisyydessä sijaitsevat Venäjän kannalta strategisesti tärkeät Pietarin kaupunki, Suomenlahti sekä Murmanskin tukikohta-alue kulkuväylien ja viestiyhteyksien kautta. Venäjä ylläpitää tänään alueilla kasvavaa sotilaallista voimaa ja valmiutta. Ilmaston lämpenemisen takia Venäjän pohjoisten alueiden sekä Murmanskin strateginen merkitys kasvaa. Neuvostoliitto oli sotalaitys. Venäjä ei ole sama kuin Neuvostoliitto, mutta se on silti haasteellinen sotilaallinen naapuri.

Vuoden 2010 alkupuolella Venäjä ilmoitti muodostaneensa uuden jatkuvassa valmiudessa olevan maavoimayhtymän Pietarin eteläpuolelle ja vahvistaneensa Pskovin maahanlaskuyhtymää. Hiljattain puolustusministeri Serdjukov ilmoitti Venäjän aikovan sijoittaa kaksi uutta armeijan prikaatia Murmanskiin, Arkangeliin tai muille alueille suojaamaan maan etuja arktisella alueella. Nyt, vuonna 2011, Venäjän rauhan ajan asevoimien 1 000 000 sotilasta vahvuudesta on maavoimissa 360 000 sotilasta, maahanlaskujoukoissa 35 000 sotilasta, sotalaivastossa 142 000 sotilasta, ilmavoimissa 160 000 sotilasta, strategisissa joukoissa 80 000 sotilasta ja asevoimien hallinnossa sekä tukitehtävissä 250 000 sotilasta. Maassa säilytetään yleinen asevelvollisuus. Sodan ajan asevoimien vahvuus on täyden liikekannallepanon jälkeen yli 3 000 000 sotilasta. Venäjän jatkuvan valmiuden joukoissa on noin 170 000 sotilasta. Nykyinenkin kalusto mahdollistaa valmiusjoukoille tehokkaan operaatiokyvyn.

Mahtailuva doktriini ja valtava asevoimien reformi

Venäjän käytössä oleva sotilasdoktriini julkaistiin helmikuussa 2010. Doktriinilla pyritään vakuuttamaan liittolaisten, heikentämään kilpailijoita ja pelottamaan vastustajia. Asiakirja on tarkoitettu kuvaukseksi Venäjän ulkoisista uhista ja keinoista ratkaista ne. Aivan ensimmäiseksi uhkatekijäksi kuvataan NATO laajeneminen Venäjän rajoille. Vaaratekijöihin luetaan myös Venäjän valtioalueeseen kohdistuvat aluepyrkimykset. Asevoimien eräiksi rauhan aikaisiksi tehtäväksi annetaan tehtävä suojata Venäjän kansalaisia Venäjän rajojen ulkopuolella heihin kohdistuvilla aseellisesti hyökkäyksiltä. Toisessa kohdassa todetaan, että Venäjän tehtävä on suojella ulkomailla asuvia kansalaisiaan. Tämä on todettu ilman mainintaa aseellisesti toiminnasta. Tällainen väljä kirjoitustapa ja asioiden hieman erilainen käsittely eri luvuissa antaa Venäjän johdolle mahdollisuuden tulkita doktriinia halumallaan tavalla ja hoitaa asioita Venäjän etujen mukaisesti.

Venäjällä on ollut jo useamman vu-

oden ajan käynnissä asevoimien rakennemuutos puolustusministeri Serdjukovin johdolla. Valtava määrä joukko-osastoja on lakkautettu tai uudelleen organisoitu. Noin 200 000 upseeria on menettänyt työnsä, mutta pieni käyttökelpoinen osa on otettu takaisin. Tavoitteena on, että Venäjän asevoimien rauhan ajan vahvuudeksi tulisi 1 000 000 sotilasta, joista noin 150 000 olisi upseereita. Viime vuoden lopulla toteutettiin uusi sotilaspiiri jako, jolloin muodostettiin neljä strategista yhteisjohtoporrasta. Esimerkiksi Leninigradin ja Moskovan sotilaspiirit muodostavat ”Läntisen sotilaspiirin”, johon liitetään Pohjoisen ja Itämeren laivasto. Tämän strategisen alueen johtoesikunta on Pietarissa. Nyt siirrytään aikaisempaa kevyempään kolmitasoiseen johtamisjärjestelmään, jonka tasot ovat strateginen, operatiivinen ja prikaati. Asevoimien vanhentuneen organisaatiokenteen tilalle on luotu amerikkalaistyylinen johto strategisesta tasosta operatiivisen kautta 85 täysvalmiusprikaatiin. Jokaisen prikaatin vahvuuden tulee olla 5 000 – 5 500 sotilasta. Tämän valtavan rakennemuutoksen pitäisi olla valmiina vuoteen 2012 mennessä vanhimman upseeriston vastustuksesta huolimatta.

Massiivinen varusteluohjelma

Kuluvan vuoden alkupuolella varapuo-
lustusministeri Popovkin ilmoitti mas-
siivisesta varusteluohjelman alkamisesta.
Tarkoitus on tällä vuosikymmenellä
modernisoida asevoimien kalustoja 640
miljardilla dollarilla. Hankintaohjelma
alkoi 2011, mutta pääpaino on vuosien
2015 – 2020 välisenä aikana. Tämän oh-
jelman toivotaan nykykaistavan Venäjän
asejärjestelmien tuotannon ja asevoimilla
käytettävissä olevan kaluston. Puolus-
tusbudjetin lisäksi asevoimia rahoitetaan
muilla yhteiskunnan varoilla muun muassa
eri voimaministeriöiden suunnasta.

Venäjän kolmesta aselajista koostuva ja
2 683 ydinkärjellä varustettu strateginen
ydinasetriadi on iskukunnossa. Strategi-
sten ohjusjoukkojen 367 operatiivista
ohjusta täydennetään noin 100 siilosta tai
liikkuvalta lavetilta ammuttavalla Topol-
M -ohjuksella. Strategisella laivastolla
on 13 ydinsukellusvenettä, joiden oh-
juksilla on 591 ydinkärkeä. Laivastoa
täydennetään vähintään 8 Borei-luokan
ydinsukellusveneellä, joihin sijoitetaan
uudet mannertenväliset Bulava -ohjukset.
Strategisilla ilmavoimilla on 76 pommik-
konetta, jotka pystyvät kuljettamaan 844
pitkänmatkan risteilyohjusta. Tätä osaa
täydennetään ehkä 50 Tupolev Tu-160
pommikoneella. Venäjän ydinasetriadi
pitää maan ehdottomasti sotilaallisena
suurvaltana. Kymmenen prosenttia val-
tavasta varustelubudjetista on osoitettu
strategisille asejärjestelmille.

Ilmavoimien varustaminen on jo käyn-
nistetty muun muassa 100 taistelukoneen
ja 100 helikopterin tilauksella. Kaikkiaan

Venäjän asevoimien kasvatus, kuri ja moraalit rakentuvat vielä pitkään Neuvostiliiton frunzelaisen sotilaspolitiikan perusteille.

Rnskalainen Mistral-luokan heli-
kopterilentotukialus.

Suhoi Su-35 S on Venäjän uusinta hä-
vittäjäkalustoa.

on tarkoitus hankkia yhteensä 600 uutta
taistelukonetta sekä yli 1000 helikopteria.
Ilmavoimien modernisointihankkeeseen
kuuluu viidennen sukupolven T-50 hävit-
tätä, jonka prototyyppi lensi ensilentonsa
maaliskuussa. Venäjä uudistaa myös kul-
jetuskonelaivastoaan. Iljushin Il-76 -kalus-
tosta modernisoidaan 60 prosenttia vuoteen
2015 mennessä. Antonov An-124 kuljetus-
koneiden tuotanto aloitetaan uudelleen.
Nämä toimet takaavat myös maahanlasku-
joukkojen ilmakuljetuskyvyn. Ilmatorjuntaa
vahvistetaan kymmenellä uudentyypisellä
S-500 ilma- ja avaruustorjuntaohjuspatter-
illa, joiden sanotaan tulevan palvelukseen
vuodesta 2014 alkaen. Vanhempia S-400
ilmatorjuntaohjuspattereita hankitaan lisää
56 patteria. Venäjän ilmatorjuntavoima kas-
vaa merkittävästi ja ulottuu avaruuteen asti.

Merivoimia vahvistetaan 100 uudella
aluksella, 35 korvetilla, 15 fregatilla ja 20
sukellusveneellä. Venäjä on hankkimassa
Ranskasta kaksi Mistral -luokan helikop-
terilentotukialusta ja suunnitellaan kahden
samanlaisen aluksen lisenssivalmistusta Ve-
näjällä. Kauppa on herättänyt Nato-maissa
voimakasta arvostelua, koska aluksissa on
liian moderni aseistus ja varustus. Lisäksi
ne ovat erittäin tulivoimaisia maihinnousu-
aluksia. Venäjän merivoimien esikunta on
siirretty Moskovasta Pietariin.

Maavoimien suuresta kalustomäärästä
uusitaan 45 prosenttia vuoteen 2015 men-
nessä ja loput modernisoidaan vuoteen 2020
mennessä. Nopeaan tahtiin uusitaan ainakin
40 panssarivaunu-, noin 100 jalkaväki- ja
50 maahanlaskupataljoonan kalusto. Kym-
menen tykistöohjusprikaatia varustetaan
uudella Iskander-ohjuksella. Ohjuksen

kantomatka on todennäköisesti yli
500 km. Yksi prikaati on sijoitettu
Lugaan Pietarin eteläpuolelle. Oh-
juksien sijoittamispäätökset ovat
operatiivisten perusteiden lisäksi osa
Venäjän suurvaltapolitiikkaa. Tykis-
töraketinheitinrykmenttejä uudiste-
taan sijoittamalla niihin Uragan-M1
raketinheitimet. Lisäksi hankitaan
noin 120 000 ajoneuvoa.

Miksi Venäjä varustautuu?

Venäjän varustautumishjelma on
herättänyt huolestumista monissa
maissa. Selitystä varustautumiseen
on haettu Kiinasta ja Kaukasukselta,
mutta nykyaikaiset asevoimat voi-
daan keskittää tarpeen tullen nopeasti
rajalta toiselle. Länsi-Euroopassa on
vallalla asevoimien supistamisaja-
tukset ja usko asevoimia tarvitta-
van vain kriisinhallintatehtävissä.
Länsi-Euroopassa poliittikkojen tulisi
huomata, ettei asevoimien supistami-
nen ole muotia muualla maailmassa.
EU:n ja eurooppalaisen Naton ote
lippuu sotilaspolitiittisen vallan kah-
vasta. Suomessakin tulisi huomata,
kuinka paljon maksaa rapistumaa-
n päässeen asevoiman uudelleen ra-
kentaminen ja erityisesti, kuinka
järkevää on ajaa alas puolustusky-
kyä sotilaallisesti liittoutumattomana
nousevan sotilasmahdin naapurina.

Eversti evp
Heikki Hiltula

Esitelmä Särkisyryssä 19.7.2011, Juhani Vakkuri

Särkisyryjän taistelusta 70 vuotta

Kesällä 1941 voimassa olleen aluejärjestelmän mukaan Suomen armeijan joukot asetettiin liikekannalle kesäkuun alussa Suojeluskuntapiirin toimesta. 19 Divisioonaa kuuluneen Jalkaväkirykmentti 37 perustamispaikkoina olivat Kauhava, Isokyrö ja Ylistaro, mutta rykmentin pataljoonin tuli runsaasti miehiä myös muista Etelä-Pohjanmaan pitäjistä. Kompaniaioissa oli yleensä vain yhden pitäjän miehiä. Koko maakunta oli perinteisesti vahvaa suojeluskuntalaista aluetta, joten maanpuolustustahto oli korkealla, jota vielä sävytti voimakas uskonnollisuus. Monella miehellä sotilaskoulutus oli kuitenkin puutteellista ja useat sijoitettiin koulutustaan vastaamattomiin tehtäviin, kuten esimerkiksi pioneeri-koulutuksen saaneita miehiä kiväärimehiksi jalkaväkeen.

Vaasan sotilaspiiri jou-tui perustamaan kolmen rykmentin lisäksi yhden ylimääräisen rykmentin ja tämä oli JR 37. Koska suojeluskuntapiirin päälliköitä ei ollut ylimääräisiä, tuli tälle rykmentille komentaja maakunnan ulkopuolelta. Hän oli Kadettikoulun johtaja jääkärieversti Into Salmio. Rykmentin III pataljoonan komentajaksi tuli jääkärimajuri Juho Komonen ja I pataljoonan komentajaksi kapteeni Viljo Larko. Rykmentin toisen pataljoonan komentajana oli kapteeni Ratia.

Eteläpohjalaisen 19. Divisioonan ryhmittyttyä rajalle ja hyökkäyksen alettua otettiin sen kolmesta rykmentistä JR 37 heti VII Armeijakunnan reserviksi. Divisioonaa sai rajalla vastaan suostollittolaisen 168. Divisioonan, joka oli vähintään yhtä vahva kuin hyökkäävä divisioona. Venäläinen divisioona puolustautui edullisessa maastossa ja 19. Divisioonaa joutui ankariin taisteluihin ja sille alistettiin vahvennuksiksi armeijakunnan reservistä JR 37:n II pataljoona, jota parin päivän taisteluiden menetysten jälkeen voitiin pitää lähes taistelukyvyttömänä. Pääosa JR 37:ää oli tuolloin vielä edelleen armeijakunnan reservinä lähes rauhanomaisissa oloissa Kiteellä. 19. Divisioonan pohjoispuolella eversti Antero Svenssonin 7. Divisioonaa oli onnistunut murtautumaan vihollisvoimien läpi ja saatuttanut Jänisjärven länsi-

Taistelun muistomerkki ja 139 kiveä.

rannan. Svensson sai käskyn häikäilemättömästi hyökätä etelään. Armeijakunnan komentajan kenraalimajuri Woldemar Hägglundin tavoitteena oli saada 19. Divisioonan edessä Ruskealassa taistellut neuvostodivisioona mottiin. Hägglund päätti nyt keskittää reservinsä sinne, missä eteneminen näytti mahdolliselta. 19 Divisioonan pääosa taisteli tuolloin vielä Ruskealan pohjoispuolella.

Harvinaisilla autokuljetuksilla nyt kaksipataljoonainen JR 37 siirrettiin nopeasti aamuyöllä 15.7.1941 Jänisjärven luoteispuolelle Naatselän kylään, josta sitä oli tarkoitus käyttää aluksi suoraan etelään. Täällä rykmentti alistettiin 7. Divisioonalle. Eversti Svensson käski JR 37:n siirtymään välittömästi etelään Kirkkolahden kylän maastoon, josta sitä oli tarkoitus käyttää hyökkäykseen kohti etelää Hämeäkoskea ja Harlua.

Nyt puuttuivat ylemmät esimiehet tapahtumien kulkuun. Karjalan Armeijan esikuntapäällikkö eversti Kustaa Tapola soitti VII Armeijakunnan esikuntapäällikölle everstilutnantti Sakari Simeliukselle ja toivoi, ettei JR 37 hyökkäisi etelään vaan halusi eteläpohjalaiset suunnattavaksi Vahvajarven

eteläpuolitse länteen. Käsky esitettiin toivomuksen muodossa: mieluiten JR 37, mutta Simeliuksen oli vaikea kieltäytyä. Yhden rykmentin suuntaaminen länteen oli ymmärrettävää kokonaistilanteen kannalta, koska venäläisten vetäytymistä Ruskealasta Sortavalaan kulki noin 5 km päässä Vahvajarvestä länteen. Tarkoitus oli tämä tie katkaisemalla motittaa 19. Divisioonan edessä ollut neuvostodivisioona. Ajatuksena oli myös venäläistä JR 37 alkuperäiseen divisioonaan mahdollisimman pian.

Tehtävän muuttuminen aiheutti melkoisen hämmennyksen JR 37:ssä. Eversti Salmio joutui perumaan aikaisemmat käskynsä ja sai uuden tehtävän eversti Svenssonilta. Uuden käskyn mukaan Salmion piti edetä kaksipataljoonaisella rykmentillään Vahvajarven itäpäästä järven eteläpuolitse länteen ja hyökätä Särkisyryjän kylän kautta Ruskealan-Sortavalan väliselle maantielle Suur-Rytn ja Kokkomäen väliselle alueelle ja katkaista tie. Käsky oli selvä ja tarkka. Tukipatteristokseen rykmentti sai Raskas Patteristo 28:n. Ilman tätä käskyä ja sitä seurannutta taistelua olisi Särkisyryjän kylä todennäköisesti jäänyt

kahden suuren hyökkäyskiilan väliin ja unohtuksiin.

Koska suomalaisjoukkojen johdossa pelättiin, että edessä ollut vihollinen karkaa pois motista, oli seurauksena tavaton kiire. Eversti Salmio antoi jo aamuyöllä 18.7. hyökkäyskäskynsä, vaikka lähetetyt tiedustelupartiot eivät olleet vielä palanneet. Hyökkäyksen kärkepataljoonaksi Salmio määräsi kapteeni Larkon I Pataljoonan. Sen tehtävänä oli edetä tiheässä ryhmittäessä suoraan kohti Särkisyryjän kylää. Lähes välittömästi I Pataljoonan perässä seurasi majuri Komosen III Pataljoonan, josta varattiin yksi komppania rykmentin reserviksi. On huomattava, että tämä hyökkäyskäsky annettiin ilman vihollistietoja.

Kapteeni Larko oli lähetänyt saamansa käskyn mukaisesti kaksi partiota tiedustelemaan hyökkäysreitit, mutta nämä palasivat pian saatuaan kosketuksen viholliseen noin kilometrin päässä pataljoonan lähtöalueelta. Vihollinen oli nyt herätetty ja se puolestaan lähetti joukueen suuruisen vihollispartion, joka kuitenkin karkotettiin lyhyen taistelun jälkeen. Yllätyksmahdollisuus oli näin menetetty, ja vihollinen herätetty. Larkon pataljoona lähti liikkeelle saamansa

käskyn mukaisesti klo 6,30 aivan kuin harjoituksissa suuntaryhmä edellä lippua kantaen. Perässä seurasi Komosen vajaa pataljoona, jonka sotapäiväkirjan pitäjällä oli aikaa merkitä muistiin kaunis aurinkoinen päivä ja miesten mielisä ollut palava taistelun halu.

Kapteeni Larkon I Pataljoona eteni nyt Vahvajarven rannan tuntumassa länteen ja runsaan tunnin kuluttua kohdattiin vihollinen kyläaukean avautuessa hyökkääjien eteen. Aukean takana, sen länsiosassa, näkyi kylän uusi kivinen kansakoulu. Venäläiset olivat puretuneet kyläaukean kaakkoisreunassa sijaitsevien rakennusten kivijalkoihin ja kiviatojen suojaan, joista kohdistivat nyt voimakkaan tulen kohti hyökkääjiä. Pian liittyi mukaan myös tykistö syytään kranaatteja suomalaisten niskaan. Hyökkäys pysähtyi vain runsaan tunnin kuluttua alkamisestaan ja joukot joutuivat vetäytymään lähtöasemiinsa. Pari komppaniaa oli harhautunut liikaa vasemmalle ja siksi kului aikaa ennen kuin uuteen yritykseen voitiin ryhtyä.

Aamuisen kahakan jälkeen pääsi I Pataljoona etenemään vasta puolenpäivän maissa saatuaan tukea raskaalta kranaatinheitinjou-

kueelta ja omalta tykistöltä. Komosen III Pataljoona oli aamupäivällä hyökännyt I Pataljoonan vasemmalla puolella kohdaten voimakasta vastarintaa. Nyt antoi eversti Salmio käskynsä hyökkäyksen jatkamisesta. Särkisyryjästä johti kaksi kylätietä länteen Sortavalan tielle, toinen kyläaukeiden kautta suoraan länteen ja toinen pohjoisempaan Kokkomäkeen Ahinkosken luona. Komosen III Pataljoona sai käskyn hyökätä ensin mainitun tien suunnassa noin 4 kilometrin päässä kulkevalle Sortavalan tielle ja Larkon Pataljoona pohjoisemman tien suunnassa Kokkomäkeen. Kummankin Pataljoonan piti siis ylittää Särkisyryjän kolme harjanteilla olevaa kyläaukeaa ja kääntyä sitten vasemmalle kohti päätietä.

I Pataljoonan hyökkäys alkoi uudelleen iltapäivällä ja III Pataljoona vain jatkoi aamupäivällä alkanutta taisteluaan ja saavutti kyläaukean reunan iltapäivällä. Taistelusta kyläaukeilla muodostui suomalaisille todella rankka kokemus. Venäläiselle, parilla jalkaväkikomppaniolla vahvennetulle pioneeripataljoonalle oli ilmeisesti annettu ankara määräys saavuttaa tarvittava ajanvoitto, jotta kaksipuolisen saarrostuhan alaiset neuvostojoukot ehdittäisiin vetää Ruskealasta kohti Sortavalaa. Voimasuhteet tässä taistelun alkuvaiheessa olivat siis lähes tasan.

Suomalaisia vastaan kohdistui kyläaukealla murhaavaa konetuliaseiden ja suora-suuntaustykien tuli, johon liittyi tykistön erittäin tarkat keskitykset. Tämä oli hyvin tuhoavaa ulottuen jopa kuviteltuihin katvepaikkoihin. Myöhemmin selvisi, että korkealla paikalla sijaitsevan kansakoulun ullakolle oli jäänyt venäläinen tykistön tulenjohtaja, joka pystyi ohjaamaan tulen tarkasti alhaalla olevien suomalaisten niskaan. Kolmella kranaatilla n. kuolemankurvassa surmattiin heti yhdeksän miestä ja useita haavoitettiin pahasti. Hyökkäys juuttui peltoaukeille vaikka I Pataljoonan onnistui vallata kansakouluharjanne iltan mennessä. Eversti Salmio määräsi nyt hyökkäyksen keskeytettäväksi ja siirtymisen tilapäisesti puolustukseen. Taistelu ei kuitenkaan taonnut, koska venäläiset aloittivat vastahyökkäyksensä. Sen tykistö tulitti teitä ja kaikki konetuliaseet ampuivat suo-

malaisten etulinjaa. Koko yö käytiin taistelua, jossa kaikki tuntuivat taistelevan kaikkia vastaan. Joukot olivat pahasti sekaisin.

Kuten muidenkin 19. Divisioonan rykmenttien, oli myös JR 37:n tulikaste hyvin verinen. Takana ollut eversti Salmio ei voinut käsittää, miksi hyökkäys oli pysähtynyt lähes heti alettuaan. Hän syytti neuvottomuudessaan alaisiaan komentajia saattomuudesta. Rykmentin ensimmäinen taistelu oli ollut niin tyrmäävä, että uuteen yritykseen pystyttiin vasta seuraavan päivän 19.7. ilansuussa. Venäläiset olivat saavuttaneet näin jo yli vuorokauden ajanvoiton.

Eversti Svensson, 7. Divisioonan komentaja, oli havainnut rykmentin vaikeudet ja hyökkäyksen jatkamiseksi eversti Salmio sai vahvennuksesi uuden pataljoonan. Se oli kapteeni Kalle Casternin komentama JR 30:n III Pataljoona.

Salmio ryhmitti tämän pataljoonan kuitenkin reservikseen taakse 5 kilometrin päähän Särkisyrjään. Hän antoi omille pataljoonilleen uuden hyökkäyskäskyn entisen tavoitteen. On kuitenkin huomattava, että mahdollisuutta kiertää Särkisyrjään kylässä olleet vihollisen vahvat asemat ei edes tutkittu. Lisäksi rykmentin raskas kranaatinheitinkuukie poti ammuspuolaa, koska hyökkäyssuunnasta ei alun perin johtanut Särkisyrjään lainkaan tietä ja se rakennettiin rykmentille vasta taistelun loppuvaiheessa.

Uudesta hyökkäyksestä tuli yhtä verinen kuin edellisestäkin. Vihollinen tulitti edullisista asemista hyökkäjiä kaikilla aseillaan. I Pataljoonan hyökkäys eteni kuitenkin kyläaukealta kohti Kokkomäkeä, missä hyökkäys pysähtyi noin kolme kilometriä ennen tavoitetta vihollisen hyvin varustettujen asemien eteen. III Patal-

joona puolestaan joutui taistelemaan Särkisyrjään kylän länsiosassa ja metsissä lähes koko päivän. Heikon tykistötuen johdosta eteneminen oli hidasta ja tappioita tuottavaa. Kun Pataljoonan 7. komppania saapui kylän läntisimmän peltoaukean reunaan, avasi vihollinen murhaavan konekiväärin tulen edessä olevan Immolan talon kivinavetan ikkunoista sekä talon puutarhaan ja metsän reunaan varustetuista pesäkeistä. Pellon aita ja aukeaa ylittäessä kaatui komppanian päällikkö ja muut komppanian upseerit haavoittuivat. Vähitellen pesäkkeet vallattiin myöhään illalla yksi kerrallaan ja hyökkäys pääsi jatkumaan tien suunnassa länteen, mutta pysähtyi pataljoonan hyökkäyksen voiman ehtyessä vajaan kilometrin päässä syvässä rotossa kulkevan Saviojan takana olevien venäläisten puolustusasemien eteen.

Nyt oli kuitenkin saavutet-

tu tuloksia. Koko Särkisyrjään kylä oli vallattu, ja pohjoisessa Larkon pataljoona oli jo lähellä tavoitetaan. Nyt vihdoin Salmio laitto liikkeelle reservinsä. Kuitenkin III/JR 30 sai käskyn 20.7. siirtyä vain Särkisyrjään kylään. Yksi komppania tosin alistettiin Larkolle avuksi. Rykmentin I ja III Pataljoona eivät heikosta tykistötuesta johtuen päässeet juuri eteenpäin.

Aamuyöllä 21.7. III Pataljoona aloitti hyökkäyksensä hyvin vaikeassa maastossa ja pääsi Ilolan peltoaukeiden reunaan joutuen siellä kovan tykistötulen kohteeksi. Ilman venäläisten vapaaehtoista vetäytymistä ei olisi päästy näinkään pitkälle. Tavoitteena ollut Sortavalan tie oli vain kilometrin päässä ja Ilolan harjanteelta voitiin vain seurata vetäytyvien venäläisten menoa. Eversti Salmio päätti nyt vihdoin käyttää reservijäänsä. Kapteeni Castrenin pataljoona

pääsi maastoa käyttäen nopeasti Sortavalan tielle, jota ei kuitenkaan onnistuttu kokenaan heti katkaisemaan vihollisen pureututtua sen toiselle puolelle.

Rykmentin tavoite oli nyt saavutettu, Sortavalan tie oli suljettu ja suomalaisjoukkojen hallussa, mutta hyökkäyksen perimmäinen tarkoitus jäi saavuttamatta. Venäläisen divisioonan motittaminen ei onnistunut. Se oli Särkisyrjässä saavutetun riittävän ajanvoiton myötä siirtynyt kalustonsa ja pääosan joukoistaan pois uhkaavasta motista. JR 37 sai vielä vahvennukseseen Sissipataljoona 2, jonka oli tarkoitus vaihtaa lepoon suuria tappioita kärsinyt Komosen III Pataljoona. Tilanne kuitenkin laukesi venäläisten vetäytyttyä.

Eversti Salmion komentaman rykmentin tappiot Särkisyrjään taistelussa olivat hyvin raskaat ja noin kuusi kilometriä syvän alueen valtaaminen oli kestä-

nyt lähes viisi vuorokautta. Suomalaisia sotilaita ei ollut koulutettu hyökkäyssotaan ja kokemukset talvisodasta olivat puolustuksellisia. Tämän lisäksi lakeuksien miellet joutuivat taisteluun heille täysin vieraassa maastossa ja olosuhteissa. Särkisyrjässä taistelleet kaksi pataljoonaa menettivät yli neljänneksen vahvuudestaan. I Pataljoonan kohdalla tappiot olivat suuremmat kuin jatkosodan hyökkäysvaiheen loppuajana yhteensä. Rykmentin taistelukertomuksen mukaan kaatui tässä taistelussa 126 suomalaista. Luvusta puuttuvat sotasaaraloissa menehtyneet. Haavoittuneita oli kertomuksen mukaan 300 ja kadonneita kuusi. On kuitenkin muistettava, että neuvostoliittolainen yksilöstä piittaamaton taistelutapa aiheutti heille vielä suuremmat tappiot. Vankeja saatiin vain seitsemän.

Jälkeenpäin tarkasteltuna on vaikea ymmärtää miksi

Siitä on seitsemän vuosikymmentä ...

Juhannuksena 1940 Neuvostoliitto pommitti useita Suomen kaupunkeja, ja hallituksemme totesi, että taas oltiin sodassa "Wanhan Wainoojan" kanssa. Etelä-Pohjanmaalla perustettiin 19. Divisioona (n. 12000 miestä) ja matka taistelukentille alkoi. Jalakaväkirykmentti 37:n kaksi pataljoonaa sai tehtäväkseen kourkata Särkisyrjään kylän kautta Sortavalan johtavalle tielle. Nuotit veriselle näytelmälle oli annettu. Taistelu alkoi 18.7. ja päättyi 22.7. Menetykset kaikkiaan 139 sankarivainajaa: Alahärmä 26, Evijärvi 14, Kauhava 6, Korttesjärvi 18, Kurikka 30, Ylihärmä 11, Ylistaro 44 kaatunutta ja haavoittuneita yhteensä 375.

Vuonna 1996 pystytettiin muistomerkki Särkisyrjään ja vuonna 2005 uusittiin sitä ympäröivä aita.

Oli aika kunnioittaa isänmaalle kalleimman uhrinsa antaneiden nuorukaisten muistoja. Matkamme alkoi Pietarsaaresta aikaisin aamulla 18. heinäkuuta. Kaunis aamu ja bussissa 41 matkalaista. Oppaamme Juhani Vakkuri kertoi sotahistorian faktoja vähän aamu-uniselle seurueellemme.

Venäjän tulli toimii kuin pitääkin ja yöksi ehdimme hyvyssä ajoin Sortavalan.

Matkamme kaksi pääkohdetta olivat Särkisyrjään taistelun 70-vuotisjuhla ja käynti vanhassa Valamossa.

Ensin muistojuhla Särkisyrjässä:

Juhlissa paikalla oli kol-

me bussilastia ihmisiä, joilla melkein kaikilla on yhteyksiä käytyyn taisteluun. Oli isä, sukulainen kaatunut tai haavoittunut, toisilla juuret Ruskealassa tai Sortavalassa.

Me Pietarsaaren matkaaajat ehdimme ajoissa paikalle ja saimme asennettua kuvauskalustomme ja kovaäänisemme sopivasti ennen juhlaa. Kaksi muuta bussia oli jämähtänyt rajalle kolmeksi tunniksi – yksi yliviivaus oli jäänyt tekemättä sairastuneen matkustajan kohdalla.

Ohjelman aloitti – useita matkoja Karjalaan johtanut – Kauko Piittari esittelemällä Ruskalan alueen, unohtamatta Kalevi Keinosta, joka suomalaisella sinnikkyydellä on rakennuttanut synnyinseudulleen uuden kirkon sodassa tuhoutuneen tilalle.

Pentti Rantalalan esittämä yksinlaulu oli kaunista kuultavaa.

Juhlatervehdyksen toi, meille pohjalaisille tuttu, europarlamentaarikko Kyösti Virrankoski. Hän oli samassa tehtävässä jo vuonna 1996, kun muistomerkki paljastettiin.

Ruskealan naisvaltainen kirkkokuoro lauloi sekä suomeksi että venäjäksi.

Huolella tehdyn sotahistoriikkiin Särkisyrjään taistelusta esitti Juhani Vakkuri.

Monille tuntemattoman Särkisyrjään surulaulun esittivät Tapio Hautala, Heikki Koivisto ja Esko Lintala.

Pala nousi kurkkuun, kun isänsä taistelussa menettäneet

Isänsä taistelussa menettäneet laskemassa seppelettä muistomerkillle.

laskivat seppeleen muistomerkillle.

Seuraavana ohjelmassa oli kenttähartaus, jonka suoritti Sortavalan srk:n kirkkoherra Anton Serhanov.

Yhdessä laulettu Veteraanin iltahuuto päätti arvokkaan tilaisuuden.

Muutamat kovakuntoisimmat kävivät vielä Kuoleman kurvassa ja kansakoulunmällä missä varsinkin hämmäläiset ja evijäreläiset vuodattivat verta taistelun alkuvaiheissa.

Matkamme toinen kohde oli käynti vanhassa Valamossa:

Laatokka melkein tynni kuin "kaunis morsian". Valkoinen kantosiipialus pärskytteli kohti Valamoa. Wintterin huvila, ökyvenet

Matkalaisten naisosasto seuraamassa Salpalinja-esittelyä.

JR 37 ei pyrkinyt käyttämään hyväkseen vihollisen avoimia sivustoja. Niitä ei asiakirjojen mukaan edes kunnolla tiedusteltu. Reservien varovainen käyttö kuvasti myös totuttomuutta. Tämä taistelu oli niin JR 37:lle kuten sen komentajalle ensimmäinen, joten kokemusta puuttui. Eversti Salmio halusi ilmeisesti toteuttaa saamansa käskyn kirjaimellisesti ja hyökätä Särkisyrjän kylän kautta, kuten käskyssä määrättiin. Vihollinen oli kuitenkin luonut kylään puolustuskeskuksen, josta ei helposti läpi päästy. Salmiolla oli varmasti myös halu saavuttaa toteutuessaan hänen mainettaan huomattavasti nostava voitto sulkemalla venäläisdivisioona mottiin.

Saadut vahvennukset suunnattiin vähittäin varovasti teiden suunnassa eteenpäin ja selvää painopistettä ei luotu, vaan joukot hajotettiin kahteen suuntaan. On ilmeistä, että joustavam-

pi taistelutapa ja joukkojen erilainen suuntaaminen olisi vähentänyt oleellisesti tappioita ja tuottanut ainakin osittain toivotun tuloksen. Särkisyrjässä pataljoonien upseerit taistelivat uhrattavasti ja miehet seurasivat heitä taisteluun epäroimättä. Miehet toimivat upseerien kaaduttua hyvin omatoimisesti ja oman harkintansa mukaan tehokkaasti. Eteläpohjalaisen taistelutahdossa ei ollut toivomisen varaa, mitä kuvaa hyvin tapahtuma, missä miehet taistelun kiivaassa vaiheessa värväsivät nuorta tykistön upseeria johtajakseen omansa haavoituttua: "Kyllä me perässä tullaan, kun vaan eressä pistelet."

Lähteet:

Sotatieteen laitos: Jatkosodan historia I, WSOY, Porvoo 1988, s. 307 ja 308. Ahto, Sampo & Veikko Piriä: Etelä-Pohjalaisia taistelussa 2. Otava, Keuruu. 1989, s.395–409. Särk: JR 37:n taistelukertomus 10.8.1941 sekä I/ JR 37 ja III/JR 37 sotapäiväkirjat.

ja kalliorannat vilistivät vieressä.

Rantautuminen luostari- saaren laivalaituriin sai hie- raisemaan silmiä!

Kävin siellä viimeksi vuonna 2005, ja laivaranta oli "myyntikojujen kauhistuksen ylistys". Nyt kaikki oli todella siistiä. Kivekset kauniita, ei ollut roskia eikä päällekkäviä kauppiaita. Kuulin jostain, että valtio ei enää auta kirkkoa ja kirkko saa pitää omat tulonsa itsellään. Jos pitää paikkansa, kehitys on mennyt oikeaan suuntaan? Pissan lirautuskin maksaa Valamossa euron.

Onhan yritystoimintaa Valamossa toki vieläkin, mutta ylärinteessä parin sadan metrin päässä laivalaiturista, kojut siististi rivissä ja myyjät yhtä ynsiä kuin ennenkin.

Valamon pääkirkko on "huputettu". Kivityön ääniä kuului eri puolilta.

Pääkirkossa tutustuimme esineistöihin, joista osa oli kopioita, ja se kerrottiin avoimesti. Aidot esineet olivat Heinävedellä Suomessa.

Käydessäni kesällä siellä kuulin oven avanneelta nunnalta, että Mannerheim oli luovuttanut 40 kuorma-autoa, joilla evakoihtiin luostarin omaisuus jäätä pitkin 1940 helmikuussa manner-suomeen. Vain osa kirjastosta jäi pelastamatta. Totuushan on kuitenkin hiukan raadollisempi:

Autot veivät Laatokan itärannalla olevalle Mantsin rannikkopatterille ammuksia

ja paluumatka kävi Valamon kautta.

Ruokasali oli yhtä askeettinen kuin ennenkin. Tönnäsin liian alhaalla riippuvaa kynttilälaitetta ja sain nunnalta vihaisen posmituksen osakseni. Tunsin itseni tosi syntiseksi.

Syöminen ja kahvit jäivät monelta kesken, sillä matkaa piti kiireellä jatkaa skitille ja Öljymäelle. Näkemistä riitti.

Tulomata pärskytettiin Sortavalaan auringon kauliessa loisteessa. Paluu Suomeen sujui melkein kymppin arvoisesti. Rajalla kuskimme ajoi muutaman metrin liian lähelle tarkastuslinjaa, rike maksettiin nuokkumalla tunti bussissa. Pitääkö kiirehtiä!

Saamani palautteen perusteella yksi kiinnostavimmista kohteista löytyi Joensuusta: Salpalinjan bunkkerimuseo.

Tosi mukavat ammattioppaat esittelivät Salpalinjan tekniikkaa ja taktiikkaa. Mutta teinpä kunnan mokan, kun annoin toiselle oppaalle kaitsettavaksi kaikki naimatkalaisemme. Opastus kesti ja kesti... Luulin, että ovat ek-

synneet jonkun vaatetusliikkeen ALE-osastolle. Tulivat viimein posket punaisina ja täysin viisaina ampumaan panssaritorjuntatykillä. En minä siitä mieltäni pahoittanut!

Pohjanmaalle takaisin ehdimme aamuyön hetkinä. Heikki Pääjärvi Ps. Varsinkin tulomatalla bussissa tuli ikävä sitä vanhaa kunnan "märkäpäätä"

SÄRKISYRJÄN TAISTELUSSA 18.–22.09.1941 KAATUNEET SUOMALAISET SANKARIVAINAJAT

Kunta Nimi	Kuolinpäivä
ALAHÄRMÄ	
AUTIO Viljo Valtter	19.07.1941
EKOKOSKI Mauno Jaakko	19.07.1941
EKOLA Matti Väinö	19.07.1941
ELONHEIMO Vilho Sulo Leander	18.07.1941
HAUTALA Antti Ilmari	19.07.1941
HOLMA Valio Eemil	19.07.1941
HUHTALA Eino Herman	18.07.1941
HURRILA Eino Jaakko	19.07.1941
HÄRMÄNEN Lauri Veikko	18.07.1941
KIVIMÄKI Oiva Kustaa	19.07.1941
KNUUTTILA Matti Nikolai	20.07.1941
KOJONEN Frans Oskari (SotS)	04.08.1941
LUOMA Veikko Johannes	18.07.1941
MOSKUA Reino	20.07.1941
MÄENPÄÄ Reino	20.07.1941
MÄKI Kustaa Aarne	18.07.1941
OJALA Lauri Olavi	21.07.1941
PÄÄJÄRVI Veino Verner	18.07.1941
RANTALA Anttoni	19.07.1941
RANTALA Toivo Einari (SotS)	03.08.1941
RANTAVUORI Johan Aarne	19.07.1941
SILTAMÄKI Reino Kustaa	20.07.1941
TYNI Anders Vilhelm (Vilho)	18.07.1941
VARPULA Niilo	18.07.1941
VOLTTI Esko Veikko	19.07.1941
YLIIVIITALA Svante Matias	18.07.1941
Yhteensä: 26 kaatunutta	

EVIJÄRVI

AHO Sulo Aarne Ilmari	19.07.1941
AHOPELTO Aarno Artturi	19.07.1941
ANNOLA Väinö	19.07.1941
HAAPASUO Elias	19.07.1941
HUHMARSALO Matti Nikolai	19.07.1941
KANGASALO Reino Albert	19.07.1941
KIRSILÄ Jalmari	19.07.1941
KOTANEN Kosti	19.07.1941
LAHTI Reino Olavi	19.07.1941
MUSTAJÄRVI Aarne Ilmari	19.07.1941
NORRENA Toivo Ilmari	19.07.1941
SIRONEN Oskari	22.07.1941
UUSITALO Aarno Anselm	19.07.1941
VÄLIJOKI (Ägren) Reino	19.07.1941
Yhteensä: 14 kaatunutta	

KAUHAVA

HÄRMÄNMAA Veikko	20.07.1941
JYLHÄ Lauri	19.07.1941
KUKILA Eero	19.07.1941
LAITAMÄKI Juho	19.07.1941
PESOLA Kaarlo	19.07.1941
VERTOLA Kustaa	19.07.1941
Yhteensä: 6 kaatunutta	

KORTESJÄRVI

AROMÄKI Toivo Viljami	19.07.1941
ERKINHEIMO Eero Matias	18.07.1941
HIETALA Väinö Matias	19.07.1941
HYTÖNEN Viljo Olavi	20.07.1941
JOENSUU Väinö Eemeli	18.07.1941
KANKAANPÄÄ Väinö Einari	18.07.1941
KANTOLA Sanfrid Olavi	19.07.1941
KOIVUSAARI Juho Ilmari	20.07.1941
KOIVUSAARI Väinö Lauri	18.07.1941
KOKKILA Onni Ilmari	20.07.1941
KOTTARI Lauri Matias	18.07.1941
MÄKELÄ Oskar Wivikanor	19.07.1941
NORJAMÄKI Antti Efraim	19.07.1941
RINTALA Reino Herman	19.07.1941
TISSARINEN Rafael Arvi	19.07.1941
TOPPARI Eero Veikko	19.07.1941
VALKOSALO Antti Feliks	19.07.1941
VESTERBACKA Eino Olavi	19.07.1941
Yhteensä: 18 kaatunutta	

KURIKKA

AHO Valde Matias	20.07.1941
ALA-VENNA Jaakko Viljami	19.07.1941
ELO Olavi Johannes	19.07.1941
HAAPASAARI Feeli Matias	18.07.1941
HIRSIMÄKI Eino Matias	20.07.1941
KALLIO Yrjö Heikki	19.07.1941
KETOMÄKI Eino Johannes	22.07.1941
KOIVUNEMI Jaakko Alarik	22.07.1941

KRIKKULA Toivo Matias	22.07.1941
KUJANPÄÄ Aarne Johannes	22.07.1941
LAULAJA Iisakki	21.07.1941
LEPPÄMÄKI Arvi Nikolai	19.07.1941
MANSIKKAMÄKI Viljo Johannes	22.07.1941
METTÄLÄ Iisakki Elias	19.07.1941
MUURIMÄKI Viljo Mikaeli	19.07.1941
MÄENPÄÄ Juho Emil	19.07.1941
MÄKI-SÄNTTI Arvi Matias	19.07.1941
MÄKYNEN Heino Jaakoppi	19.07.1941
NEVALA Lauri Antero	19.07.1941
NURMINEN Eino Matias	19.07.1941
OKSANEN Veikko Matias	19.07.1941
PORRASMÄKI Eero Jaakko	22.07.1941
RAJAMAA Aarne Iisakki	20.07.1941
SAARI Matti Iivari	18.07.1941
SÄMPOLA Eemil Valdemar	19.07.1941
SYRJÄLÄ Samuel Villiam	19.07.1941
TAKALA Paavo Iisakki	19.07.1941
TAMMISTO Antti Sameli	22.07.1941
TUOHIMÄKI Veikko Iisakki	22.07.1941
VÄLIMÄKI Toivo Jaakko	19.07.1941
Yhteensä 30 kaatunutta	

YLIHÄRMÄ

PAKKALA Ville	18.07.1941
Yhteensä: 1 kaatunutta	

YLISTARO

AILA Martti Iisakki	19.07.1941
ANTILA Veikko Niilo	19.07.1941
ANTTILA Onni Olavi	19.07.1941
HAKALA Vilho Armas	19.07.1941
HANHIMÄKI Veikko Kalervo	19.07.1941
HEINONEN Johannes	19.07.1941
HIETALA Iisak	19.07.1941
HOLKKO Lauri Kustaa	19.07.1941
HUHTA Kustaa Hermann	20.07.1941
IIVARI Jaakko Ilmari	19.07.1941
KAUKONEN Tauno Matias	22.07.1941
KITINOJA Veikko Aatos	19.07.1941
KIVIMÄKI Matias Arvi	19.07.1941
KOSKILUHTA Valde Mikael	19.07.1941
KOSKIVAARA Juho Rikhard	19.07.1941
KRIKKU Sulo Jaakoppi	19.07.1941
KUUVINEN Valde Olavi	19.07.1941
LAHTINEN Toivo Artturi (SotS)	29.07.1941
LEHTOLA Kaarle Hannes	19.07.1941
LOUKO Juho Viljam	19.07.1941
MALKAMÄKI Arvo Johannes	19.07.1941
MALKAMÄKI Lauri Johannes	20.07.1941
MALKAMÄKI Vilho	22.07.1941
MARTTALA Aarne Jaakoppi	22.07.1941
MAUNUMAA Toivo Johannes	19.07.1941
MATTILA Juho Edvard (SotS)	11.11.1941
NIEMINEN Juho Herman	18.07.1941
NUMMELA Juho Matias	19.07.1941
NUMMI Väinö Matias	19.07.1941
NURMIJÄRVI Juho Ilmari	18.07.1941
PELTONEN Johannes	19.07.1941
PELTONIEMI Martti Mikael	19.07.1941
POLLARI Esaias	21.07.1941
PUKKINEN Jaakko Oskari	19.07.1941
PUNKARI Toivo Johannes (SotS)	15.08.1941
RANNANPÄÄ Juho Oskari (SotS)	28.07.1941
RANTA Toivo Matias	18.07.1941
RINTA-HOLKKO Eino Matias	19.07.1941
SARIALA Aarne Olavi (SotS)	19.08.1941
TAKALA Eino Johannes (SotS)	04.08.1941
TUOMI Eino (SotS)	31.07.1941
VIITAHARJU Arvo Jaakko	22.07.1941
VUORISALO Eino Viljami	20.07.1941
YLKÄNEN Olavi Johannes	18.07.1941
Yhteensä: 44 kaatunutta	

SÄRKISYRJÄN TAISTELUSSA

KAATUNEITA YHTEENSÄ 139
HAAOITUNEITA: 375

Kalajoen seurakunta

KI Kalajoen Teräs Oy

Yrityskalliontie 7, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 462 090 ja 462 769
email: aila.siirila@kktinet.fi

LKV[A] Kalajoen Kiinteistöhoito Oy

Kalajoentie 32, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 462 090 ja 462 769
email: aila.siirila@kktinet.fi

ANDAMENT
www.andament.fi

Kalajoentie 6, 85100 KALAJOKI
puh. 020 750 8000, fax 020 750 8057

ferral group

Jokivarsiravintolat Oy
MAMMA LEONE

Kalajoki

Ylivieska

www.mammaleone.fi

CENT
cent-listat.fi

RAUTIO TOOLS

www.rautio.fi

Asianajotoimisto Kari Autio
Pitkäsillankatu 37
67100 Kokkola
Puh. 0400 448 240
Fax (06) 834 9441

Sotiemme ajan perinteen vaalinta Perinnehuoneelle

Sotilaspoikien Kalajoen paikallistoimikuntaa perustettaessa sen yhdeksi toimintamuodoksi otettiin perinneaineiston kerääminen. Näin haluttiin kunnioittaa ja tallentaa itsenäisen Suomen perustajien ja puolustajien työtä. Tammisunnuntain juhlassa 1995 tuotiin esille Kalajoelle arvokkain perinne-esine, Vapaussodan rintamamiesliiton (VRL:n) Kalajoen osaston lippu. Isänmaalliseksi mieheksi tunnettu Janne Heusala oli järjestänyt lipun piiloon talonsa ullakon orsille. Hänen tyttärensä Meeri Kero-la toi sen perinnehuoneeseen säilytettäväksi. Muitakin muistojen luovuttajia ilmoit-tautui; Mirja Metsola, jolla oli kotonaan muun muassa vanhempiensa säilyttämiä dokumentteja Vapaussodan ajalta Etelä-Suomesta. Sotilaspoikana toiminut Esa Saari puolestaan luovutti äitinsä, lottia Anna Saaren hallussa säilyneen, moni-haaraisen, tinasta valetun kynttilänjalan. Se oli ollut kiertopalkintona Keski-Pohjanmaan suojeluskun-tien välisessä joukkuekil-pailussa ja jäänyt lopulta Kalajoen Suojeluskunnalle. Kotirintamallot Laina Ilkko, o.s. Heusala Pattijoelta, riensi luovuttamaan perin-nehuoneeseen hyvin säily-neen lottapukunsa. Nämä mainittakoon vain esimer-keinä siitä monipuolisesta muistoesinevirrasta, joka Sotilaspoikien Kalajoen pai-kallistoimikunnalle suuntau-tuu edelleen, välillä laantu-

Ensimmäiset talkoot perinnehuoneessa lokuussa 1999. Oikealta: Mikko Ojala, Tapio Keskitalo, Pasi Eskola, Matti Rahkola, Juhani Kajava. Kaikki entisiä sotilaspoikia.

Yleiskuva Vapauden ja itsenäisyyden perinnehuoneesta. Juhani Kajava esittelee Pasi Eskolalle valokuvaa, missä on esimerkki kotirintaman työstä.

Suojan alasali lottakahvilan avajaisten aikana.

Kalajoella tarvitaan isompi tila

Suoja nykykunnossaan. Laatta etuseinän vasemmassa alanurkassa.

en, välillä voimakkaammin. Vuonna 2006 suoritettujen muistoesineiden kortistoinnin tuloksena saatiin jo noin 350 esinettä, valokuvaa tai muuta vastaavaa merkityksi ”kirjoihin ja kansiin”. Lisäksi on paikallisen sotilaspoikatoimikunnan jäsenille uskottu perinnehuoneeseen sijoitettavaksi - ja sitä ennen kotona säilytettäväksi - huomattava määrä muuta vastaavaa ajasta kertovaa aineistoa.

Nykyinen perinnehuone Sellaisena toimii kaupungintalon väestönsuoja. Siitä on käytettävissä tila, joka joksikin kokonaan näkyy kuvassa, missä paikallistoimikunnan jäsenet Kajava ja Eskola tutkivat perinnehuoneeseen lahjoitettua uusinta esinettä. Se on raamitettu valokuva, missä hento kalajokinen nainen auraa sänki-peltoa parihevoston vetämällä ”fältillä”. Kuva puhuttelee voimakkaasti ja muistuttaa, miten merkittävä oli myös kotirintaman osuus maamme vapaustaisteluissa. Useita muitakin kotirintaman kuvia ja esineitä perinnehuoneeseen on saatua.

Mutta ei siinä kaikki; väestönsuojan kokonaistilasta erotettiin siistillä lautaaidalla ja täysin yllättävästi varastotilaa pelastustoimen tarvitsemalle materiaalille. Toimenpide kavensi merkittävästi alkuperäistä perinnehuoneeksi osoitettua tilaa. Käytettäväksi jäänyt osa on nyt liian pieni jo sille materiaalille, mitä huoneeseen on pyritty mahduttamaan. Pääsy perinnehuoneeseen on osoittautunut etenkin

vanhoille ihmisille perin hankalaksi. Syynä siihen ovat muun muassa monet portaikot ja mutkikas käytävä, sekä suuret röykkiöt vessapaperirullia ja muuta vastaavaa, varastoitua paperitavaraa. Näyttelyesineistön säilymisen kannalta vaarallista kuitenkin on lukittava oven puuttuminen perinnehuoneeseen tultaessa. Väestönsuojan mentäessä ovi kyllä löytyy, mutta sen jyrkyys ja lukittavuus ei ole aivan yksinkertaisesti hoidettavissa. Onneksi ei ainakaan mitään suurta esineistön hävikkää ole perinnehuoneesta tapahtunut. Yhden kirjan katoamisesta on sentään olemassa viitteitä. Samoin katoamisen aiheuttajasta. Kadonnut kirja esittelee tarkoin värikuvien sekä tekstin suojeluskuntien liput Keski-Pohjanmaan ja ruotsinkielisen rannikkoalueen alueelta. Kirjan ostamisen yhteydessä kävi ilmi, että kiihkeästi etsitty Kalajoen Suojeluskunnan lippu on hyvässä tallella Sota-arkistossa. Sieltä sitä ei kuitenkaan luovuteta pois edes tilapäisesti. Ainoaksi keinoiksi hankkia perinnehuoneeseen oman suojeluskunnan lippu, jäi siten sen mahdollisimman tarkan jäljennöksen tekeminen tai teettäminen. Tekeminen ”omana työnä” katsottiin parhaaksi. Tekijäksi pyydettiin

tunnettu vaatavien käsittöiden tekijä Kaija Kivimaa Kalajoen Pitkäsenkylältä. Tarkka matemaatikko laski kirjan kuvasta lipulle ja sen kuvioille täsmälliset mitat. Nyt huolellisesti jäljennetty suojeluskuntamme lippu on perinnehuoneessa VRL:n aidon lipun puhuttelevana parina muistuttamassa niistä järjestöistä, jotka kouluttivat maallemme pätevän henkilöstön torjumaan ylivoimaisen vihollisen hyökkäyksen vuonna 1939.

Suojeluskuntatalon käytön vaiheita

Talo koottiin nykyiselle paikalleen Merijärvellä puretusta suuresta hirsrakennuksesta. Kustannuksista vastasi Santaholma-yhtiö. Viikkäisjuhlaa vietettiin 3.6.1934, mutta talon käyttö suojeluskunnan tarpeisiin alkoi jo vuonna 1932 ja jatkui sitten vuoteen 1944 saakka. Tuolloin sodan voittaneen naapurivaltion nimeämä valvontakomissio määräsi kaikki suojeluskuntajärjestöt lakkautettaviksi. Silloin Kalajoen kunta hankki talon ripeästi hallintaansa. Kalajoen kummikunnalta Ruotsista saadun taloudellisen tuen turvin Suoja muutettiin terveystaloksi. Se osoittautui Kalajoen kunnan asukkaiden kannalta erinomaisen onnistuneeksi ratkaisuksi. Paikkakuntamme terveyspalvelujen kehittämisen myötä Suojasta vapautuivat tilat muihin käyttötarkoituksiin.

siin. Lyhyehkön siirtämävaiheen jälkeen ratkaisuksi tuli talon muuttaminen Nuorisotaloksi. Kalajoen veteraanijärjestöjen valtuutetut edustajat esittivät, että talon kuistiin päätyyn palautettaisiin SUOJA-nimikilpi muistuttamaan talon alkuperäisestä käyttötarkoituksesta. Nuorisotoimi tyrmäsi esityksen nopeasti. Sen jälkeen on sotilaspoikien paikallistoimikunnan taholta tehty lukuisia kertoja esitys, että Nuorisotalossa muutettaisiin Suojan entinen alasali perinnehuoneeksi. Muihin käyttöön jäisivät silloin vielä kookas yläsali ja useita pienempiä huoneita. Pitkähkön viivytelyn jälkeen teknisen toimiston miehet kävivät ”paikan päällä”. Arvioinnin tulos; teknisesti liian vaikeaa ja kallista! - Pelkkä järjestelykysymys, nuorisotoimi haluaa pysyä ”vakaana vanhoillaan”, arvioi sotilaspoikien paikallistoimikunta.

Lupaavia mahdollisuuksia Niitäkin on ilmaantunut erityisesti Kalajoen kotiseutuyhdistyksen toiminnan ansiosta. Pisimmälle asiassa on päästy Jokisuun koulun yhden luokkahuoneen jäädessä tyhjäksi. Perinnehuoneen muuttamista näin vapautuneeseen tilaan oltiin jo toteuttamassa, kun saatiin tieto, että tilan tarvitsee samassa talossa jo toimiva Käsityökeskus. Samassa koulussa, talon toisessa päässä ja sen toisessa kerroksessa, oli myös vapaa luokkahuone, mutta sinne olivat nuoret musiikin harrastajat saaneet luvan järjestää, alakertaan, bändeilleen treenitilat.

Lukuisista yrityksistä turhautuneena Sotilaspoikien Kalajoen paikallistoimikunta on päättänyt luovuttaa vetovastuun nykyistä sopivamman perinnehuoneen löytämiseksi Kalajoen kotiseutuyhdistykselle. Yhdessä Kalajoen kulturi-/museotoimen kanssa se toivottavasti saa perinnehuoneen varten aikaan nykyistä paremman ratkaisun.

Kalajoen sotilaspoikia jää harmittamaan vain se, että useilla lähiseudun paikkakunnilla entiset suojeluskuntatalot on järjestetty eri laisin, mutta aina tylyllä tavoin muistuttamaan ajasta, jolloin koko kansa taisteli isänmaallensa vapauden.

Pasi Eskola

www.kkro.fi
Kalkaise kaamos ja tule virkistymään!
Kunnon viikonloppu
4.-6.11.2011
■ aikuisille ■ kouluikäisille ■ lapsille

Kaikkien kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista kiinnostuneille. Ei ikä- tai lähtötasovaatimuksia. Voit valita itsellesi sopivat osiot ja viettää rentouttavaa lomaviikonloppua.

- Psalmireitit, lausuntataiteilija Aino-Kaarina Mäkelä ja sellisti Jussi Makkonen
- Yksinäisyys hyvinvointiongelmaksi, prof. Juho Saari
- Hyvää kalasta, kalatalousneuvoja Outi Kaski ja kokki Jorma Räisänen
- Gospel-lattarit, Asta Lehtimäki
- Ohjatut jumpat ja rentoutukset, maastoret, kylpylä- ja kuntosalikäynnit
- Kuntotestit ja kehonkoostumanalyysi
- Hartausohjelmat ja musiikkia
- Kouluikäisille oma leiriohjelma ja pienimmille hyvä hoito

Täysihoitohinta: 70 € aikuiset, lapset ja nuoret 0-40 €
Ohjelma nähtävissä verkkosivuilla www.kkro.fi

Ilmoittautumiset 10.10. mennessä

Kalajoen Kristillinen Opisto

Puh. 08 4639 200, toimisto@kkro.fi

**KYSY VAPAITA TONTTEJA
KALJOEN HIEKKASÄRKILTÄ!**

Kalajoen kaupunki, www.kalajoki.fi

KALAJOEN

Osuuspankki

KERAMIikka

Iso-Pahkala

Kokkolantie 261, 85100 Kalajoki
p. 040 562 5996
www.iso-pahkala.fi

Tavallista parempi Ruokakauppa

SUPERMARKET

KALAJOKI

Palvelemme arkisin klo 8-21, la 8-18 ja su 12-21
janne.saarela@k-supermarket.fi

Asianajotoimisto
Anne Mäkelä
Torikatu 35 A
67100 Kakkola
Puh. (06) 824 2350
Fax (06) 824 2395

**Kaikki
palvelut
saman
katon alta!**

op.fi pohjola.fi opkk.fi

KALAJOEN
Osuuspankki

Kalajokisuun Lähivakuutusyhdistys

Kasarmintie 1
PL 13
85101 Kalajoki
Puhelin (08) 464 0800
Faksi (08) 463 739
Avoinna ma-pe 9.00-16.00

 Säästöpankki

Kalajoki p. 0207 582 360, fax 0207 582 361
Verkkopankki: www.kortesjarvensp.fi

Ketolankuja 2
85100 Kalajoki
puh. (08) 469 4800
fax (08) 469 4811
www.siipotec.fi

Merenojantie 4, Puh. (08) 469 4300

Rahvontie 55, 85100 Kalajoki, puh. (08) 463 664

Vierivainiontie 2, 85100 KALAJOKI
puh (08)-461 417, 0400-890 541, fax (08)-460 899

Hansa-päivät Tartossa.

Kalajoen reserviläisjärjestöt kesäretkellä Virossa

Kalajoen reserviläisjärjestöjen kesäretki suuntautui viime kesänä Viroon. Teimme kartanokierroksen heinäkuun kolmantena viikonlopuna eteläisen naapurimme kesäisiin maisemiin. Tällä matkalla varsinainen sotahistoria oli hieman pienemässä roolissa. Sivusimme Viron itsenäisyyssotaisteluja 1900-luvun alussa ja ritariajan temmelyksiä aikaisemmilta vuosisadoilta. Matkamme pääanti oli kuitenkin lukuisat kartanot.

Matkareittimme kulki aluksi Tallinnasta itään.

Aurinkoinen Palmsen kartano.

Rakveren linnoituksen muureilla liehuu Viron lippu. Alunperin virolaisten ja pääosin tanskalaisten rakentaman linnoituksen seudulla ovat taisteleet venäläiset, ruotsalaiset, saksalaiset ja jopa skotlantilaiset. Meilläkin oli siellä "kuumat" oltavat.

Yövyimme ensimmäisen yön Palmisen kartanossa Virumaalla. Hotelli kartanon alueella oli vanhassa viinanpolttimossa. Kartanoa sanotaan Viron kuuluisammaksi matkailukohteeksi, jopa kauneimmaksi. Historiansa aikana paikka on ollut nunnaluostari, usean suvun kartano, pioneeri-leiri ja nykyisin Lahemaan kansallispuiston keskus.

Seuraavana päivänä matka jatkui Kohtla-Järven kautta Peipsijärven rantaa pitkin kohti Tarttoa. Tartossa oli Hansa-päivät, suuret markkinat. Ihmisiä viikonlopun aikana tuhansia, ellei kymmeniä tuhansia. Tartossa kuljimme pitkin kaupunkia ja markkina-alueita useita tunteja tutustuen mm. setukaisten käsitöihin ja kulttuuriin. Lauantaina matka jatkui Otepäähän. Otepää (Oson pää) on suomalaisille tuttu lähinnä talviurheilukeskuksena, jossa on hiihdon MC vuosittain. Viron suuret hiihtomestarit Andrus Veerpalu ja Kristina Smigun asuvat kaupungissa. Kurkkasimme ohi ajaessa heidän kotejakin. Päivän aikana lähdimme nousemaan kohti Tallinnaa. Viljandissa

Sagadin kartano puistolammelta katsottuna. Nykyisin kartanossa toimii Valtionmetsän talouskeskus.

oli rockfestarit ja meininki sen mukaista.

Näitä yhdistystemme kesäretkiä on vuodesta 2000 lähtien tehty joka kesä. Viime kesänä tuli tusina täyteen. Nyt taidamme vetää hieman henkeä. Kahdelta pieneltä yhdistykseltä 12 keskimäärin neljän päivän matkaa on ollut suuri ponnistus. Olemme matkanneet vuosien aikana Jämsämereltä

Karjalan ja Pietarin kautta Baltiaan. Monta ihmettä ja kummaa olemme matkoilla nähneet. Suuret kiitokset Rantatuvan Kaitsulle, joka on matkat kanssamme toteuttanut. Suuret kiitokset kaikille matkoillamme mukana olleille sota- ja kulttuurihistoriasta kiinnostuneille. Linja-autokilometrejä on takana viisinumeroisen luku. Matkassa aktiivisimmin

mukana olleet ovat reissan neet yhteensä noin puoli-toista kuukautta, paljon on sekin. Itse 11 matkalla mukana olleena kuvia ja muistoja on paljon. Niistä riittää makusteltavaa pitkäksi aikaa. Onpa muutama matkaiden mielessä muhimassa.

Teksti ja kuvat:
Esko Valikainen,
Kalajoen Reservi-
upseerikerho, pj

Pintavakoilijat olivat hyvin opetettuja

Sotien jälkeen olivat olot koko Euroopassa sekavat. Sodan voittajat sanelivat, miten asiat voitettujen maiden osalla olivat. Saksakin isännöivät NL, USA ja kolmas osapuoli. Suomessa määräsi ja häänsi NL:n valvontakomissio, jota ääri-vasemman ja sen jäsenien kannattajat käyttivät hyväkseen.

Porkkalasta on matkaa Helsinkiin vain "pienikälberisen tykin verran", joten maamme oli paljolti suuren uhan ja komennon alla.

Maassamme hääri niin NL:n kuin länsiliittoutumankin asiamiehiä. Molempien suurvaltojen, myös Itä-Saksan suurlähetystöissä oli vahva miehitys ja vakoiun ammattilaisia. Sanottiinkin, että NL:n suurlähetystössä oli enemmän KGB:n henkilöitä kuin koko maassammeon SUPO:n miehiä. Ja se näkyi, varsinkin maamme turvallisuudeta vastaaville koko laajuudessaan.

Tämän päivän nuorille on mainittu aika hämärä. Ehkä isovanhemmat ovat kertoneet omista kokemuksistaan, mutta läheskään kaikki nuoret eivät ole kiinnostuneita "fossiilien höpinöistä."

Itärajalla tomi ns. pintava-

koilu koko rajan pituudella. Se oli sitä, että iso naapuri värväsi joko Suomessa oleskelevan vakoiuasiamehen, jo vakoiu suorittavan tiedettyyn henkilöön esimerkiksi tämän työskennellessä metsä- tai pelto-työssä rajanpinnassa. Myös marjastajiin ja sienestäjiin otettiin yhteyttä.

Vakoiilijaksi ryhtynyt sai rajan ylittyään koulutuksen, yhteysmerkit, ajat, Suomenpuoleisen yhdyshenkilön tiedot, varasuunnitelmat, peitetoimintasuunnitelmat, yhteydenottoajat, paikat, tavat ja sovitut varapaikat, merkit jne.

Värvätyin piti pitää toimeksiantajansa ajan tasalla. Rajavartiolaikoksen henkilöstömuutokset, siviiliasukkaiden muutokset, rakenteilla olevat tiet ja laitteet, siviiliväestön poliittinen ja taloudellinen tilanne, matkailukohteet, rajamiesten patikointiajat (ovat epäsuorallisia), mahdollisimman tarkat tiedot rajaviranomaisista jne. Naapuri halusi tarkkoja tietoja laajemmaltikin, alueellisesti ja väestöllisesti,

isoista työmaista, poliittisesta toiminnasta, muutoksista, luottamushenkilöistä jne. Taitavat operoijat kutoivat pienistä tiedoista verkon ja kokonaisuksivan.

Vakoiilijoiksi värvättiin enimmäkseen ääri-vasemistolaisia, heikossa taloudellisessa tilassa olevia, Suomen vastaisia kansalaisia, viinaan meneviä ja ns. monitaitoisia ihmisiä. Palkkioiksi he saivat rahan lisäksi alkoholia, tupakkaa, kaviaaria ja vähävaraisille tuotteita, joita he eivät muuten voineet saada.

Suoran kontaktin naapurimaan värväjiin pitämiseksi liikkui itärajan kunnissa ja sisämaassakin yhdysmiehiä ja -naisia. He keräsivät pikutekijöiltä tiedot ja toimittivat ne edelleen. Pikutekijät eivät juurikaan matkustaneet naapurimaahan, etteivät viranomaiset valpastuisi, ja ei heillä ollut siihen varaa rahallisestiakaan.

Rajan yli toimitettiin kirjallisia tietoja sitomalla paketti puukalikkaan, kivenmurikkaan jne. Vastaanottaja toimitti korvauksen, rahat, samalla menetelmällä. Näin ei tullut rajanylitysjälkeä. Maan ollessa sulana vakoiilijat ylittivät rajan paikasta,

johon ei jää silminnähtäviä jälkiä. Koirankin hajuistain voi lamauttaa kemikaaleilla. Rajanylilikulkuliikettä oli puolin ja toisin.

Vakoiilijat saattoivat toimia vuosikautia jäämättä kiinni. He käyttivät salaisesti rajamiesten poistumisia vartioasemalta, mihin suuntaan he lähtivät, oliko sulamaan aikana koira mukana jne. Tietenkin rajamiehet harhautti liikummistaan. Pimeän aikana se olikin helppoa.

Vakoiilijat tekeytyivät rajamiesten ystäviksi. Joskus he käyttivät apunaan nuoria naisia, olihan suuri osa rajamiehistä sinkkuja. Koska kylissä ei ollut puhelimia, soittivat kyläläiset asioitaan vartioasemilta. Joskus näkyi läpi, että soittaminen oli peitetöimi, kun soittaja totesi senhetkisen aseman miehityksen.

Vakoiilijoiden toimeksiantajan kanssa sovitut yhteydenpitomerkit olivat mitä moninaisempia ja kekseliäitä. Milloin oli korkealla maellä sijaitsevan asumuksen pyykki ulkona kuivumassa tiettyä aikana ja tiettyä järjestyksessä, asumusta lämmitettiin tiettyä aikana, pimeänä aikana

valoja sytytettiin ja sammutettiin tiettyssä järjestyksessä. Eläinsuojaan tai ulkorakennukseen mentiin pimeän aikana joko käsivalaisimen tai myrskylähdyn kanssa ja sillä morsetettiin sovitut merkkejä. Moottoripyörän tai autonropposen valot suunnattiin pimeällä itää kohti ja valoja "räplättiin". Auton konepeltiä pidettiin ylhäällä, tehtiin jotain toimenpiteitä valoisana aikana ulkona tiettyä aikana ja ajan. Liikuttii pihamaalla tiettyjä kuvioita tehden, ja morsetustaitoiset morsettivat käsivalaisimen avulla.

Sovittuja merkkejä oli runsaasti eikä niistä tiennyt olivatko ne sovitut vai eivät. Tämänkin kirjoittaja on palellut monen monena kovana pakkasyönä, helteisen päivänä hyttysten ja paarmojen kiusatessa "kytkessä" epäiltyjen isänmaanpetteiden vuoksi. Vihdoin ja viimein heistä kaksi narahti ja oikeus langetti heille neljän vuoden "hoidon".

Pintavakoiu lopahti, kun naapurimaahan alkoi päästä turistiviesumilla ja naapuri totesi, ettei pienestä Suomesta ole pelkoa. Sen aikaiset maamme johtajat saivat

naapurin vakuuttuneeksi vilpittömyydestämme.

Toki myös länsi tiedusteli ja hekin värväsi suomalaisia maanpettureiksi. Olihan Suomi idän ja lännen välissä erinomaisen hyvin sopiva em. toimintatila.

Tänä päivänä on itärajalla mielestäni todella hiljaista. Kaakkois-Suomen alueella aon ajoittain tunkua luvattomasti maahamme pyrkivästä. Naapurimaalla ovat rajavartijat ammattimiehiä ja yhteydenpito on luottamuksellista ja asiallista. Ns. kytäystä ei enää harjoiteta. Ei ole tarvetta.

Suomella on valvontapuna hieno tekniikka ja rajamiehet voivat toimia siviilipoliisitehtävissä mm. liikenteen valvonnassa, rikosten tutkimisessa jne.

Kun vain Suomen valtio myöntää tarvittavat varat ja henkilöstömäärä pystytään pitämään nykyisen vahvuutena ja saadaan käyttöön yhä hienompia tarkoitussuunnitelmia apuvälineitä ja moottoriajoneuvoja, hommat hoituvat.

Uskoo
Ilmari Mattiniemi
Toimiup.Evp
Kiuruvesi

Jo yli 50 v luotettavaa rakentamista alueellamme

RAKENNUSLIIKE
NIVAT & FORSS OY

Pohjankyläntie 1, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 460 814, fax (08) 462 992
email: nivatforss@nivatforss.fi
www.nivatforss.fi

Konetie 1,
85100 KALAJOKI
www.lasermec.fi

MARIN
tilipalvelu
puh. 040 7284 385

**AINA KAIKKI
TOSI HALVALLA!**

LK LASTAUS
HEIKKIKÄRJÄ OY

kalliomurskeet puutarhamultaa
kapillaarikatkoepelit asfalttimursketta
täyte- ja eristehiekat murskausurakoinnit
seulottua salaojasoraa kiviaineskuljetukset

**Kivenkovaa
ammattitaitoa
yli 30 vuoden ajalta**

Isokalliontie 11
Kalajoki
Puh. 08-460 760

RAHJAN HUOLINTA OY
green gold lines

Satamatie 436, 85180 RAHJA Puh. 020 776 9360, fax 020 776 9361

KORSHOLMS APOTEK
MUSTASAAREN APTEEKKI
SMEDSBY SEPÄNKYLÄ
Öppet vard. 9-18, lördag 9-13
Avoinna arkisin 9-18, lauantaitsin 9-13
TEL 3222 941 PUH.

Asianajotoimisto
Ristikangas & Kinnunen Oy

Vaasanpuistikko 18, 65100 Vaasa
p. (06) 312 0250

* Palveleva * Yksilöllinen * Erilainen
* Betjänande * Individuellt * Annorlunda

Vaasan Kuninkaan Apteekki
Kungs Apoteket i Vasa

ark/vard 9-20 la/lö 10-16 puh/tfn 3168 700
Kuninkaantie/Kungsvägen 72-74
www.vaasankuninkaanapteekki.fi

Vita Fysio

Fysikalisk undersöknings- och vårdanstalt
Fysikaalinen tutkimus- ja hoitolaitos

Fysioterapeut, fysioterapeutti
Aki Yli-Korpela
Källängsvägen 1, Niittyläteentie
KORSHOLM, 65610 MUSTASAARI
Tel. 06- 3223 566, 050-597 4075
vitafysio@netikka.fi

Vaasan Seudun Rauhanturvaajat

”Rauhanturvaamista ei ollut virallisesti olemassa silloin, kun se jo aloitettiin.”

Vaasan Seudun Rauhanturvaajia on syytä lämpimästi onnitella 30-vuotisjuhlan johdosta. Toiminnassa näkyy tälle osalle Suomea omainen aikaansaamisen ja lannistumattomuuden henki. Juhlapäivä antaa niin juhlapuhujalle kuin juhlayleisöllekin hyvän tilaisuuden ottaa pari askelta kauemmaksi arjen työstä ja arvostaa sekä arvioida saavutuksia vuosien varrella. Samalla kannattaa hahmottaa kokonaisuus ja nähdä mistä tulemmme, missä olemme ja minne menemme.

Rauhanturvaamista ei ollut virallisesti olemassa silloin, kun se jo aloitettiin. YK:n peruskirja ei nimittäin tunne rauhanturvatoimintaa nimeltä, vaikka ensimmäiset rauhanturvaajat astuivatkin palvelukseen jo vuonna 1948. Rauhanturvaamisesta kehittyi käytännön tarpeesta keskeinen osa maailmanjärjestön toimintaa ja yksi järjestön tärkeimmistä innovaatioista, joka kooltaan on kasvanut aina viime vuoteen asti.

Ensimmäiset suomalaiset rauhanturvaajat lähtivät Suezin UNEF I -operaatioon marraskuussa 1956. Alkuvaihe oli yhtäältä romanttinen seikkailu, toisaalta Suomen kannalta tarpeellinen demonstraatio. Poliittisesti oli tärkeää, että Suomi saattoi sodan jälkeen toimia jälleen kansakuntana kansakuntien joukossa. Meille oli tärkeää myös korostaa YK:n roolia, koska pienelle maalle se oli turva – heiveleinen, mutta legitiimi turva kuitenkin.

Rauhanturvaamisen seikkailuluonne liittyi tuon ajan suljettuun maailmaan. Siitä kertovat poikakirjat, joita ensimmäisten rauhanturvaajien kokemuksista kirjoitettiin.

Suomalaisen joukon jäsenenä Suezin alueella vuosina 1956–1957 oli kirjailija Karl von Schoultz. Hänen kirjoittamansa ”Seikkailu Suezilla” ja ”Seikkailu Siinailla” suomalaiset YK-miehet maskottipokineen pelastavat rauhan Lähi-itään. Samalla suomalaisille nuorille avattiin henkistä tietä maailmalle ennen kuin muita käytännön mahdollisuuksia – merille lähtöä lukuun ottamatta – edes oli.

Tuolloisissa sinibareteissa oli aika joukko sotaveteraaneja, joiden kenttäosaaminen siirtyi siten traditiiona nuoremmille. Niinpä rauhanturvaajien alkuaikojen toimintakulttuuri oli jatku- mo sodan aikana saavutetusta asemasodan osaamisesta sovellettuuna osallistavien äärimmäisen eksoottisiin oloihin. Samalla se oli selvä

liittymäpinta sotiemme veteraaneihin.

Muissa pohjoismaissa luetaan rauhanturvaajat ja muutkin myöhemmin sodan liepeillä olleet veteraanien kategoriaan. Suomen rauhanturvaajat eivät ole niin halunneet tehdä – toisin kuin kansainväliset veljesjärjestöt.

Suomessa menettelyyn on hyvä syy: Kansamme kohdalla Talvi-, Jatko- ja Lapin sodissa, kärsimämme ja aiheuttamamme tappiot sekä ponnistelumme itsenäisyyden ja itsenäisyyden puolesta antavat meille perusteen ja oikeuden pitää sotiemme veteraaneja erityisasemassa. Vaikka heitä on myös joukossamme, emme me muut rauhanturvaajina halua työntyä tuohon kategoriaan.

On hyvä muistaa, että myös lainsäädäntöme ja hallintomme käsittelee sotaveteraaneja omana ryhmänään, joka on myös vanhustyön piirissä.

Olen kuitenkin iloinnut siitä, että Suomen rauhanturvaajaliitto on erityisesti Heikki Pietilän ja Heikki Holman aikana nähnyt tärkeäksi kantaa huolta ja tukea välillä raskaassakin missiossa olleita entisiä rauhanturvaajia. Niin tekivät sotiemme veteraanitkin jo nuorina Talvisodan jälkeen perustetussa ja sittemmin välirauhansopimuksen tulkin- nalla laakautetussa Suomen Aseveljien liitossa naisjaostoi- neen.

Mittasuhteet ovat tietysti erilaiset kuin toisessa maailmansodassa, jossa puoli miljoonaa suomalaista oli rintamalla. Monet yksittäisen ihmisen, sotilaan, kokemat ongelmat kriisinhallinnassa noudattavat kuitenkin aivan samoja mekanismeja kuin sodan- aikana.

**Rauhan-
turvaaminen ei ole
vaaratonta**

Rauhanturvaaminen ja kriisinhallinta eivät ole koskaan olleet vaarattomia tehtäviä. Ensimmäinen palveluksensa menettänyt suomalainen sinibaretti oli Unto Matikainen, joka kaatui tulituksessa Kypoksella 20.5.1964. Viimeisin menetyksemme oli yliluutnantti Jukka Kansonen Afganistanissa 15.2.2011. Kaikkiaan YK:n rauhanturvatehtävissä on

menetetty 2900 henkilöä. Heistä suomalaisia on 45. Lisäksi kolme suomalaista on menehtynyt muissa kriisinhallintatehtävissä.

Vaasan seudun rauhanturvaajat kunnioittavat Suezin kaatuneiden jäsentensä laihialaisen kersantti Risto Majasaaren ja kurikkalaisen kersantti Risto Latva-Hakunin muistoa.

Joukossamme on myös aseellisia tehtäviä vammautuneita. Itseäni tämä koski läheltä Libanonissa 1985, kun silloinen alaiseni jääkäri Markku Järvenivu menetti polvensa epämääräisen palkkasotilaan öisessä sinkotulituksessa. Vasta viime vuosikymmenellä lääketiede oli niin pitkällä, että hän sai toimivan tekonivelen ja tyydyttävän liikkumiskyvyn takaisin vasta yli 15 vuotta vammautumisesta. Muistan hänen riemastuksensa siitä, kun hän vuosien odotuksen ja jännäpölväisen jakson jälkeen saattoi ajaa ensimmäistä kertaa polkupyörällä uusine polviproteeseineen.

Nykyajan sotainvalidina hän oli pitkään unohdettu erikoistapaus – sellaisia ei pitänyt olla ja myös hän itse lähti hämäläisesti siitä, ettei tee itsestään turhaa numeroa. Fyysisten vammojen lisäksi palvelus voi aiheuttaa myös henkisiä paineita, joiden avoin käsittely ei ole oikein sopinut kansalliseen jurouteemme. Kokemus on liian monelle meistä opettanut, että rauhanturvatehtävissä kohdattavat asiat ja stressi tulevat siviilimaailmassa helposti väärin ymmärretyiksi ja niiden nostamat reaktiot menevät milloin milloinkin puolelta ohi maalin.

Tästä syystä on äärimmäisen tärkeää, että asian ymmärtävät rauhanturvaajat itse kantavat huolta toisistaan. Siihen ei tarvita veteraani-nimitystä niin kauan kuin nimityksestä voi tulla sekaannuksia sotiemme veteraaneihin. Asioiden hyvään hoitamiseen tarvitaan kuitenkin veteraaniasennetta myös rauhanturvaajien järjestörakenteessa. Sitä asennetta, joka sanoo, ettei sinun tarvitse tehdä numeroa itsestäsi, me muut teemme sen puolestasi.

Vaikka YK ei tuntenut rauhanturvaamista sitä aloittaessaan, on rauhanturvaamisen koko ajan kasvanut koh- ti huippuaan ja YK:n osalta

se on siellä edelleen. Viime vuonna maailmalla oli tehtävissään peräti 123 000 YK:n rauhanturvaajaa. Heistä yli 100 000 palveli sotilaina ja vajaa 15 000 poliiseina. Viisi suurinta joukkoja YK:lle osoittavaa maata olivat Bangladesh, Pakistan, Intia, Nigeria and Egypti. Suomi maailman maista on 87. sijalla heti Kolumbian jälkeen 25 henkilöllään.

Rauhanturvaaminen on sananakin kadonnut meiltä vuoden 2006 kriisinhallintalain myötä. Vuodesta 1992, jolloin suomalaisia rauhanturvaajia oli maailmalla ro- taatioaikoina täydet 2000, on tultu nykyiseen tilanteeseen. Tänään suomalaisia rauhanturvaajia on maailmalla vähemmän kuin kertaakaan 46 vuoteen.

Tämä liittyy maailmanlaajuiseen kehitykseen, jossa suomalainen kriisinhallintapolitiikka on ajalehtinut keskiöstä kohti marginaalia ja pelikentältä huutelemaan kaukalon laidalle. Kyse ei ole rauhanturvaamisen vähentymisestä maailmalla, jossa se on lisääntynyt niin YK:n kuin EU:n, Naton ja AU:n alaisuudessa, vaan omista kotimaisista poliittisista valinnoistamme.

Poliittisia valintoja

Kehitys on ollut osittain huomaamaton, koska kysymys on isosta paketista, jossa on selkeitä ja maalaisjärjellisiä ymmärrettäviä osia, mutta sivujuontena myös asenteellisuutta ja erikoisia linjauksia, jotka piiloutuvat vaikeaselkoisen kielenkäytön taakse.

Ensimmäinen rauhanturvaamisen ja kriisinhallinnan vähentämistä ajava argumentti valittaa toiminnan kalleutta. Onkin totta, että rauhanturvaamisen hinta on noussut henkilöstön palkkojen ja varustusten mukana, mutta toisaalta Suomi ei ole köyhtynyt – päinvastoin. Kun rauhanturvaamisemme oli suurimmillaan 90-luvun laman aikana, se nähtiin tapana saada nuoria työttömiä työhön, joko suoraan tai välillisesti.

Palkat ja materiaali- hankinnat hyödyttivät myös suomalaista kansantaloutta. Niin tapahtuisi nytkin niin nuorisotyöttömyyden kuin tuotannon alueilla. Suurin heikkous puhuttaessa rauhanturvaamisen kalleudesta piilee kuitenkin siinä, että samanaikaisesti Suomen ulkomaille suuntaamat varat ovat huomasti kasvaneet.

Kyse on siis poliittisesta valinnastamme siitä, miten rauhanturvaamista ver-

30 vuotta

rattuna muuhun ulkomaille kohdistuvaan resurssien käyttöön.

Laatua ja osaamista

Toinen argumentti rauhanturvasta ja kriisinhallintaa vastaan viittaa siihen, että YK saa jalkaväkijoukkoja halvemmalla muualta kuin Suomesta, joten Suomen pitää erikoistua ja vähentää reserviläisjoukkojen osallistumista.

YK:n osalta kyseessä on osatotuus, koska se maksaa vain vakioidun määrän osan joukkojen kustannuksista: Suomalaiset joukot ovat lisäksi olleet aina esimerkiksi pataljoonia, jota missioiden komentajat voisivat nykyäänkin käyttää malleina ja mittittakkuina.

Suomalaiset eivät vahingoita, raiskaa, varasta tai valehtelee eivätkä ole ostettavissa ja hoida omia bisneksiään. Kun suomalaiset ovat vielä tehokkaita, on hinta-laatu suhde aina ollut YK:n kannalta aivan loistava.

Toinen osatotuus on sanoa, että meidän tulisi keskittyä erityisiin osaamisalueisiimme. Olemme toki voineet lähettää operaatioihin hyvin toimineita pieniä erityisjoukkoja. Onko joku joskus kuulunut niistä jotain maailmalta? Aika harva on, ja todellinen erityisosaaminen, joka meistä teki aikanaan rauhanturvamies suurvalloja olivat reserviläisistä muodostetut jalkaväkijoukot, jotka kykenivät ottamaan aluevastuun ja toteuttamaan alueellaan suomalaista tuoksellisuutta.

Tärkein osaamisemme oli sotilas, joka oli ammatiltaan siviili ja siviili, joka oli samalla hyvä sotilas. Vain aluevastuuseen kykenevä organisaatio antaa tällaiselle joukolle mahdollisuuden kokonaisvaltaiseen toimintaan.

Kolmas rauhanturvamies heiluttanut seikka liittyy siihen, että YK ei ole sotilassijasta eikä sillä yksinkertaisesti ole kykyä sodankäynnin tasoiseen voimankäyttöön organisoitua vastustajaa vastaan. Sen meille kertovat niin Sabran ja Shatilan kuin Srebrenican

massamurhat ja Ruandan joukkotuhontakin. Niinpä YK:n turvallisuusneuvosto valtuuttaa vaativiin tehtäviin niihin erikoistuneita organisaatioita kuten Natoa tai alueellisia organisaatioita kuten Euroopan tai Afrikan unionia. Suomelle on poliittisesti sopinut raotella vaativien operaatioiden, siis Naton, ovia ja olla hiukan mukana, mutta välttää liikaa sitoutumista.

Valitettavasti tämä on tehty ottamalla samalla arastelevia taka-askelia pois rauhanturvasta. Kymmenen vuoden kehitys tähän suuntaan alkaa jo kaivata osaamistamme ja samalle se vienyt kotimaan kylväjä ja kaupungeista nuoret faitterit, jotka pitäisivät rauhanturvamies lippua ylhäällä.

Strategisia virheitä

Vaativissa kriisinhallintatehtävissä piilee mahdollisuus ylittää raja rauhanturvasta sodankäynnin puolelle ja vaara ajautua samalla konfliktiin osapuoleksi. Tällainen on kansainväliseltä yhteisöltä strategien virhe.

Epämääräisiin tehtäviin ei pidä lähteä, ja silloin kun lähdetään, pitää olla sitoutunut ja varautunut viemään tehtävä loppuun. Kun sota Balkanilla lopetettiin, joukkojen motto oli "Failure is not an option". Sen onnistui, mutta sen jälkeen olemme liian usein nähneet miten kriisinhallintajoukkoja lähetetään väärin mitoitettuihin tehtäviin ja väärin ymmärrettyihin kulttuuripäristöihin.

"Mission impossible" ei ole rauhanturvajien vaan strategisia ja resurssipäätöksiä tekevien päättäjien vika. Valitettavasti poliittisten virheiden vuoksi koko konsepti joutuu kyseenalaiseksi.

Tämänhetkinen asenneilmasto suhtautuu kylmästi kriisinhallintaan ja rauhanturvamies. On korkea aika ottaa tästä ajopuusta kiinni ja varmistaa, ettei rauhanturvamies suurvalta Suomi katoa kokonaan raunioiksi.

Me emme voi olettaa puolustusvoimien nousevan etulinjaan tässä asiassa, koska puolustusvoimille pakotettujen kustannussäästöjen vuoksi se joutuu kynsin ja hampain varjelemaan ydin toimintaansa, kotimaan puolustuskäytä.

Myöskään kokonaisvaltaisen lähestymistavan ajatus ei näytä auttavan asenneilmaaston muutoksessa; kokonaisvaltaisen kriisinhallinnan konsepti on toki yleisesti hyväksytty, mutta käytännössä eri toiminnot – sotilaallinen ja siviilikriisinhallinta, humanitaarinen työ sekä kehityspoliittinen työ – kulkevat kaikki omissa hallinnollisissa putkissaan kilpaillen keskenään resursseista ja siitä kuka on enemmän oikeassa.

Edistys asiassa on hidasta ja lisäksi sotilaallista ja siviilikriisinhallintaa käsitellään joskus poliittisista syistä niin kuin ne muka olisivat toistensa vaihtoehtoja eivätkä toisiaan täydentäviä toimia.

Suomalainen kriisinhallinta on pieninä palasina siellä ja täällä eikä tehdystä työstä tule menestystarinoita kerrottavaksi veronmaksajille. Tässä tilanteessa meidän rauhanturvajien on syytä tulla esille: Jos ongelmia onkin strategisella tasolla, on jokainen suomalainen kriisinhallintajoukko aina osannut aina sopeuttaa työnsä niin, että siitä on ollut suuri siunaus kohdealueella. Pystymme siihen edelleen, mutta tarvitsemme nykyistä suurempia kokonaisuuksia ja keskitettympää sitoutumista, uutta Namibiaa ja Kosovoa, joista jäisi kerrottavaa paitsi lapsille myös suurelle suomalaiselle yleisölle.

Me olemme luoneet Suomelle menestystarinoita aikaisemmin ja pystymme tekemään niin edelleenkin. Tämä meidän kannattaa kertoa myös koko Suomen kansalle.

Kalle Liesinen

VASA KRIGSVETERANMUSEUM VAASAN SOTAVETERAANIMUSEO

Kyrkoesplanaden 22
Källarvåningen

Kirkkopuistikko 22
Kellarikerros

Öppet / avoinna: Sö/su kl./klo: 14:00–16:00

Grupper / ryhmät:

- enligt överenskommelse,
- sopimuksen mukaan.

tel. / puh. (06) 3129 894.

Sinunkin apuasi tarvitaan

Veteraanien henkisen perinnön siirtäminen tuleville sukupolville on meidän kaikkien yhteinen asiaamme.

Tätä työtä tukemaan tarvitaan myös sodan kohtelemuksista kertovaa esineistöä.

Auta meitä kokoamaan Pietarsaaren kaupunginmuseon veteraanitilaan asuja, aseita, karttoja, kirjallisuutta, kirjoja, valokuvia, kunniamerkkejä, lippuja, standeareja, viirejä, puhdetöitä, sotilaspasseja jne. jotta veteraanitilalle asetetut toiveet toteutuvat. Mukana hankkeessa ovat Sotainvalidit, Rintamamiehet, Sotaveteraanit, Sotilaspojat, Reserviupseerit ja Reserviläiset.

**Pietarsaaren
kaupunginmuseo,**
Isokatu 4, puhelin 06–785 1111

**15. Jääkäri-
seminaari
sunnuntaina
22.4.2012**

Suomen Jääkärimuseo Finlands Jägarmuseum KORTESJÄRVI

**Kirjautuus:
Niittokone-
asiamiehistä
jääkäreiksi.
Esitelmää
jääkäri-
seminaareista
1998-2007.**

Kirjan hinta
15 euroa.

Avoimna ti-ke klo 12.00 - 16.00
tai sopimuksen mukaan
15.6. - 15.8. ti-su klo 11.00 - 17.00

Pääsymaksu 2,50 €/1,50 € (sis. sisäänkäynnin ja opastuksen)
Museokauppa

Tilauksesta rooliopastus, jolla "Jääkäri Autio" kertoo värväytymisestäään jääkäriksi, koulutuksesta Saksanmaalla ja saapumisestaan Suomeen 1918. Rooliopastuksen hinta 30 €/ ryhmä + normaali sisäänkäyntimaksu.

Osoite Jääkärintie 80
62420 KORTESJÄRVI
Puhelin (06) 2412 9841, 040 148 4420,
040 764 7755
Email suomen.jaakarimuseo@kauhava.fi

Haapajärven sotiemme veteraanien perinnehuone

SUOJALUKKO

Osoite: Kauppakatu 19, 85800 Haapajärvi
Sisäänkäynti kunnan kulttuuritalon pihan puolelta.
Aikavaraukset: vapaa-aikavirasto puh. 08 – 769 3201

Eversti Koskela maavoimien henkilöstöpäälliköksi

Puolustusvoimain komentaja on määrännyt eversti Mauri Koskelan maavoimien henkilöstöpäälliköksi Maavoimien Esikuntaan syyskuun alusta lukien.

Eversti Mauri Koskela on helmikuusta 2009 lähtien toiminut Jääkäriprikaatin komentajana. Vuonna 2008 lähtien hän työskenteli Puolustusvoimien Kansainvälisen keskuksen johtajana ja vuonna 2007 saman keskuksen koulutuskeskuksen johtajana. Vuosina 2005–2006 hän toimi Porin Prikaatin esikuntapäällikkönä. Hänet ylennettiin everstiksi 6.12.2006.

Lisäksi puolustusvoimain komentaja on määrännyt seuraavia everstejä uusiin tehtäviin 1.9.2011 lukien:

Itä-Suomen Sotilasläänin esikuntapäällikkö, eversti Pekka Tynkkyne on määrätty Reserviupseerikoulun esikuntapäälliköksi. Hän toimi 1.7.2006–31.12.2007 Kymen Sotilasläänin komentajana ja sen esikuntapäällikkönä 1.4.2005–30.6.2006.

Uudeksi esikuntapäälliköksi Itä-Suomen Sotilasläänin siirtyy Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtori, eversti Teppo Lahti. Hän on toiminut vararehtorina 1.6.2009 lähtien. Sitä ennen, 1.2.2006 lähtien hän työskenteli Maasotakoulun johtajana.

Uudeksi vararehtoriksi Maanpuolustuskorkeakoulun siirtyy eversti Max Sjöblom. Hän toimii tällä hetkellä Maanpuolustuskorkeakoulun johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitoksen johtajana.

Eversti Jyrki Lahdenperä on määrätty Maanpuolustuskorkeakoulun Täydennyskoulutus- ja kehittämisskeskuksen johtajaksi. Hän toimii tällä hetkellä apulaisosastopäällikkönä Pääesikunnan henkilöstöosastolla. Vuosina 2006–2007 hän työskenteli Kadettikoulun apulaisjohtajana ja vuonna 2005 perustutkinto-osaston apulaisjohtajana Maanpuolustuskorkeakoulussa.

Maanpuolustuskorkeakoulun Täydennyskoulutus- ja kehittämisskeskuksen nykyi-

nen johtaja, eversti Timo Mustaniemi siirtyy Lahdenperän tilalle apulaisosastopäälliköksi Pääesikunnan henkilöstöosastolle.

Lisäksi puolustusvoimain komentaja on määrännyt seuraavia upseereita uusiin tehtäviin:

Everstiluutnantti Petteri Rokka on määrätty Maanpuolustuskorkeakoulun johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitoksen johtajaksi 1.9. lukien. Hän toimii tällä hetkellä maasotaoopin pääopettajana Maanpuolustuskorkeakoulun taktiikan laitoksella. Everstiluutnantti Esko Pukari Jääkäriprikaatin esikuntapäälliköksi 1.10. lukien. Hän toimii tällä hetkellä liikkuvuus- ja suojelutoimi-alapäällikkönä Maavoimien Esikunnassa.

Everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth Ylä-Lapin Aluetuomiston päälliköksi Jääkäriprikaattiin 1.9. lukien. Hän toimii tällä hetkellä Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkönä.

Everstiluutnantti Ahti Kannisto Etelä-Suomen Huolto-rykmentin esikuntapäälliköksi 1.9. lukien.

Everstiluutnantti Riku Suikkanen Hämeen Panssaripataljoonan komentajaksi Panssariprikaattiin 1.9. lukien. Hän toimii tällä hetkellä pääesikunnan päällikön avustajana Pääesikunnassa.

Everstiluutnantti Veli-Matti Rintala Helsingin Aluetuomiston päälliköksi Kaartin Jääkäriyrykmenttiin 3.9.2011 lukien. Hän on tällä hetkellä virkavapaalla Puolustusvoimien upseerin virasta.

Everstiluutnantti Heikki Mansikka Hävittäjälaivue 21:een komentajaksi Satakunnan Lennostoon 1.9.2011 lukien. Hän toimii tällä hetkellä Ilmatuoteluksen johtajana Ilmavoimien Esikunnassa.

Konemestarina Miinalaiva Pohjanmaalla Somalian vesillä

Kalajoella syntynyt (v.1969) ja asunut Energiatekniikan Insinööri AMK Jari Kerola osallistui ML Pohjanmaan mukana Somalian rauhanturvaoperaatioon keväällä 2011. Operaatio Atalantaan osallistunut miinalaiva Pohjanmaa tarvitsi reservistä myös konehenkilökuntaa ja yksi niistä oli toisen luokan sotilasvirkamies Jari Kerola, palvelusarvo insinööriluutnantti, niin sanottu kuutamoluutnantti.

Kerola on työskennellyt erilaisten laivojen konepäälikköinä ja sai siitä idean hakea Pohjanmaan miehistöön syksyllä 2010. Ensimmäinen valintakriteeri miehistöön koneosastolle Jarin osalta oli laivan ylikonemestarin pätevyyskirjat ja pitkä kokemus konemiehenä.

Hakupaperit täytettiin Wärtsilän voimalaitostyömaalla Nigeriassa. Kerola työskenteli silloin Wärtsilän palveluksessa voimalaitostyömailla. Kerola oli seurannut Atalanta projektin etenemistä jo useamman vuoden ajan ja olihan haaveena palvella vielä sotalaivan miehistön jäsenenä, ennen nostoväkeen joutumista. Tiedossa ei ollut vielä silloin, että mukaan otettaisiin monen ikäisiä rauhanturvaajia. Valintatilaisuuteen tuli käsky ja Kerola saikin lomaa Wärtsilän Ewekoron työmaalta ja lensi Suomeen Upinniemen. Kiitokset siitä kuuluu Wärtsilälle.

Jari Kerola Somaliassa Miinalaiva Pohjanmaan konemiehenä.

Testejä oli parin päivän ajan Upinniemen varuskunnassa. Osa testeistä oli psykologisia, sekä kovat kuntotestit. Cooperin testi oli kaikkien operaatioon lähtevien läpäistävä. Se oli 2300 m. Siihen aloitettiin harjoittelu jo Nigeriassa, hieman kuumemmassa ja kosteammassa ilmastossa, sillä sadekausi oli silloin pahimmillaan Ewekorossa. Testien jälkeen lennettiin takaisin Ewekoroon Nigeriaan voimalaitostyömaalle. Siitä alkoi pitkä odottelu aika, tulisi valituksi koulutusjakson. Työkaverit meinasivat, että pääset varmasti ja veikaus osuikin oikein. Kotoa tulikin iloinen ilmoitus, että Kerola oli päässyt koulutuk-

seen ja Wärtsilästä haettiin palkatonta vapaata koulutuksen ajaksi ja alustavasti koko operaation ajaksi.

Koulutusjakso toteutettiin Upinniemen varuskunnassa, Säkylässä ja ML Pohjanmaalla Itämerellä. Koulutusjakson pituus oli sorvattu jokaiselle rauhanturvaajalle eri osastoittain eripituisiksi, tehtävistä ja koulutustaustasta riippuen. Sinä aikana Ylikersantti Kerola koulutettiin laivan ensimmäiseksi konemestariksi miinalaivan koneosastolle. Koulutusjakson aikana osasta paikoista oli kova kilpailu vakinaisen henkilökunnan ja reserviläisten kanssa. Mukavaa oli myös, että perheen jäsenet pääsivät koulutusjakson ai-

kana tutustumaan rauhanturvaajien arkeen miinalaivalla. Ahtaat tilat saivat osakseen ihmetystä. Kerolalla oli neljän hengen hytti. Rahtilailvalla on tottunut asumaan yksin isossa hytissä kaikkien mukavuuksien kera. Sotalaivalla se ei ollut mahdollista, vaan rauhanturvaajat joutuivat jakamaan hyttinsä 24/7. Koulutusjakson päätöstilaisuudessa osa saikin allekirjoittaa sopimuksen palvelussuhteen alkamisesta rauhanturvaajana operaatio-Atalantaan Somalian rannikolle.

Kerolan osalta palvelussuhde alkoi joulukuun puolella välissä. Laivan lastauksen aikana tulikin monesti mieleen, että koneosastolle

Suetsilla seilailen.

Kerola siellä jossain merellä.

olisi ollut hyvä palkata muutama kaveri lisää lastaamaan koneosaston osia varastotiloihin ja huoltamaan alusta ennen operaatiota. Sillä olihan koneosaston mukaan otettavat varaosat lastattava laivaan, varastoitava asian mukaisesti ja Kerolan opelettava hätätilanteessa olemaan konepäällikön sijainen, jos siihen on tarvetta. Kerolalla olikin hyvin aikaa tutustua konejärjestelmiin huolellisesti huoltojen lomassa ja iltaisin. Koneosastolla tehtiin kiireisesti myös huoltoja operaatiota silmällä pitäen. Wärtsilä suoritti laivan pääkoneiden huoltoja ja telakka rakensi laivaan uuden ilmastointijärjestelmän. Laivastolla oli kokemuksia laivan jäähdytyskapasiteetin puutteesta ja siihen oli päätetty tehdä parannuksia miinalaivan eri osastoilla. Ilman tätä täydennystä olisi monesti ollut rauhanturvajilla ja koneistoilla tukalat oltavat kuumuudessa laivan sisällä.

Vuoden vaihteessa astui-kin loput rauhanturvajat palvelukseen ja laiva lastattiin lopulliseen operaatio-
vahuuteen, niin miehistön, muonan sekä tykötärpeiden osalta. Miinalaiva Pohjanmaa irrotti köydet tammi-kuun viidentenä päivänä fanfaarien soudessa. Paikalla oli huomattava määrä mediaa sekä rauhanturvajien omaisia. Operaatioalueelle matka kesti huoltopysähdyskseen noin kolme viikkoa. Laivan päähuoltosatama tulisi olemaan koko operaation ajan Djiboutin kaupunki, joka on myös itsenäinen Afrikan maa Somalian vieressä.

Satamassa laivalla oli oma hankintaosasto, josta operaation maahenkilöstö

toimitti laivan tarvitsemat huolto - ja muonatyökalut. Operaation aikana laiva sai monenlaisia erilaisia tehtäviä, joista laivan rauhanturvajat selvisivät aina kunnialla. Operaation ajan konevahdinpito oli jaettu kolmeen eri vuoroon. Jokaisessa vahdissa palveli aina neljä konemiestä: konevahtipäällikkö, koneupseeri, konealiupseeri ja konemies. Kerola palveli ensimmäisen konevahdin vahtikonepäällikkönä. Hänen vuorossa puolet oli reservistä ja toinen puoli kantahenkilökuntaa, joka oli hyvin miksattu kokonaisuus. Operaation aikana koulutettiin konehenkilöstöä aina tarpeen mukaan, mikä laite milloinkin tarvitsi pikaisemmin huoltoa ja huolenpitoa.

Operaation aikana laiva käväisi myös Keniassa, Tansaniassa ja Omanissa. Mielenkiintoista operaatio-alueella oli seurata runsaita

satojen delfiinien parvia, jota nähtiin useaan kertaan Intian valtamerellä. Operaation aikana koneosasto korjasi ja huolsi pääsääntöisesti itse kaikki laitteet. Varaosat hankittiin matkalta tai Suomesta, jos juuri sitä osaa ei löytynyt laivan runsaista varastoista. Vanhana metallimiehenä Kerola olikin varautunut tarvittaessa korjaamaan kaiken kokoista putkistoa tarpeen niin vaatiessa. Erittäin suolainen vesi aiheutti oman lisärasituksen laivan putkistolle. Putkistoja korjattiinkin sieltä täältä matkan aikana. Koko matkan ajan laiva oli omavarainen käyttövedestä, joka tehtiin laivan omilla laitteilla. Ne toimivatkin kii-
tettävästi koneosaston osaan miehistön käsissä.

Operaatio päättyi toukokuun lopussa. Kotimatkaan käytettiin suurin piirtein saman verran aikaa kuin tullessakin. Kerolan osalta palvelussuhde päättyi toukokuun lopussa. Kesä vietettiin kotiväen kanssa Kalajoella.

Kerolan mielestä operaatio omalta kohdalta meni kiitettävästi. Palkintona operaatiosta jäi taskuun pursimiehen pilli numero 9, uusi kokemus maailman meriltä merisotilaana sekä bongattua tuli jo viidestoista Afrikan valtio, jossa oli vierailut. Intian valtamerellä Kerola on seilaillut ennenkin viidessä uuden laivan Singaporesta Namibiaan. Merirosvoja pitikin karttaa Aasiasta Etelä-Afrikan vesille asti. Kauppalaivalla tällaisen matkan kokeena, ymmärsi paremmin, että tällaisia operaatioita on tärkeää järjestää ja että Suomi on osaltaan mukana rauhoittamassa tilannetta Somaliassa. Vaikka paikka tuntuu etäiseltä kaukana pohjolassa asuville, kumminkin moni suomalainen työskentelee vaarallisilla

vesillä päivittäin eri maiden laivojen miehistöissä. Suurin osa kauppatavarasta Eurooppaan tuodaan yhä Afrikan sarven vierestä erikokoisilla kauppalaivoilla. Kauppalaivasto on tuliseita vastaan puolustuskyvytön ja helppo saalis merirosvoille. Rosvojoukkioit ovat hyvin varustautuneita ja valmiita tekemään melkein mitä vaan saadaakseen kauppalaivan kidnappattua.

Matka antoi hyvää kokemusta suomalaisille rauhanturvajille ja Merivoimille, vaikka merirosvojoukkiota ei saatu oikeuden eteen. Miinalaiva Pohjanmaan miehistö todennäköisesti pelasti yhden kauppalaivan miehistön kidnappaukselta ja jonkun lippuvallion säättämään miehistön miljoonien eurojen lunnasrahat. Merirosvous on iso bisnes nykypäivänä ja se olisi hyvä saada kitkettyä pois maailman meriltä.

Miinalaivan pitkä matka menikin Kerolan mielestä hyvin ja olisi hyvä jos Suomi osaltaan osallistuu maailman merien rauhanturvaamiseen. Laivalla on kustannustehokasta tehdä erilaisia rauhanturvausoperaatioita. Laiva on täynnä suomalaisia eri alojen asiantuntijoita yli tuhannen hakin joukosta.

Muonitus onnistui kiitettävästi, sillä laivalla työskenteli kokoajan kolmannes miehistöstä ja kaksi kolmannesta vapaavuorossa, jotka kaikki oli ruokittava. Laivalla on aina henkilöstöä vahtivuorossa. Sanonta kuulukin että, laiva ei koskaan nuku.

Kerolan matka jatkuu reservissä, Olkiluoto 3 projektissa teknisenä neuvonantajana, jossa riittää joksikin aikaa työn sarkaa. Tavoitteena olisi myös ehtiä osallistua kerran vuodessa ainakin yhdelle maanpuolustuskursille, joiden tarjonta on koluullisen hyvä nykyisin.

Kutsu

Kannuksen Reserviupseerikerhon 60-vuotisjuhlaan sunnuntaina 6.11.2011

Klo 10.00 Jumalanpalvelus Kannuksen kirkko

Klo 11.30 Kahvitarjoilu seurakuntatalolla

Klo 12.00 Tervehdysten vastaanotto

Klo 13.00 60-vuotisjuhla seurakuntatalolla Juhlapuhe kenraalimajuri Markku Nikkilä

Kukkatervehdysten sijasta toivomme, että tukisitte juhlarahastoamme OP 510802-434504

Seppo Ojala Antti Roiko-Jokela
Puheenjohtaja Sihteeri

tumma puku, kunniamerkit

Piirinmestaruus perinneaseammunnat 14.7.2011 Pyhäjärvellä

Pyhäjärvellä kilpailtiin sotilaskiväärien "pystykorvien" piirinmestaruudesta. Kilpaseina oli vakioimalliset 7,62x52R sotilaskiväärit, eli aseiden tuli olla täysin alkuperäisessä kunnossa.

Perinneaseammunnassa ei myöskään käytetä mitään ammuntaa tukevia vaatteita. Kilpailussa ammuttiin 20 laukausta (10 makua ja 10 pystystä). Ensi vuonna

perinneaseammuntoja on tarkoitus laajentaa siten, että kilpailussa tullaan ampumaan myös käsiasien perinneasesarja. SR

Tulokset: 1. Martti Kau-
ranen 151, 2. Markku Takala 132, 3. Perttu Aarniolehto 117, 4. Raimo Paajanen 111, 5. Olavi Rönkä 110, 6. Raimo Pigg 109, 7. Mika Marin 101, 8. Mikko Parttimaa 56, 9. Mika Pietarinen 54

Jepen Pytty 10.7.

Pistooli 3x5 kal.22

1 Jari Laukka 142
2 Jukka Suomala 136
3 Ari Haapa-aho 124
4 Arto Kunelius 122
5 Jouni Liuska 122
6 Markku Takala 119
7 Reijo Turpeinen 117
8 Kimmo Koskenkorva 114
9 Timo Uusitalo 78
10 Ari Vitakoski 54

7 Jukka Suomala 128
8 Timo Uusitalo 119
9 Ari Vitakoski 53

Yhteistulokset

1 Jari Laukka 292
2 Ari Haapa-aho 274, 5 kymppiä.
3 Jouni Liuska 274, 4 kymppiä.
4 Jukka Suomala 264
5 Arto Kunelius 263
6 Kimmo Koskenkorva 262
7 Markku Takala 256
8 Timo Uusitalo 197
9 Reijo Turpeinen 117, Reijo ei ampunut Ra7
10 Ari Vitakoski 104

RA 7

1 Jouni Liuska 152
2 Jari Laukka 150
3 Kimmo Koskenkorva 148
4 Ari Haapa-aho 148
5 Arto Kunelius 141
6 Markku Takala 137

Atalanta 2011010.

Kainuun Prikaatin lippu saapuu ohimarssiin lippujoukkueen edessä.

Kainuun Prikaatin vala Kajaanissa 13.8.2011

Kainuun Prikaati on joukko-osasto, jossa moni alueemme tuleva reserviläinen suorittaa varusmiespalveluksensa. Prikaatissa palvelee vuosittain noin 3800 varusmiestä ja joukko-osasto työllistää arviolta yli 500 henkeä.

Kainuun Prikatissa koulutetaan jääkäreitä, sissejä, tykkimiehiä, pioneereja, viestimiehiä, ajoneuvonkuljettajia ja huoltomiehiä viidessä eri joukkoyksiköissä.

sä: Kainuun Jääkäripataljoona, Kuopion Pataljoona, Kainuun Tykistörykmentti, Pohjan Pioneeripataljoona ja Pohjois-Suomen Viestipataljoona.

Kainuun Prikaati kouluttaa varusmiehistä ja reserviläisistä Pohjois-Suomen erityisolot hallitsevia joukkoja. Kainuun Prikaatin tehtävänä on myös huolehtia puolustusvalmiuden ylläpitämisestä ja kehittämisestä Kainuussa.

Prikaatikenraali Jukka Ojala vastaanotti paraatin ja joukkoja komensi everstiluutnantti Juha Manninen

Kainuun Prikaati järjesti valatilaisuudet tänä vuonna Haapavedellä ja Kajaanissa. Kajaanin tapahtuma kokosi Vimpelin Urheilukeskuksen kentälle noin 1300 varusmiestä, jotka palvelevat Pohjan Pioneeripataljoonassa, Kuopion pataljoonassa ja Kainuun jääkäripataljoonassa sekä Pohjois-Suomen viestipataljoonassa.

Valajoukkoja komensi everstiluutnantti Juha Manninen ja valajärjestelyistä

vastasi komendantti, kapteeni Timo Aho. Valan vastaanotti prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jukka Ojala. Valakaavan lukijana toimi Transtech Oy:n toimitusjohtaja Markku Blomberg ja kirkollisen toimituksen suoritti kenttärovasti Jouni Parviainen. Juhlallinen tilaisuus päättyi ohimarssiin ja kenttälounaaseen. Tapahtumaa oli seuraamassa suuri joukko varusmiesten omaisia ja ystäviä.

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry esittäytyi Hoikankankaan varuskunnassa

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry esittäytyi 1. Er. Autokomppaniassa, Kajaanin Hoikankankaan varuskunnassa 13.6.2011.

Maanantai ja 13:as päivä, onneksemme ei ollut perjantai, suuntaamme keulan Pohjanlahden rannoilta kohden Kainuun maisemia. Superhelteisen viikon jälkeen on palattu normaaliin kesälämpötilojen tilastoihin. Pohjanmaan rannikon +13 asteen puolipilvisyydestä Kajaanin +18 asteen aurinkoon, koleahkon kaakkoistuulen vilvoitteluun.

Puolenpäivän jälkeen olimme varuskunnan portilla, josta Autokomppanian päällikkö kapt. Jukka Hoppania saattaa vieraat varuskunnan portin sisäpuolelle ja Autokomppanian toimitus, jossa pidämme pienen suunnittelupalaverin, jatkaen matkaa auditorioon.

Auditoriossa olemme ”toisen paikan edessä”, oli sitä nykyajan tietotekniikkaa saatettavana toimintavalmiuteen. Onnistuimme vaativassa tehtävässä suhteellisen hyvin, vain esitystapa ja aika kaipaavat pientä hiomista. Tästä kuuluu iso kiitos ja kumarrus sihteerilemmen Erkki Mäelle!

Puheenjohtaja Ari Olli hoitelee puhepuolen ja kilتامestari Eero Muhonen toimii valokuvaajana ja kommentaattorina, hoidellen väliin tietokoneen napulointia.

Kellon ehtiessä 13:00 aloitellaan tilaisuus, auditorioon oli kerääntynyt 65 autokomppanian varusmiestä/-naista, naispuoleisia edustajia taisi olla ainakin kaksi henkilöä?

Kapteeni Jukka Hoppania avaa tilaisuuden ja lausuu tervetuloitotukset, luovutetaan estradin Autokillan hal-

Auditorioon oli kerääntynyt 65 autokomppanian varusmiestä/-naista.

tuun. Perinteinen Autokillan palkitseminen ”Iisakki-puukolla” ja kunniakirjalla onnittelujen kera, matkaa tällä kertaa Alajärvelle, kersantti Atte Korkea-aholle, sitten

laatan naputtelu perinnetaluun ja Autokillan onnittelut! Puheenjohtaja Ari Olli jatkaa tästä killan esittelyllä sanoin ja kuvin, reippaan puolen tunnin tiiviillä ”tie-

toiskulla”. Esitys oli onnistunut, kukaan kuulijoista ei nukahtanut, eikä tainnut edes kelloa vilkaista?

Noin kello 14:00 aikoihin voitiin päättää tilaisuus,

toivottaa kuulijoille hyvää kesää ja tervetuloa siviiliin, kun se aika koittaa.

Vielä oli aikaa keskustella henkilökunnan kanssa, suunnitella jo tulevia kuvioita ja yhteistyön muotoja. Autokomppaniassa on jälleen edessä päällikön vaihto, samoin muutakin henkilöstöä sijoituu uudelleen. Mutta näillä näkymin hyvä yhteistyö ja suhteet jatkuvat tästä eteenkinpäin! Kiitämme isäntiämme, etenkin kapt. Jukka Hoppania ja toivottamassa antoisaa omaa aikaa.

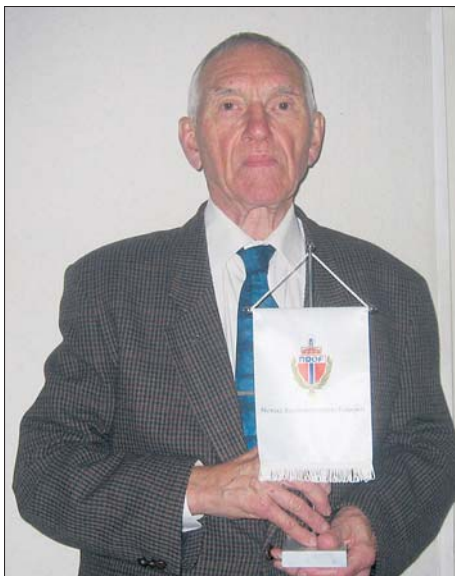
Sitten on ansaitun aterian vuoro läheisellä ABC-huoltamon ravintolassa. Tästä sitten on suuntaaminen takaisin kohti Pohjanlahden rantoja, kotikuntia kolkutellen kello reippaasti yli 18:00. Jälleen oli 12 tunnin ”pikakäynti” Hoikankankaalla historian lehdillä!

Kuva ja tekstiä Eero Muhonen.

Norjaa valloittamaan

Tämän vuoden Polartreff (Kalottitapaaminen) pidettiin Pohjois-Norjan Bardufossissa 2.-4. syyskuuta. Monien vaiheiden jälkeen kävikin niin, että suuresta alkuinnostasta huolimatta, vain yksi jäsen Vaasan piirin kerhoista pääsi lähemmäs matkalle. Tuttu hahmo näissä miitungeissa, lempinimeksen Calle-Tolkkinen kailalla Pohjois maitten kielillä saanut Carl-Henrik Othman Pietarsaaresta lähti 1000 km-selle matkalle. Pellosa oli sitten yhteiskuljetus lappilaisten tilausbussilla. Matka oli suunniteltu niin, että Lätäsenon saksalaisten Sturmbock- puolustusasemalla pysähdyttiin. Kunta on kunnostanut asemat turistinähtävyydeksi. Taitava opas esitteli linnoituksen meille, jonka jälkeen päästiin juoksu- hauvoja pitkin tutustumaan paikkoihin. Linnoituksia oli silloin 1944 rakentamassa 12.000 Arbeits- dienst'in sotilasta sekä 3.000 "vapaaehtoista" puolalaista. Venäläisiä vankeja ei haluttu, koska Ruotsin rajan läheisyys olisi sitonut liian paljon saksalaisia!

Bardufossissa oli perinteiset "herrasmies"-puiteiset kisat sitten edessä. Tulopäivän perjantai-iltä saatiin nauttia ulkona kauliissa säässä hyvän ruuan ja tovereitten seurassa. Kilpa-aamu alkoi lipunnostolla, jolloin myös ainoa osanottajamme Calle T. heti joutui "töihin". Varuskunnan alueella toimivat helikopterimallit esiteltiin sekä esitelmän muodossa, että

videoina, kuten myös live-nä koneenkorjaushallissa. Kopterin yksi siipi maksaa miljoonan Nkr, ja niitten titaanikeskiö 13 miljoonaa!!

Kenttäkilpailun tyypillinen osalaji on aina käsikraanaatinheitto, muita olivat kiväärimunta, etäisyyden arvioinnit, vihollisesineitten havainnointi, jne. Kentätalounas syötiin ulkona, kaata malla kuuma vettä lihapadan kuiva-ainepussiin, päälle mehua ja kahvia.

Lentokentällä, joka on yhteinen sekä siviili- että

Carl-Henrik sai vastaanottaa NROF-in (NORSKE RESERVEOF-FISERERS FORBUND) pöytäviirin.

sotilasliikenteelle, saatiin kalustoesittelyn jälkeen katsoa varsin näyttävää palavan lentokoneen sammutus- ja hengenpelastusnäytöstä. Edellisessä kalustoesittelyssä kävi ilmi, että toimintapeus on 90 sekuntia hälytyksestä. Esitykseen kuului myös pelastaa palava ihmisnukke.

Päivä päättyi sitten juhlaillalliseen, jossa C-H tulkkausten keskeltä otti puheenvuoron ja kertoi lyhyesti Suomen itsenäistymisen alkutaipaleesta, Mannerheimista, jääkäreistä, Pietarsaaren Tykistö-koulusta, Hamiltonista, lyhyestä koulutusajasta, ja lähdöstä rintamalle, varsinkin Tampereen lopputaisteluihin.

Puheen jälkeen kirjan sai eversti Leif Sommerseth. Virallisen juhlaillallisen päätteeksi viisi suomalaista, yleisön pyynnöstä, esitti musiikkiduo säestäjänä Sibeliuksen Finlandia-hymnin. Everstit ja muut kunniavieraat nousivat välittömästi ylös, ja koko 100-päinen yleisö seurasi esimerkkiä. Carl-Henrik sai vastaanottaa NROF-in (NORSKE RESERVEOF-FISERERS FORBUND) pöytäviirin. Sunnuntain loppulounas- & palkintojenajaossa henkilökohtainen palkinto tuli Suomeen, ja joukkuekilpailussa otettiin kakkostila Norjan jälkeen.

Carl-Henrik Othman

Mot Nordnorge

Årets Nordkalotttreff hölls i år i Bardufoss (senaste träff där var för nio år sen, 2003) 2.-4. september. Efter många om och men inför den långa vägen, över 1000 km, hade bara en möjlighet att resa, Calle Tolkkinen (Carl-Henrik Othman) från Jakobstad, tolk sedan starten 1979.

Med buss och tåg till Pello, där norra Finlands deltagare steg på deras charterbuss. Enligt deras program blev det ett mycket intressant uppehåll vid Sturmbock-linjen vid Lätäseno i Lappland, där tyskarna skulle försvara sig mot anfall söderifrån.

Den lokala kommunen har låtit rusta upp största delen av den långa försvarslinjen, med hundratals korsur i olika stadier. Många av dem är helt återställda...

Allt som "turistfälla"! Linjen byggdes hösten 1944 av 12.000 tyskar ur Arbeitsdienst med 3.000 "frivilliga"? polacker. Rys- ka fångar flyttades till den andra stora försvarslinjen i Ivalo... de skulle ha bundit för många tyska vakter p.g.a. det korta avståndet till svenska gränsen!

Upp i Bardufoss väntade sen den traditionella "gent-

lemanna-tävlingen". Först kom dock incheckningen i logementen på fredag eftermiddag i god tid. Och senare på kvällen, i strålende väder, fick vi njuta av god mat och möjlighet att återknyta bekantskapen med gamla kompisar, och skapa nya. Normännen med sin alltid lika finurliga hälsning, "tack för senast"!

Efter en videofilm om helikopterdivisionens olika koptertyper och deras vitt skilda arbetsområden, besöktes en hangar, med de olika typerna på "kontroll".

Man fick gissa priset på

kopterbladen; ett blad kostar... en miljon Nkr, och centrundrevet i titan... 13 (tretton) miljoner Nkr! Lördagen började med trumpetfanfar och flagghissning, och ropet Carl-Henrik för tolkning av obergivningen..

Sedan bar det av ut i terrängen, med de traditionella grenarna: hand- granatkastning, avståndsbemöring, punktortiering, gevärsskytte (utan att behöva gå fram till tav- lorna för lappling och tolkning), det skötte datamaskinerna om. Tavlorna bestod av mjuk gummi- massa med inbyggda sensorer. Vilken tidsinbesparing!

Mitt under terrängtävlingen var det tid för fältlunchen, som intogs med att hålla hett vatten på innehållet i Nato's Drytech-förpackning dvs kött/grönsaksgröta. Nam-nam! Och tävlingen fortsatte. Eftermiddagen rymde sedan bastu, avspänning, och bättre kläder på inför festlunchen.

Mellan talen, som nästan alla skulle tolkas åt något håll, tog jag ordet, gick 20 meter bakåt mellan långborden, vände mig mot honnörsbordet, med vår fina artilleriskolebok bakom ryggen. Jag berättade om Finlands kamp för sin frihet i början på 1900-talet, om Mannerheim, Jägarerna, Artilleriskolan i Jakobstad, den korta tiden för inövning med pjäserna, (två till tre veckor) sedan avfärd till fronten. Speciellt vid slutstriderna vid Tammerfors var de med.

Efter talet, som inleddes med hälsningar på engelska och h franska, och sedan fortsattes på svenska, med "litt norsk" på slutet, bad jag garnisonskommendören, överste Leif Sommerseth ta emot denna lilla men viktiga puzzelbit av Finlands tidiga krigshistoria för sin frihet.

Den officiella delen av festmiddagen avslutades med att fem välsjunga- de finnar sjöng Finlandia-hymnen, ackompanjerade av en musikduo. Alla vid honnörsbordet, med översarna i spetsen, flög upp som skjutna ur en kanon, och alla de övriga hundra närvarande följde exemplet.

För min insats före och under de tre dagarna fick jag, C-H motta "NORSKE RESERVEOFFICERERS FORBUND's bordsstandar. På söndagen besöktes flygfältets räddningstjänst, vars utryckningstid är 90 sekunder. Därefter demonstrerades dess funktion i praktiken, när en övningsmodell av ett flygplan stacks i brand. Där man också skulle rädda en människokropp. På frågan om skummet kylar eller kväver lågorna, var svaret ja!

Vid prisutdelningen och avskedslunchen kl 13, tog en reservist från Finland det individuella guld, medan Finlands lag knep silvret. Sveriges representant hälsade sen publiken välkommen till Boden nästa höst. Finlands trupp i Norge var 34 man stor.

Carl-Henrik Othman

Suomen joukkue perhekuvasa ennen kotiinpaluuta. Nimellinen vahvuus 34 henkilöä.

Jatkosodan Viestipataljoona 5:lle muistolaatta

70 vuotta sitten, 17.–21.6.1941, silloisella Ilmajoen Yhteiskoululla, jonka ilmajokiset tuntevat nimellä Ikkoon Linna tai Ikkoon Linna (nimestä ei yksimielisyyttä), perustettiin Viestipataljoona 5. Pataljoona toimi Jatkosodan alussa Karjalan Armeijan ja myöhemmin Aunuksen Ryhmän viestijoukkona. Jatkosodan jälkeen viestipataljoona oli mukana Lapin Sodassa, josta se palasi marraskuun lopussa 1944 Ilmajolle.

Koko pataljoonan olemassaolon ajan komentajana toimi jääkärimajuri August Seppä (22.12.1892 – 12.4.1980). Etelä-Pohjanmaan Itäinen Suojeluskuntapiiri vastasi pataljoonan perustamisesta ja pääosa reserviläisistä tuli Etelä-Pohjanmaalta Ilmajoen – Seinäjoen – Lapuan – Kauhavan seuduilta. Osa upseereista tuli Lappeenrannan seuduilta ja muutama Helsingistä.

Pohjanmaan Viestikilta ry yhteistoiminnassa Ilmajoen kunta ja Musiikkijuhlien sekä paikallisten veteraanien ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa paljastivat suunnattain 19.6.2011 klo 11.30 muistolaatan Ilmajoen Yhteiskoululla Viestipataljoona 5:lle.

Paljastettavan muistolaatan valmistamista ja tilausta tukivat Viestikiltojen Liitto ry, Maanpuolustuksen Viestisäätiö, Aallon Patteriston perinnetoimikunta ja FiTelNet Oy, joka on Vantaalla toimiva pohjalaisiin sukujuuriin nojaava tietoliikenne- ja tietojärjestelmälaitteiden suojausratkaisujen toimittaja. Laatan valmistaja on samoin pohjalaisiin sukujuuriin vahvasti liittyvän helsinkiläinen Kilpex Ky.

Aluejärjestöä uudistettiin

Tervehdysnaisoissa Pohjanmaan Viestikillan puheenjohtaja everstiluutnantti Jarmo Seppä toi esille ne muutokset, jotka tehtiin lkp-järjestelmään Talvisodan jälkeen:

”Talvisodan päättäneen Moskovan Rauhnan jälkeen suunniteltiin uutta suojeluskuntapiirijakoa, jolla pyrittiin entistä tarkemmin mobilisoimaan alueiden henkilöstöresurssit. Tarkistuksella tavoiteltiin valtakunnan sodan ajan divisioonien lukumäärän nostamista yhdeksästä 16:een. Pienentämällä piirien alueita, tehostamalla sotilaskoulutusta ja ottamalla entistä tarkemmin miehiä riveihin, Etelä-Pohjanmaalla pyrittiin mahdollisessa liike-

Maavoimien viestitarkastaja Juha Mattila piti muistolaatan paljastuspuheen. Kunniavartiosta Kainuun Prikaatin Pohjois-Suomen Viestipataljoonassa palvelevat viestimiehet. Kuvassa näkyy myös eri näkemykset rakennuksen nimestä (toinen K-kirjain on ollut peitettynä). (Jaakko Järvinen).

VP 5:ssa palveleet radistilotta Anna Perälä Forssasta ja majuri Olli Vuorio Vantaalta muistolaatan äärellä. (Jaakko Järvinen).

kannallepanossa saamaan esimerkiksi yhden jalkaväkirykmentin sijasta kaksi ja osan kolmattakin. Perustettavien patteristojen ja viestijoukkojen määrääkin lisättiin. Etelä-Pohjanmaalla perustettiin Seinäjoella 10.Divisioonan viestijoukon VP 28:n lisäksi Karjalan Armeijan viestijoukko VP 5 Ilmajolle.

Talvisodan jälkeen merkittävin ongelma oli asevelvollisten valvontatietojen oikeellisuus. Sodassa olleista reserviläisistä osa oli palannut muualle kuin kotiseudulleen, evakkojen paperit kiertelivät milloin missäkin ja useat isäntömät perheet olivat muuttaneet kotipaikkaansa. Suojeluskuntapiireillä ei yksinkertaisesti ollut tiedossa kaikkien asevelvollisten asuinpaikat ja varsinkin viimeisimmät sotilaskoulutustiedot, joilla erityisesti aselajijoukkojen perustamisen kannalta oli keskeinen merkitys.

Selvittääkseen tarkat henkilöstöresurssit joukkojen perustamista varten, suojeluskuntapiireissä järjestettiin kuntakohtaiset valvontakokoukset lokakuussa 1940. Näihin määrättiin osallistumaan kaikki miehet aina vuonna 1895 syntyneitä ikäluokkaa myöten. Tällä tavalla saatiin kaikissa piireissä selville miesten määrä ja

reservin aselajijako.

Käsäy uudesta suojeluskuntapiirijasta tuli voimaan 3.päivänä heinäkuuta 1940, jolloin Etelä-Pohjanmaan Suojeluskuntapiiri jaettiin kahtia Seinäjoen ja Suupohjan suojeluskuntapiireihin. Etelä-Pohjanmaalla päätöstä ei hyväksytty mukisematta. Tohtori Vesa Määttä onkin kirjassaan jääkärieversti Matti Laurilasta todennut, että Laurila mustasukkaisesti varjeli suojeluskuntajärjestön itsenäisyyttä ja olemassaoloa. Lopputuloksena oli, että Etelä-Pohjanmaalla piirijako oli lähinnä operatiivinen. Yhteinen omaisuus jätettiin jakamatta ja siitä muodostettiin Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntien rahasto. Suojeluskuntapiirienkin nimet muutettiin syyskuussa 1940 Etelä-Pohjanmaan Itäiseksi suojeluskuntapiiriksi ja Etelä-Pohjanmaan Läntiseksi Suojeluskuntapiiriksi.

Kesäkuussa 1941 valtakunnan puolustusvalmiutta kohotettiin joustavasti kuten oli tehty syksyllä 1939. Nyt se tehtiin kolmessa vaiheessa: 10.kesäkuuta käskettiin suojajoukot ylimääräisiin harjoituksiin. Merivoimat mukaan lukien rannikkotykistöjoukot ryhmitettiin 15.päivänä kesäkuuta sodanuhkakokoonpanoissaan toiminta-alueilleen. Käsäy puolustusvoimien täydelli-

Jääkärisäätiön puheenjohtaja prikaatikenraali Asko Kilpinen toi tervehdyksen tilaisuuteen.

sellä liikekannallepanosta annettiin 17.päivänä, niin että ensimmäinen suorituspäivä oli 18.päivä kesäkuuta 1941. Pääosa joukoista tuli olla perustettuina 21.päivään mennessä.

Ilmajoki, jossa VP 5:n lisäksi perustettiin Aallon patteristona tunnettu KTR 10:n III patteristo, 40.Ampumarivikevarastokomppania ja Hevosvarikko 3, kuului jääkärieverstiluutnantti Matti Laurilan johtamaan Itäiseen Suojeluskuntapiiriin. Liikekannallepanossa Laurila siirtyi Lapualla perustetun Jalkaväkirykmentti 16:n komentajaksi ja vieripäälliköksi tuli jääkärieverstiluutnantti Eino Karvinen.”

Organisaatiomuutokset päätökseen

Toinen kokonaisuus, jonka killan puheenjohtaja Seppä toi esille, oli viestijoukkojen organisaatiomuutosten jatkaminen päätökseen:

”Jatkosotaan yhtymien viestijoukot lähtivät yhden viestijohdon alaisuudessa. Ennen sotia rauhan aikana aloitettu rauhan ajan viestijoukkojen kokoamista saman katon alle ei tehty sodan ajan kokoonpanoihin. Kenttälenninpataljoonasta ja Radiopataljoonasta synnytettiin vuonna 1932 yksiköitä keskenään

Kirjoittaja Pohjanmaan Viestikillan puheenjohtaja everstiluutnantti Jarmo Seppä (Puolustusvoimat).

vaihtamalla VP 1 ja VP 2. Molemmassa pataljoonissa oli tuon muutoksen jälkeen niin linjarakennusvoimaa, puhelinkeskusta ja radioosaamista. Talvisotaan lähti kuitenkin edelleen erillisistä viestiyksiköistä. Esimerkiksi 8.D:n 8.VK:n koottiin Rautatieläisten Talossa ja 8.Erillinen Linjarakennuskomppania kauppia Hakkolan talolla Seinäjoella. Vasta Talvisodan loppumetreillä nämä erilliset viestiyksiköt koottiin yhden viestijohdon alaiseksi VP 8:ksi.”

Asevelvolliset ilman täysi-ikäisyyttä ja äänioikeutta

Maavoimien viestitarkastaja eversti Juha Mattila vertaili muistolaatan paljastuspuheessaan VP 5:n suorituskykyä saamiinsa tehtäviin sekä Jatkosotaan lähteneitä nuorukaisia nykypäivän 20-vuotiaisiin:

”Viestipataljoona 5 toimi merkittävässä tehtävässä ensin 1941 alkaneen hyökkäysvaiheen johdossa olevan Karjalan Armeijan johtamisen tukena ja myöhemmin 1944 viivytystaistelussa Aunuksen Ryhmän johtamisen tukena. Suojeluskuntaperusteena Viestipataljoona 5 ei ollut yhtä hyvin varustettu kuin kaaderiperustetut viestipataljoonat, mutta pohjalainen henki ja kekseliäisyys korvasi materiaalisia puutteita.

Viestipataljoona 5 venyi merkittävimpiin tekoonsa Karjalan Armeijan tukena 1941 alkaneen hyökkäysvaiheen aikana. Kirkasjoketolustoa oli käytössä vain puolustusodankäynnin tarpeisiin, joten Armeijan syvän hyökkäyksen tukemiseksi pataljoona käytti kaikki keinot ja konstit saadakseen puhelinyhteydet venymään. Pataljoonan täydennyksenä saamat kaksi ylivoimaa radioautoa eivät antaneet merkittävästi liikesodankäynnissä. Vain viestimiesten kestävytydellä ja viestilottien neuvokkuudella pataljoona

VP 5:n pataljoonan upseerien komentovyössä käyttämä joukko-osastotunnus (Jaakko Järvinen).

kykeni täyttämään Karjalan Armeijan viestikomentajan jääkärieversti Saarmaan antamat tehtävät.

Tämän koulun pihalta lähti 70 vuotta sitten matkaan nuoria miehiä ja naisia. 25.kesäkuuta 1941 aamuna he heräsivät sotaan. Näistä nuorimmat olivat juuri sisällissodan jälkeen syntyneitä, joiden monien isät olivat olleet sodassa tai vankileireillä. Nuoruudessaan he olivat kokeneet kovia aikoja, niukkuutta ja jopa nälkää. He olivat asevelvollisia 20-vuotiaina, mutta täysi-ikäisiä vasta 21-vuotiaina ja oikeutettuja äänestämään vasta 24-vuotiaina.

Vuonna 1941 20 vuotta täyttäneistä miehistä kaatui jatkosodassa joka seitsemäs (14%), lähes puolet (44%) haavoittui ja joka kolmas (29%) invalidisoitui pysyvästi. He maksoivat kalliin hinnan siitä, että Suomi säilyi itsenäisenä, suomalaisena ja kehittyneenä.

Nykyiset 20-vuotiaat asevelvolliset ovat 7 senttiä pidempiä, yli 10 kiloa painavampia ja heidän kenkensä on 3 numeroa suurempi kuin sotaan lähteneiden ikätoveriensa. Nykyiset asepalvelukseen astuvat ovat myös kokeneet kovia 90-luvun alun lamassa, kulutusyhteiskunnassa, kovenevassa kilpailussa ja oman identiteettinsä hakemisessa. Kii-to 70 vuotta sitten annettun uhrin, heidän ei kuitenkaan tarvitse lähteä sotaan, ei kaatua, ei haavoittua eikä invalidisoitua.

Tämän päivän 20-vuotiaiden miesten elintaso on 70 vuotta sitten sotaan lähteneiden saavuttaman voiton tulosta ja asevelvollisuuden suorittaminen on vakuus tulevien sukupolvien itsensä elämälle.

Toivon, että kenenkään 20-vuotiaan ei tarvitse antaa niin suurta uhria kuin tämän koulun pihalta 70 vuotta sitten lähteneiden nuorten miesten ja naisten oli annettava.”

Vuori 2011 sotaharjoitus

16.–19.9 pidettiin räjähdelaite- ja Haapajärven varikolla 10. Vuori-harjoitus. Vastuu harjoituksen järjestämisestä oli Keski-Pohjanmaan kotu yksiköllä. Juhlajärjoitus vetikin paikalle ennätysmäärän kurssilaisia. Kaikkiaan kurssilaisia oli hieman yli 160.

Harjoituksessa pidettiin 10 kurssia. Kurssit saatiin pidettyä suunnitelman mukaisesti eikä yhtään kurssia tarvinnut perua. Harjoituksessa oli sotilaallisia kursseja: Perusyksikön huolto

ja hallinto, kohteensuojaus, tulenjohto ja kenttälääkintä. Sotilaallisia valmiuksia palvelevia kursseja oli pioneeri- ja jalkaväkikomppanian taistelun johtaminen. Harjoituksen tukikursseja oli kenttämuonitus, perustamiskurssi ja tilannekeskus toiminta. Lisäksi harjoituksessa oli nuorten vuori kurssi, johon osallistui nuoria Haapaveden opistolta.

Harjoituksen järjestämiseen osallistui ensimmäistä kertaa myös muun alueen kotu yksiköjä. Koh-

teensuojauksen järjestämisestä vastasi Keski-Suomen kotu yksikkö ja pioneeri- ja jalkaväkikomppanian taistelun johtaminen. Harjoituksen tukikursseja oli kenttämuonitus, perustamiskurssi ja tilannekeskus toiminta. Lisäksi harjoituksessa oli nuorten vuori kurssi, johon osallistui nuoria Haapaveden opistolta.

Haapajärven varikolta.

Kaiken kaikkiaan kurssilaiset olivat harjoitukseen tyytyväisiä. Sääkin suosi harjoitusta. Harjoituksessa palkittiin kaikkiin kymmeneen harjoitukseen osallistuneet Markku Takala, Rainer Artismaa ja Onni Mäenpää. Erityisesti on syytä mainita, että Artismaa on osallistunut sekä Vuori harjoitukseen, että Pauha harjoitukseen kaikkina kymmenenä kertana.

Harjoituksen johtaja
Seppo Ruotoistenmäki

www.KP24.fi

UUTiset MAAKUNNASTA, KOTIMAASTA JA MAAILMALTA

Tmi Jari Myllymäki, Honkatie 1-3 A 4,67200 Kokkola
gsm 0500-265 147 ja 010 253 1712, fax 010 253 1715
email: jari.myllymaki@pohjola.fi

-henki-, vahinko- ja työeläke-
vakuutukset yksityisille, yrityksille
ja maanviljelijöille.

Pohjola

Laadukkaat

Nosto-ovet

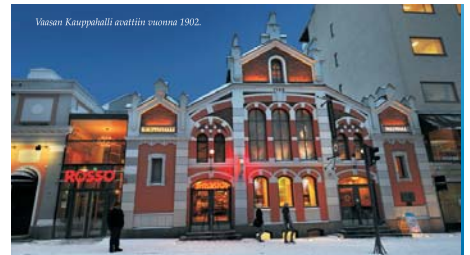
- tuotantotilat
- varastot
- autotallit

Turner Door
www.turner.fi

MYynti-ASENNUS-HUOLTO

Soita! 0207 330 330

Vaasan Kauppahalli avattiin vuonna 1902.

Yli 100 vuotta Vaasan rakentajana

Halli Oy

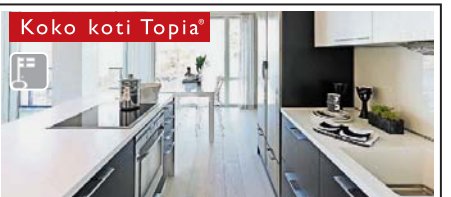
Vaasanpuistikko 18
65100 VAASA
Puh. 010 440 4600

RUUKKI

☎ 06-723 5477
Pietarsaari

PRISMA-CENTER
Jakobstad

TYYLÄ JA TEKNIKKAA

Koko koti Topia – ideasta asennukseen.
topi-keittiot.fi

topi
KEITTIÖT

Utmaningstävlingen i Jakobstad

Jakobstadsnejdens reservister anordnade den traditionella utmaningstävlingen den 6.8 på skjutbanan vid Spituholmen. Gentleman-tävlingen är i första hand en lagtävling men samtidigt även en individuell tävling mellan lagmedlemmarna.

Vädrets makter stod inte på dom tävlandes sida i år, utan ett ihållande regn hade bitit sig fast i nejden men det till trots genomfördes grenarna i en trevlig anda.

I år hörsammade förutom dom sedvanliga utmanade klubbarna även ett lag från Kauhava reservistförening utmaningen. Som tidigare år var grenarna pistolskytte på 25 meters avstånd, stormgevärsskytte stående, knästående samt liggande och hagelgevärsskytte på sportingbanan, dvs. en gren anpassad för var och en av

dom utmanade lagen. Lerduveskytte som är jägarnas huvudsakliga bravur, pistol som är polisens tjänstevapen samt stormgeväret som självklart är alla reservisters grundläggande vapen. Årets ovanligt jämna dust vanns av Jakobstadsnejdens reservisters lag med en knapp marginal före Pedersörenejdens jaktvårdsförening, Kauhava reservister, Jakobstads jägare och Jakobstads reservofficerare. Det vinnande lagets medlemmar får sina namn ingraverade i vandringspriset, en Obhof hylsa avfyrad av Jakobstads Artilleriskola i Frihetskrigets dagar. Ett stort tack till alla deltagare som med sin insats gjorde evenemanget lyckat och med hopp om återseende även vid nästa års gentleman-tävling.

Arrangörerna

Voittajan on helppo hymyillä.

Palvelusaseammunnat Haapajärvellä

1.5.2011

P1 1 Teija Lauri 96, 2 Kimmo Koskenkorva 96, 3 Jari Laukka 95, 4 Sakari Muuttola 95, 5 Ari Haapa-aho 91, 6 Markku Takala 89, 7 Jukka Suomala 88, 8 Rainer Artismaa 85, 9 Jari Harju 83, 10 Heikki Ylikangas 83, 11 Arto Kunelius 82, 12 Mika Huotari 82, 13 Timo Uusitalo 80, 14 Ari Vitakoski 66

P21 Teija Lauri 153, 2 Jari Laukka 153, 3 Jukka Suomala 153, 4 Arto Kunelius 151, 5 Markku Takala 151, 6 Timo Uusitalo 141, 7 Rainer Artismaa 140, 8 Ari Haapa-aho 136, 9 Kimmo Koskenkorva 130, 10 Sakari Muuttola 129, 11 Jari Harju 120, 12 Heikki Ylikangas 112, 13 Mika Huotari 107, 14 Ari Vitakoski 73

P3 1 Jukka Suomala 96, 2 Heikki Ylikangas 94, 3 Kimmo Koskenkorva 93, 4 Markku Takala 92, 5 Arto Kunelius 92, 6 Sakari Muuttola 92, 7 Jari Harju 92, 8 Jari Laukka 92, 9 Hanna Riihijärvi 90, 10 Ari Haapa-aho 87, 11 Mika Huotari 82, 12 Teija Lauri 81, 13 Rainer Artismaa 74, 14 Timo Uusitalo 62, 15 Ari Vitakoski 44

P4 1 Ari Haapa-aho 90, 2 Heikki Ylikangas 82, 3 Arto Kunelius 80, 4 Jari Laukka 79, 5 Sakari Muuttola 79, 6 Mika Huotari 78, 7 Kimmo Koskenkorva 75, 8 Jari Harju 75, 9 Markku Takala 70, 10 Jukka Suomala 68, 11 Rainer Artismaa 60, 12 Teija Lauri 48, 13 Ari Vitakoski 43, 14 Hanna Riihijärvi 38, 15 Timo Uusitalo 22

Yht. 1-4 1 Jari Laukka 419, 2 Jukka Suomala 405, 3 Arto Kunelius 405, 4 Ari Haapa-

aho 404, 5 Markku Takala 402, 6 Sakari Muuttola 395, 7 Kimmo Koskenkorva 394, 8 Teija Lauri 378, 9 Heikki Ylikangas 371, 10 Jari Harju 370, 11 Rainer Artismaa 359, 12 Mika Huotari 349, 13 Timo Uusitalo 305, 14 Ari Vitakoski 226, 15 Hanna Riihijärvi 128 Hanna ei ampunut P1 ja P2 kisaa.

5.6.2011

P1 1 Antonia Haga 98, 2 Ari Haapa-aho 94, 3 Kimmo Koskenkorva 94, 4 Jari Harju 94, 5 Markku Takala 91, 6 Sakari Muuttola 91, 7 Timo Uusitalo 90, 8 Rainer Artismaa 87, 9 Mauno Harju 86, 10 Onni Mäenpää 79

P2 1 Antonia Haga 164, 2 Mauno Harju 160, 3 Ari Haapa-aho 457, 4 Sakari Muuttola 146, 5 Timo Uusitalo 138, 6 Jari Harju 137, 7 Markku Takala 135, 8 Kimmo Koskenkorva 131, 9 Rainer Artismaa 129, 10 Onni Mäenpää 100

P3 1 Kimmo Koskenkorva 97, 2 Ari Haapa-aho 95, 3 Jari Harju 94, 4 Mauno Harju 93, 5 Sakari Muuttola 89, 6 Markku Takala 89, 7 Antonia Haga 86, 8 Rainer Artismaa 86, 9 Onni Mäenpää 85, 10 Timo Uusitalo 84

P4 1 Markku Takala 89, 2 Jari Harju 89, 3 Ari Haapa-aho 86, 4 Onni Mäenpää 85, 5 Mauno Harju 84, 6 Kimmo Koskenkorva 80, 7 Sakari Muuttola 75, 8 Timo Uusitalo 72, 9 Rainer Artismaa 49, 10 Antonia Haga 40

Yht. 1-4 1 Ari Haapa-aho 432, 2 Mauno Harju 423, 3 Jari Harju 414, 4 Sakari Muuttola 404, 5 Markku Ta-

kala 404, 6 Kimmo Koskenkorva 402, 7 Antonia Haga 388, 8 Timo Uusitalo 384, 9 Rainer Artismaa 351, 10 Onni Mäenpää 349

3.7.2011

P1 1 Kimmo Koskenkorva 94, 2 Teija Lauri 94, 3 Jari Laukka 94, 4 Antonia Haga 94, 5 Rainer Artismaa 92, 6 Sakari Muuttola 92, 7 Jukka Suomala 92, 8 Jouni Liuska 91, 9 Markku Takala 90, 10 Mauno Harju 90, 11 Arto Kunelius 87, 12 Jari Harju 84, 13 Timo Uusitalo 80, 14 Ari Vitakoski 59

P2 1 Antonia Haga 155, 2 Mauno Harju 154, 3 Kimmo Koskenkorva 152, 4 Sakari Muuttola 149, 5 Jukka Suomala 147, 6 Arto Kunelius 146, 7 Jari Laukka 145, 8 Jouni Liuska 144, 9 Markku Takala 143, 10 Teija Lauri 139, 11 Jari Harju 138, 12 Rainer Artismaa 117, 13 Ari Vitakoski 114, 14 Timo Uusitalo 79

P3 1 Kimmo Koskenkorva 95, 2 Mauno Harju 94, 3 Markku Takala 93, 4 Hanna Riihijärvi 93, 5 Jari Harju

92, 6 Teija Lauri 91, 7 Jukka Suomala 91, 8 Jouni Liuska 90, 9 Jari Laukka 89, 10 Sakari Muuttola 88, 11 Arto Kunelius 86, 12 Rainer Artismaa 76, 13 Timo Uusitalo 74, 14 Ari Vitakoski 55

P4 1 Jukka Suomala 85, 2 Sakari Muuttola 84, 3 Jouni Liuska 81, 4 Markku Takala 79, 5 Mauno Harju 78, 6 Kimmo Koskenkorva 77, 7 Jari Laukka 77, 8 Jari Harju 76, 9 Arto Kunelius 74, 10 Timo Uusitalo 51, 11 Rainer Artismaa 51, 12 Ari Vitakoski 742, 13 Teija Lauri 27, 14 Hanna Riihijärvi 24

Yht. 1-4 1 Kimmo Koskenkorva 419, 2 Mauno Harju 416, 3 Jukka Suomala 415, 4 Sakari Muuttola 4313, 5 Jouni Liuska 406, 6 Jari Laukka 405, 7 Markku Takala 405, 8 Arto Kunelius 393, 9 Jari Harju 390, 10 Teija Lauri 351, 11 Rainer Artismaa 336, 12 Timo Uusitalo 284, 13 Ari Vitakoski 270, 14 Antonia Haga 249 Antonia ei ampunut P3 ja P4 kisaa., 15 Hanna Riihijärvi 117 Hanna ei ampunut P1 ja P2 kisaa.

Haastekilpailut Pietarsaareissa

Pietarsaarensuodun reserviläiset järjestivät perinteisen haastekilpailun 6.8 Spituholmenin ampumaradalla. Herrasmieskilpailut ovat ensisijaisesti joukkuekilpailu, mutta myös henkilökohtainen kilpailu käydään joukkueiden jäsenten välillä. Sää ei tänä vuonna suosinut kilpailuita, sillä sateet olivat pureutuneet kiinni seudullemme, mutta siitä huolimatta kilpailut ratkaistiin hyvässä hengessä.

Tänä vuonna olivat myös reserviläiset Kauhavalta vastanneet haasteseen ja lähettäneet kilpailuihin joukkueen kilpaillemaan perinteisiä haastekilpailuita vastaan.

Kuten edellisinä vuosina lajit olivat: pistooliammunta 25:ltä metriltä, rynnäkkökivääriammunta seisaalta, polvelta sekä makuulta ja haulikkoammunta sporting-

radalla, yksi laji kutakin haastekilpailua varten. Saviviekkoammunta metsästäjien bravuurilajina, pistooli poliisien virka-aseena sekä rynnäkkökivääri kaikkien reserviläisten perusaseistuksena.

Tämän vuoden harvinaisen tasaisen kilpailun voitti Pietarsaaren seudun reserviläiset hyvin pienellä marginaalilla ennen Pedersören riistahoitopiiriä, Kauhavan reserviläisiä, Pietarsaaren metsästäjiä ja Pietarsaaren upseerikerhoa. Voittajajoukkueen jäsenten nimet kaiveretaan kiertopalkintoon, joka on Obhofin hylsy Vapausodan päiviltä. Suuret kiitokset kaikille osanottajille, jotka panoksellaan tekivät tapahtumasta onnistuneen. Toivottavasti nähdään myös ensi vuoden herrasmieskilpailussa.

Järjestäjät

Dubbelälg-kaksoishirvi

DM-PM 2011-09-04

Allmän-yleinen

1. Valter Fagerholm 97 p.
2. Stefan Järndahl 97 p.
3. Robert Nyman 95 p.
4. Joakim Dahlin 89 p.
5. Mika Tapanainen 79 p.
6. Toni Saariaho 75 p.

7. Esa Valkonen 74 p.
8. Mårten Ekstrand 59 p.
9. Anton Tapanainen 48 p.
10. Mikael Skytte 40 p.
11. Rolf Bäckström 18 p.
- 50 + 1. Timo Virkama 84 p.
2. Jan-Erik Backlund 58 p.
3. Reijo Serenius 28 p.

Muista: www.kpmaanpuolustajat.fi

P3-osion ammunta käynnissä.

7.8.2011

P1 1 Teija Lauri 94, 2 Sakari Muuttola 94, 3 Ari Haapa-aho 90, 4 Sami Juntunen 89, 5 Jukka Suomala 89, 6 Mauno Harju 84, 7 Arto Kunelius 83, 8 Markku Takala 81, 9 Timo Uusitalo 79, 10 Ari Vitakoski 63

P2 1 Mauno Harju 167, 2 Teija Lauri 161, 3 Sakari Muuttola 160, 4 Sami Juntunen 153, 5 Markku Takala 152, 6 Jukka Suomala 151, 7 Timo Uusitalo 144, 8 Arto Kunelius 144, 9 Ari Haapa-aho 126, 10 Ari Vitakoski 61

P3 1 Ari Haapa-aho 97, 1 Jukka Suomala 97, 3 Markku Takala 95, 4 Mauno Harju 93, 4 Hanna Riihijärvi 93, 6 Teija Lauri 90, 7 Sakari Muuttola 89, 8 Arto Kunelius 89, 9 Sami Juntunen 79, 10 Timo Uusitalo 82, 11 Ari Vitakoski 53

P4 1 Mauno Harju 91, 2 Ari Haapa-aho 88, 3 Markku Takala 85, 4 Arto Kunelius 78, 5 Teija Lauri 75, 6 Jukka Suomala 72, 7 Sakari Muuttola 69, 8 Timo Uusitalo 65, 9 Hanna Riihijärvi 64, 10 Sami Juntunen 63, 11 Ari Vitakoski 46

Yht. 1-4 1 Mauno Harju 438, 2 Teija Lauri 420, 3 Markku Takala 413, 4 Sakari Muuttola 412, 5 Jukka Suomala 409, 6 Ari Haapa-aho 401, 7 Arto Kunelius 394, 8 Sami Juntunen 384, 9 Timo Uusitalo 370, 10

P4-osion voittaja Jukka Junttila.

Ari Vitakoski 223, 11 Hanna Riihijärvi 157 Hanna ei ampunut P1 ja P2 kisaa.

4.9.2011

P1 1 Ari Haapa-aho 96, 2 Teija Lauri 94, 3 Jari Laukka 96, 4 Sami Juntunen 92, 5 Hanna Riihijärvi 92, 6 Pentti Karttunen 91, 7 Kimmo Koskenkorva 90, 8 Mauno Harju 88, 9 Jukka Junttila 86, 10 Jouni Liuska 84, 11 Antonia Haga 72, 12 Ari Vitakoski 69, 13 Sami Pokki 66

P2 1 Teija Lauri 167, 2 Jukka Junttila 162, 3 Kimmo Koskenkorva 162, 4 Mauno Harju 161, 5 Jari Laukka 161, 6 Jouni Liuska 156, 7 Sami Juntunen 150, 8 Ari Haapa-aho 148, 9 Antonia Haga 145, 10 Pentti Karttunen 136, 11 Sami Pokki 88, 12 Hanna Riihijärvi 79, 13 Ari Vitakoski 73

P3 1 Jukka Junttila 97, 2 Teija Lauri 95, 3 Ari Haapa-aho 95, 4 Hanna Riihijärvi

95, 5 Jouni Liuska 94, 6 Kimmo Koskenkorva 93, 7 Pentti Karttunen 93, 8 Markku Takala 93, 9 Jari Laukka 93, 10 Mauno Harju 89, 11 Arto Kunelius 88, 12 Antonia Haga 79, 13 Sami Juntunen 72, 14 Ari Vitakoski 70, 15 Sami Pokki 59

P4 1 Jukka Junttila 92, 2 Ari Haapa-aho 98, 3 Markku Takala 88, 4 Jouni Liuska 89, 5 Mauno Harju 86, 6 Pentti Karttunen 84, 7 Kimmo Koskenkorva 81, 8 Jari Laukka 80, 9 Arto Kunelius 72, 10 Teija Lauri 68, 11 Ari Vitakoski 57, 12 Hanna Riihijärvi 53, 13 Antonia Haga 45, 14 Sami Juntunen 39, 15 Sami Pokki 35

Yht. 1-4 1 Jukka Junttila 437, 2 Jari Laukka 427, 3 Ari Haapa-aho 427, 4 Kimmo Koskenkorva 426, 5 Mauno Harju 424, 6 Teija Lauri 425, 7 Jouni Liuska 421, 8 Pentti Karttunen 404, 9 Sami Juntunen 353, 10 Antonia Haga 341, 11 Hanna Riihijärvi 319, 12 Ari Vitakoski 269, 13 Sami Pokki 248, 14 Markku Takala 181, 15 Arto Kunelius 160

Lopullinen tilanne ja voittajat 2011

1 Mauno Harju 1285
2 Ari Haapa-aho 1263
3 Jari Laukka 1251
4 Kimmo Koskenkorva 1247
5 Sakari Muuttola 1229
6 Jukka Suomala 1229 (napakymppit ratkaisivat)
7 Teija Lauri 1223

8 Markku Takala 1222
9 Arto Kunelius 1192
10 Jari Harju 1174
11 Timo Uusitalo 1059
12 Rainer Artismaa 1045
13 Antonia Haga 978
14 Ari Vitakoski 765
15 Hanna Riihijärvi 604

Sarjojen parhaat

P1
1 Antonia Haga 98
2 Teija Lauri 96
3 Ari Haapa-aho 96

P2
1 Mauno Harju 167
2 Teija Lauri 167
3 Antonia Haga 164

P3
1 Jukka Suomala 97
2 Ari Haapa-aho 97
3 Kimmo Koskenkorva 97

P4
1 Jukka Junttila 92
2 Mauno Harju 91
3 Ari Haapa-aho 90

Kunniapalkinto parhaasta tuloksen parantamisesta.
KP Teija Lauri

Palvelus- ammunnat (RK) 13.8.2011 Kokkola

Palvelusammunta 1

1. Sami Hyypä Kalajoki 88p, 2. Mikael Skytte Pietarsaari 82p, 3. C-H Sundeliin Kokkola 80p, 4. Timo Virkama Pietarsaari 76p, 5. Tomi Saariaho Pietarsaari 68p

Palvelusammunta 2

1. Sami Hyypä Kalajoki 157p, 2. Mikael Skytte Pietarsaari 157p, 3. Timo Virkama Pietarsaari 130p, 4. C-H Sundeliin Kokkola 101p, 5. Tomi Saariaho Pietarsaari 47p

Palkinnot odottavat voittajiaan.

SRA dm 2011

Pietarsaari 11.6.2011. PJ res Yleiskilpailu
Lopputulokset

	Kilpailu % Kokonaispisteet	Kilpailija Yhdistys Luokka
1	100,0000	426,0691 Ylikangas Heikki HJ-RJ, res Vakio
2	99,9980	426,0605 Grön Fredrik PJ-res Avo
3	97,1682	414,0037 Skytte Mikael PJ-res Vakio
4	84,6773	360,7837 Tapanainen Mika PJ-res Avo
5	84,5847	360,3891 Numminen Hannu Niv.-res Vakio
6	82,4855	351,4453 Kankkonen Fredrik PJ-res Avo
7	75,4395	321,4246 Saariaho Toni PJ-res Avo
8	70,1793	299,0123 Granroth Mikael PJ-res Avo
9	68,2994	291,0027 Fagerholm Valtter PJ-res Avo
10	63,2308	269,4068 Bäckström Rolf PJ-res Vakio
11	61,5226	262,1287 West Filip PJ-res Avo
12	59,6004	253,9387 Valkonen Esa PJ-res Avo
13	58,6049	249,6975 Serenius Reijo PJ-res 50Avo
14	54,6873	233,0058 Haukka Toni PJ-res Avo
15	53,0731	226,1282 Järndahl Stefan PJ-res Vakio
16	49,1978	209,6167 Virkama Timo PJ-res 50Avo
17	49,0415	208,9507 Estala Petri PJ-res 50Avo
18	40,7000	173,4101 Tapanainen Anton pj-res Avo
19	22,7535	96,9456 Marjamäki Vesa PJ-res 50Avo

Sotilaskivääri 300 m

Yli 50
1 Sakari Muuttola 75
2 Markku Takala 72
3 Jukka Korhonen 667
4 Ari Kemi 59
5 Onni Mäenpää 40

Reserviläiskivääri 300 m

Yli 50
Reserviläiskivääri 300 m
1 Sakari Muuttola 77
2 Jukka Korhonen 74
3 Markku Takala 71
4 Ari Kemi 66
5 Onni Mäenpää 66
Sotilaskivääri Y. 300 m.
1 Simo Majjala 88
2 Teija Lauri 83

3 Kari Järvinen 80
4 Pekka Kääriäinen 79
5 Marko Sandelin 78
6 Kimmo Koskenkorva 74
7 Jari Harju 74
8 Jari Laukka 67
9 Arto Kunelius 57
10 Miika Vanhatalo 48
11 Jouko Rautio 35
12 Timo Uusitalo 34
13 Ari Vitakoski 28
14 Jukka Suomala 27
15 Mika Sievänen 26
Reserviläiskivääri Y. 300 m.
1 Jari Laukka 90
2 Kimmo Koskenkorva 84
3 Jouko Rautio 83

MATKARASTI
 YLIVESKA ■ KALAJOKI

■ Asemakatu 4, 84100 YLIVESKA (08) 4694 470
 ■ Pohjankyläntie 1, 85100 KALAJOKI (08) 4694 400

www.matkarasti.fi ■ www.kamusenliikenne.fi

SRA- AMPUJAKURSSI PIETARSAARESSA

Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry järjestää ResUL:in SRA-ampujakurssin alkaen

tiistaina 15.11 klo18.00.

Kurssilla käydään läpi; lajin luonnetta ja sääntö määräyksiä, yleisiä ratasääntöjä ja turvallisuusmääräyksiä, aseiden turvallista käsittelyä ja hyödyllisiä käytännönharjoituksia sekä ase-lainsäädäntöä siltä osin kuin se koskettaa reserviläisammuntoja ja niihin liittyviä asehankintoja. Kurssin teoriaosuudet järjestetään arki-iltoisin, jonka jälkeen käytännön harjoitukset ja turva-testi viikonlopun aikana.

Kurssilaisilla oltava voimassa oleva ampumaharrastusvakuutus ja jäsenyys johonkin ResU-Lin jäsenjärjestöön.

Lisätietoja: www.pj-res.net

Ilmoittautumiset 1.11 mennessä:
mikael.skytte@kolumbus.fi,
iltoisin myös 050 598 3142

SRA-SKYTTEKURSI JAKOBSTAD

Jakobstadsnejdens Reservister rf anordnar ResUL: s SRA-säkerhetskurs med start

tisdag 15.11 kl.18.00.

På kursen genomgås; skyttegrenens natur och regelverk, säker vapenhantering och nyttiga praktiska övningar, allmänna skjutbane- och säkerhetsföreskrifter samt vapenlagstiftningen till del som berör reservistskytte och till del hörande vapenanskaffningar.

Kursens teoridelar genomförs på vardagskvällar, sedan praktiska övningar samt säkerhetstest något veckoslut.

Kursdeltagarna bör ha ikraftvarande skytteförsäkring samt medlemskap i någon av ResUL: s medlemsföreningar.

Tilläggsinformation: www.pj-res.net

Anmälningar: senast 1.11
mikael.skytte@kolumbus.fi,
kvällstid även 050 598 3142

Karin Panos 10.4.2011

Sotilaskivääri 300 m

Yli 50
1 Sakari Muuttola 75
2 Markku Takala 72
3 Jukka Korhonen 667
4 Ari Kemi 59
5 Onni Mäenpää 40
Reserviläiskivääri 300 m
1 Sakari Muuttola 77
2 Jukka Korhonen 74
3 Markku Takala 71
4 Ari Kemi 66
5 Onni Mäenpää 66
Sotilaskivääri Y. 300 m.
1 Simo Majjala 88
2 Teija Lauri 83

3 Kari Järvinen 80
4 Pekka Kääriäinen 79
5 Marko Sandelin 78
6 Kimmo Koskenkorva 74
7 Jari Harju 74
8 Jari Laukka 67
9 Arto Kunelius 57
10 Miika Vanhatalo 48
11 Jouko Rautio 35
12 Timo Uusitalo 34
13 Ari Vitakoski 28
14 Jukka Suomala 27
15 Mika Sievänen 26
Reserviläiskivääri Y. 300 m.
1 Jari Laukka 90
2 Kimmo Koskenkorva 84
3 Jouko Rautio 83

4 Simo Majjala 85
5 Marko Sandelin 80
6 Pekka Kääriäinen 78
7 Kari Järvinen 78
8 Miika Vanhatalo 78
9 Jukka Suomala 64
10 Rainer Artismaa 62
11 Ari Vitakoski 62
12 Jari Harju 61
13 Teija Lauri 58
14 Timo Uusitalo 52
15 Mika Sievänen 49
16 Arto Kunelius 40
Yhteistulokset
1 Simo Majjala 170
2 Kimmo Koskenkorva 158
3 Marko Sandelin 158

4 Jari Laukka 157
5 Pekka Kääriäinen 157
6 Kari Järvinen 156
7 Sakari Muuttola 152
8 Markku Takala 143
9 Teija Lauri 141
10 Jukka Korhonen 141
11 Jari Harju 135
12 Ari Kemi 125
13 Miika Vanhatalo 124
14 Jouko Rautio 108
15 Onni Mäenpää 106
16 Arto Kunelius 98
17 Jukka Suomala 91
18 Ari Vitakoski 90
19 Timo Uusitalo 86
20 Mika Sievänen 75
21 Rainer Artismaa 62

Haapajärven-Reisjärven
Reserviläiset

SYYSKOKOUS

pidetään Haapajärven osuuskannilla
pe 25.11.2011 klo:19:00.

Johtokunta kokoontuu klo18:00

Kahvitarjoilu,

Tervetuloa!

Vaasan Maanpuolustusnaiset ry:n

SYYSKOKOUS

pidetään tiistaina 1.11.2011 klo 18.00
Vaasan Opistotalossa,
Opistokatu 1, 65100 Vaasa,
Opetustila 325.

Kokousta ennen Opiston tekstiilipettaja
Aino Tanninen esittelee opiston toimintaa.

Kahvitarjoilu.

Tervetuloa!

Kokkolan Reserviupseerit ry:n ja
Kokkolan Reserviläiset ry:n

sääntömääräiset SYYSKOKOUKSET
pidetään Port Towerin tiloissa
osoitteessa Satamatie 330,
67900 Kokkola

tiistaina 15.11.2011
alkaen kello 18.00.

Tilaisuuden aluksi yllä (res) Olli-Matti Airiola esit-
telee Port Towerin sekä Kokkolan suurteollisuus-
aluetta.

Hallitukset

Kalajoen Reserviupseerit ry:n ja
Kalajoen Reserviläiset ry:n

sääntömääräiset SYYSKOKOUKSET
torstaina 3.11.2011
klo 19.00 alkaen.

Kensapuu Oy:llä, Targantie 9 Himanka

Esillä sääntömääräiset syyskokousasiat.
Kokouksen alussa kahvit ja yritysesityt.

Tervetuloa!

Hallitukset

PSYKOLOGISEN SODANKÄYNNIN PERUSTEET
19.11.2011
MPK:N KOULUTUSTALO, KOKKOLA

Kurssin päämääränä on antaa perustiedot psykologisen sodan
teoriasta ja menetelmistä sekä informaatio-sodankäynnin
kokonaisuudesta.

Kurssilla käsiteltäviä aiheita ovat mm. psykologisen sodankäynnin
historia, teoria ja menetelmät, psykologinen hyökkäys ja
puolustus sekä psykologisen sodankäynnin vaikutukset
taistelu- ja -moraaliin.

Kouluttajana toimii psykoterapeutti, majuri (res) Jussi Rytönen.

Koulutus on ensisijaisesti suunnattu reserviläisille, mutta kurssille
ovat tervetulleita myös muut asiasta kiinnostuneet täysi-ikäiset
Suomen kansalaiset.

Kurssihinta on 15 €. Hintaan sisältyy ruokailu ja kahvit. Kurssista
saa yhden rinnasteisen kertausharjoitusvuorokauden.

Ilmoittautumiset MPK:n nettisivujen kautta tai piiritoimistoon p.
0400 395 909 / keski-pohjanmaa@mpk.fi 9.11.2011 mennessä.

Tilaisuuden järjestää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK)
Länsi-Suomen maanpuolustuspiirin
Keski-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksikkö

Lauantaina 19.11.2011
klo 09.00-17.00
MPK:n Koulutustalo
Pohjoisväylä, Kokkola

Paikalliset joukot hyvä väline reserviläisten osaamisen hyödyntämiseen

Puolustusvoimien komenta-
ja, kenraali Ari Puheloinen
totesi 19.9.2011 tervehdyk-
sessään 198. maanpuolus-
tuskurssille, ettei puolus-
tusvoimat tule esittämään
erillisten kodinturvajouk-
kojen perustamista. Kodin-
turvatehtäviä toteuttavat
tulevaisuudessa paikalliset
joukot ja niihin kuuluvat
maakuntakomppaniat.

Suomen Reserviupseeri-
liiton (RUL) mielestä
tärkeintä ei ole se, millä
nimellä joukkoa kutsutaan.
Paikalliset joukot saattaa olla
hyvinkin toimiva nimitys
uudelle järjestelylle, tote-
aa RUL:n puheenjohtaja,
professori Mika Hannula.
Puolustusvoimien kieltei-
nen kanta kodinturvajouk-
koihin käsitteenä ei ollut
yllätys. Jo aiemmin oli
käynyt selväksi, että mah-
dolliset kodinturvajoukot
olisivat joka tapauksessa
osa puolustusvoimia.

Merkille pantavaa on, että

puolustusvoimain komenta-
ja mainitsee kodinturvateh-
tävien olevan sijoitettavissa
uudistettavaan aluetason or-
ganisaatioon. Näitä tehtäviä
toteuttaisivat tulevaisuude-
ssa paikalliset joukot ja niihin
kuuluvat maakuntakomppa-
niat. Paikalliset joukot teh-
täviksi komentaja luettelee
lukuista sellaisia tehtäviä,
joita keskustelussa on ai-
emmin mainittu ”kodin-
turvajoukkojen” tehtävinä.
Eräänä tavoitteena on ken-
raali Puheloinen mukaan
reservin osaamisen entistä
parempi hyödyntäminen
sijoittamalla muun muassa
vanhempia, mutta kent-
täkelpoisia ja kokeneita
reserviläisiä paikalliset jouk-
kojen tehtäviin nykyistä
huolellisemmin yksilöllisen
valinnan perusteella.

– Olennaisinta tässä on
nyt se, kuinka tosissaan
puolustusvoimat on ”paikal-
lisjoukkokonseptin” kanssa.
Puolustusvoimain komenta-

jan sanaan on voinut aiko-
jen saatossa luottaa ja hänen
viestinsä lupaa nyt paljon.
Näyttää siltä, että puolustus-
voimat on vastaamassa Res-
erviupseeriliitonkin usein
esittämään pyyntöön; kent-
täkelpoinen, sitoutumisky-
kyinen ja henkilökohtaisten
ominaisuuksiensa puolesta
sopiva reserviläinen saa
tulevaisuudessa mahdolli-
suuden nykyistä kokoi-
naisvaltaisesti sitoutua
Isänmaan puolustuskäskyyn
rakentamiseen ja ylläpitoon.
Oikeastaan ainoa, mikä ko-
mentajan lupauksesta jäi nyt
puuttamaan, oli reservin up-
seeriston käyttäminen myös
nykyistä vaativampiin teh-
täviin, Hannula toteaa.

Puheloinen lupasi ter-
vehdyksessään myös, että
puolustusvoimat tulee ole-
maan yhteydessä vapaaeh-
toiskenttään paikalliset jouk-
kojen suunnittelussa. Tämä
on hyvä lähtökohhta. Samalla
tulee ratkaista myös Maan-

puolustuskoulutusyhdistyk-
sen tehtävät uudessa järjes-
telyssä.

– Nyt sopii vain toivoa,
että puolustusvoimat ky-
kenee pitämään kiinni lu-
pauksestaan kiristävissä
kustannuspaineissa. Vap-
paaehtoisuuden tehokkaal-
la hyödyntämisellä voidaan
ajan mittaan saada myös
taloudellisia säästöjä, mut-
ta erityisesti alkuvaiheessa
uusi järjestely vaatii myös
merkittäviä taloudellisia
satsauksia. Tästä on hyvä
jatkaa kohti toimivaa koo-
naisuutta, Hannula toteaa.

Suomen Reserviupseeri-
liitto ry. on vuonna 1931
perustettu reserviupseerien
valmiuksia kehittävä toi-
minnallinen ja aatteellinen
maanpuolustusjärjestö. Liit-
ton 320 jäsenyhdistykseen
kuuluu n. 28.000 reserviup-
seeria, joista kolmasosa on
alle 35 vuotiaita.

Mika Lehtonen: Ampuma-aselainsäädäntö

Alustus RUL:n ja RES:n
toiminnanjohtajien neu-
vottelupäivillä Lahdessa
25.8.2011

Ampuma-asekoulutta-
jakoulutus POHA mas-
sakoulutuksena toteutet-
tu, noin 500 koulutettua.
Poliisilaitosten alueellaan
järjestämä koulutuksesta,
tietoa saadaan 13.9. jäl-
keen.

Kokemuksia: Koulutuk-
sen kohdentuminen? Mu-
kana henkilöitä, jotka ei-
vät kuulu kohderyhmään.
Ilmoittautuminen yhdis-
tysten kautta suotavaa.

Turvallisen aseenkäytön
osio, Yhteistyötä muiden
koulutusta antavien ta-
hojen kanssa käytännön
koulutuksen osalta, Osion
sisällön muu muokkaami-
nen

Kysymyksiä koulutta-
jana toimimisesta, vastu-
u.

Harrastuksen todenta-
misesta, ei hakijan sopi-
vuudesta muuten. Todis-
tusten antamisvelvoite

Tavat, joilla ammunnan
seuranta voidaan toteuttaa:
Oma ampumapäiväkirjan
ammunnanvalvojan kuit-
tauksella, ratapäiväkirja

Kouluttajakoulutuk-
sen maksu/Koulutuksen
maksuttomuus. Ampuma-
harrastusfoorumin lähettä-
mä kirje on siirretty SM:n
käsitteilyyn, Ongelma
kehkeytyi hallintovalio-

kunnan ja maksuperustelain
näkökantojen erilaisuude-
sta, selvittämään saadaanko
asiaan korjausta

Hyväksynnän maksu.
Maksun taso vaikuttaa kor-
kealta, selvittämään voidaanko
alentaa, Hyväksyntähä-
kemuksia on tullut vasta
muutamia

Kommentteja koulutuksesta:

Ilpo Heporauta: Koulutuk-
sessa esitettyihin kysymy-
ksiin ei saanut vastauksia
koulutustilaisuudessa, lu-
vattiin antaa myöhemmin.
Vastauksia ei ole saatu vie-
läkään.

Aselupa salassa pidettä-
vää tietoa, kouluttajastatus
on julkista tietoa – miten
hoidetaan käytännössä

Mika Lehtonen (ML):
Hallinto ei rupea kovasti
tiedottamaan, ketkä ovat
kouluttajia. Tieto olisi löy-
dettävää ampumaseuroista.

Kouluttajalla on oikeus
kysyä henkilöllisyyttä, mut-
ta ei ole hakijan ei ole pako
antaa. Onko kouluttajalla
oikeus / lupa / velvollisuus
säilyttää tieto myöntämis-
tään luvista.

Marko Patrakka: Tarjottu
maksua todistuksen kirjoit-
tamisesta, Harrastustodis-
tuksen kirjoittamisesta ei
maksua peritä oman seuran
jäseniltä, mutta voiko ulko-
puolisilta periä kohtuulliset

kulut?

Mikko Halkilaita: Voisi-
ko olla niin, että seuroihin
kuulumattomille todistuk-
sen saa poliisilta?

ML: Tällä hetkellä ei ole
mahdollista, lain mukaan
mahdollista.

Jos henkilöllä ja hänen
ampumaharrastustaan ei
tunneta, niin todistuksen
voi jättää antamatta.

Ampuma-aselainsäädän-
nön uudistamisen nykyti-
lante

Ampuma-aselain II vaihe

Uudistuksen II vaihetta ei
annettu eduskunnalle edel-
lisellä istuntokaudella

Myöskään ampumarata-
lain osalta tilanne sama

SM asetti työryhmän
miettimään esiselvityksen
aseturvallisuuden kehitys-
näkömystistä. Poliisihallin-
non sisäinen työryhmä, nä-
kökulma aseturvallisuuden
mahdolliset poliisitoimin-
nalliset ja lainsäädännölliset
kehittämistarpeet

Jo toteutuneet toimen-
piteet ja niistä saatavissa
olevat kokemukset otetaan
huomioon

Työryhmän toimikausi
päättyy 31.12.2011, pj Pentti
Saira, Työryhmä huolehtii
tarvittavien asiantuntijakuu-
lemisten järjestämisestä

Laajapohjaisen, eri int-
ressitahojen edustuksen

sisältävän selvitystyön
käynnistämisestä pääte-
tään nyt asetun työryh-
män selvitystyön / raportin
jälkeen.

Yksi mahdollisuus on
perustaa laajempi työryh-
mä ja sen jälkeen tarvitta-
essa lainsäädäntöhanke.
Hankesivu avattu SM
sivuilla

Tällä hetkellä ei ole oi-
keastaan olemassa ampu-
ma-aselain II vaihetta, jos
jotain aikanaan tulee on
oma kokonaisuutensa

Ampumaratalaki

Ampumaratojen perusta-
mista ja valvontaa kos-
kevan lainsäädännön uu-
distaminen, Eduskunnan
lausuma

Edellyttää hallituksen
edistävän käytettävissä
olevilla keinoilla riittävän
kattavan ampumarataver-
koston toteuttamista

Valmistelun sovitta-
minen yhteen muiden
hankkeiden kanssa, mm.
käsitteiden yhdenmukais-
taminen, lainsäädännön
synkronisointi (SM +
YM). Voi olla, että ratalainsäädäntö etenee en-
simmäisenä

Raha on iso kysymys,
voisiko lainsäädännön
uusiminen helpottaa myös
ampumaratojen rakenta-
misen rahoitusta OM:stä?

Kainuun prikaatin joukkue voitti SM -kultaa sotilaiden SM -jalkapalloturnauksessa. Kuvassa loppuun saakka taistellut joukkue.

Kokkolalaisille varusmiehillä SM-kultaa sotilaiden jalkapalloturnauksessa

Kainuun Prikaatin joukkue voitti SM-kultaa puolustusvoimien SM-kilpailussa Turussa.

Turnaus oli järjestyksessään 60. ja ottelut järjestettiin 16.–19.8.2011 välisenä aikana.

KaiPr löi Veritas -stadionilla pelatussa loppuottelussa Saaristomeren Meripuolustusalueen joukkueen rankkareilla 5–4. Varsinaisen peliaika päättyi 1–1.

Erittäin tasaisessa turnauksessa KaiPr voitti kaikki ottelut ja mestaruus oli prikaatille vasta toinen. Turnaukseen osallistui yhteensä 13 joukkuetta ympäri Suomen ja tapahtuman suojelijana toimi puolustusministeri Stefan Wallin. Järjestelyistä vastasi Saaristomeren Meripuolustusalue.

Prikaatin joukkueessa pelasi keskipohjalaistaustaisia mestareita muun muassa Konsta Tastula, Samu Laitinen, Oskari Hinkkanen, Max Åström, Petteri Jokila, Anton Johansson, Samuel Svenlin, Nicolas Ehrnroth ja Toni Soini.

Sotilasjalkapallolla on maassamme pitkät perinteet. Jalkapallon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailu ja on pelattu vuodesta 1934 lähtien. Kisojen kiertopalkinnon on aikoinaan lahjoittanut Tasavallan Presidentti Lauri Kristian Relander.

Prikaatin joukkueen kapteeni jääkäri Konsta Tastula kädessään presidentti Relanderin kiertopalkinto vuodelta 1934.

AMPUMA-ASEKOULUTTAJIEN kouluttajakoulutus Jokilaaksoissa

Jokilaaksojen poliisilaitos järjestää ampuma-asekouluttajakoulutuksen seuraavasti:

1. LA 29.10.2011 klo10–16.00 Pyhäjärvi, hotelli Pyhäsalmi
2. TO 03.11.2011 klo10–16.00 Raahe, poliisiasema
3. LA 26.11.2011 klo10–16.00 Raahe, poliisiasema
4. LA 03.12.2011 klo10–16.00 Nivala, hotelli Puustelli

Koulutuksiin tulee ilmoittautua etukäteen joko sähköpostitse seppo.ruotoistenmaki@poliisi.fi tai puhelimitse arkisin kello 9–11 numeroon 071 8765 530. Ilmoittautumisen yhteydessä on ilmoitettava

koulutukseen osallistuvan henkilön nimi, yhteystiedot (sähköposti, puhelin) ja yhdistys, joka on päättänyt hakea koulutettavalle hyväksyntää sekä tilaisuus johon osallistuu.

Koulutukseen otetaan 30 ensiksi ilmoittautunutta per koulutus. Koulutuksesta perittävä maksu on maksettava etukäteen poliisiaseman lupakansliaan, maksu on 29 €. Ilmoittautuneille lähetetään vahvistus.

Koulutukseen tulijan on saavuttava tilaisuuteen klo 9.30–10.00 ja hänen on esitettävä tässä yhteydessä passi tai henkilötodistus sekä kuitti maksun (29 €) suorittamisesta. Kurssimaksu ei sisällä ruokailua eikä kahveja (omakustanteiset).

Keski-Pohjanmaan
Maanpuolustajien Piiri ry.

SYYSKOKOUS

to 10.11.2011 klo 19.00 –

Mediakulma

Osoite: Rantakatu 8–10, Kokkola

Tervetuloa !

Hallitus

Keski-Pohjanmaan
Reserviupseeripiiri ry:n ja
Reserviläispiiri ry:n

sääntömääräiset

SYYSKOKOUKSET

to 10.11.2011 klo 18.00 –

Mediakulma

Osoite: Rantakatu 8–10, Kokkola

Tervetuloa!

Hallitukset

Vaasan Reserviupseeripiiri –
Vasa Reservofficersdistrikt ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään keskiviikkona

23.11.2011 klo 19:00 alkaen

Vaasan Sotilaskodissa.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9 §:ssä
syyskokoukselle määrättyt asiat.

Hallitus kokoontuu klo 18:00.

Kahvitarjoilu **TERVETULOA**

Hallitus

**AUTOJOUKKOJEN
KESKI-POHJANMAAN KILTA Ry.**

Sääntömääräinen SYYSKOKOUS pidetään

Kokkolassa koulutustalolla 26.10.2011
alkaan klo 18.00

Kahvitarjoilu + ohjelmaa

Tervetuloa

JOHTOKUNTA

SYYSKOKOUS

Tervetuloa Pietarsaaren Reserviupseerikerho ry:n
ja Pietarsaaren Seudun Reserviläiset ry:n
sääntömääräiseen syyskokoukseen
Pietarsaaren Lukiolle
(Pursisalmen koulu)
03.11.2011 klo 18.00.

Tilaisuuden aluksi
majuri evp. **Kalle Lanamäki** pitää esitelmän.

HÖSTMÖTE

Väkommens till Jakobstads Reservofficersklubb
rf:s och Jakobstadnejdens reservister rf:s höstmöte
den 03.11.2011 kl. 18.00.
Plats Pietarsaaren Lukio
(Pursisalmi skola).

Majors evp. **Kalle Lanamäki** föreläsning.

Hallitukset

Styrelser

Pietarsaaren Reserviupseerikerhon
kunnioitettu jäsen Mikko Ahonen täytti 16.9.
85 vuotta. Onnittelemme!

Kuvan on ottanut Jari Salminen.

DVD:t saatavissa
osoitteesta
Jakobstad TV
Pietarsaari
Kauppatori 1,
Pietarsaari
info@jtv.fi

Sotaveteraanien syyskeräys Perhossa

Perhossa järjestettiin Sotaveteraanien syyskeräys 14.9.2011. Keskuspaikkana toimi jälleen kerran Perhon maaseutuopisto.

Varusmiehiä oli 30 henkilöä jotka keräsivät pitkään

aikaan ennätystuoton perholaisille sotaveteraaneille ja invalideille.

Keräyspäällikkönä perhossa toimi Pertti Hämäläinen. Piirin keräyspäällikkö Antti Roiko-Jokela oli myös

paikalla todistamassa hyvää keräysiltapäivää.

Perhon Kunta tarjosi Kainuun Prikaatin varusmiehille sekä kuljettajille keittoruoa ja kahvit.

Perhon sotaveteraanit

kiittävät kaikkia kuntalaisia, varusmiehiä ja kuljettajia eri järjestöistä ym. toimijoita.

Jorma Koivuniemi
Veteraanien
puheenjohtaja

Kynttilän sytytys Väinö Ojan haudalle Kannuksessa omaisten läsnäollessa

Markku Törmä sytyttämässä kynttilää jatkosodassa katuneen veteraanin Väinö Ojan haudalle, mukana oli myös Väinö Ojan omaisia jotka kunnioittivat tilaisuutta läsnäololla ja lukemalla Väinön kirjoittamia kirjoja jatkosodasta.

Kannuksen reserviläisjärjestöt Markku Törmän johdolla hoitavat jatkosodassa kaatuneiden veteraanien haudolle kynttilöiden sytytyksen kuolinpäivinä 2011–2015.

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

Keski-Pohjanmaan
Maanpuolustajien
piirin ja Vaasan
Reserviupseeri-
piirin tiedotus- ja
jäsenlehti.

Päätoimittaja:
Heikki Pääjärvi,
Lähdetie 4,
68600 Pietarsaari,
puh. 06 – 724 6333,
040 519 9955,
e-mail: paajarvi@multi.fi

Lehtityöryhmä:
Raimo Latvala,
Heikki Pääjärvi,
Markku Takala ja
Kimmio Tastula.

Lehden talous:
Rauno Hauta-aho
Ajurintie 28
67100 Kokkola
puh. 040-581 7412
e-mail:
rauno.hauta-aho@sok.fi

Pankki
Nordea Kokkola
106530-204150

Paino:
Keski-Pohjanmaan Kirjapaino Kokkola
Painos: 6 000 kpl

**Seuraava
Pohjanmaan
Maanpuolustaja**
4/2011: joulukuu.
Aineisto 6.12.2011

Osoitteenmuutokset:

RES ja RUL:
Jäsensihteeri
Virpi Kukkonen
(MPY Oy)

Puh (09) 4056 2011,
fax (09) 499 875

Sähköposti:

jasenasiat@rul.fi

Autojoukkojen Kilta

Ari Olli 050 375 4257

ari.oli@kolumbus.fi

Kokkolan meriosasto

Jari Kivioja 050-5311463

Sivunvalmistus
Päivi Kultalahti

TERVEHDYS POHJANMAAN KOULUTUS- JA TUKIYKSIKÖSTÄ!

Kesä oli, meni ja nyt syksy on päässyt käyntiin kurssineen. MPK:n sivut (www.mpk.fi) ovat alkukesäisen uudistamisen jälkeen olleet käyttäjystävällisemmät, ja niihin kannattaa tutustua, ellei jo ole sitä tehnyt.

Kurssikalenterista löytyy omasta ja lähiKOTUista varmasti jokaiselle jotain. Suora linkki kurssikalenteriin on: <https://www.mpk.fi/Koulutuskalenteri> (Koulutuskalenterissa sivuvalikosta valitse länsi-suomi ja pohjanmaa)

Nyt syksyllä on yllättäen pari kurssia jouduttu "kalkkiviivoilla" peruuttamaan vähäisten ilmoitautumisten vuoksi. Näin mm. aiemmin hyvin suosittu köysiläskurssi. Surullisinta on että se olisi viimehetken ilmoitautumisyhteydenotoista lopulta minimimäärä täytynyt hyvinkin.

Kovin pienelle osallistujamäärälle ei kuitenkaan kurssia ole mahdollista järjestää, eikä se osallistujillekaan järin mielekästä olisi. Mikäli jokin kurssi kiinnostaa ja sille aikoo osallistua, on hyvä ilmoittautua kurssille hyvissä ajoin.

Tiedotusta kurssista pyrimme kehittämään ja talven aikana kehitämme sähköpostituslistan jolla noin kerran kuussa lähetämme tietoa lähimpänä olevista kurssista ja yleisistä asioista. Tähän saakahan listamme ovat olleet kovin vajavaisia ja sen vuoksi on tullut aiheutettua osalle sähköpostivierä osan jäädessä kokonaan ilman. Ketään ei kuitenkaan tahallaan ole jätetty infopimentoon!

Alusta lähtien erikoisuutenamme ovat olleet mm. pitkälle kehitetyt, nousujohteiset taktiset asekurssimme rynnäkökiväärillä, pistoolilla sekä aluksi myös haulikolla. Tarkka-ampujakurssimme sekä monipuoliset kohteensuojakurssimme ovat niinkään olleet suosittuja.

Taktiset kurssimme saavuttivat aikanaan niin suurta kiinnostusta, että nyt vastaavia järjestetään useiden piirien alueella. Tuorein

Vaasan Marssi on kansainvälinen tapahtuma (kuvaaja Leena Liukkonen)

"Tais tulla rakkol!"
(Kuvaaja Hannu Maunula)

aiheemme on nyt ollut IDPA-ammunnan peruskurssit sekä tuomarikurssi ulkomaisen kouluttajan avustuksella. Seuraava IDPA peruskurssi pidetään 22.–23.10.

Kurssien osalta kehitystyö ete-

nee ja nyt sisältöuudistus on tehty Taktinen kivääri -kurssillemme. Tuorein on Taktinen kivääri 2, joka koeponnistuksessa otettiin suurelta tyytyväisyydellä vastaan. Uuden sisällön myötä kurssit ovat entis-

Taktinen kivääri 2:n ohjelma uudistui
(kuvaaja Hannu Maunula)

tä monipuolisempia ja palvelevat myös laajemmin maakuntakompanioiden tarpeita.

Uudistuvan aselainsäädännön osalta olemme lisänneet aseturvalisuuden korostamista koulutuksis-

samme jo olemassa olevia tiukkoja periaatteita tarkentamalla. Ase- ja ammutaharrastus ei edelleenkaan ole yhteiskuntamme vaaroja lisäävää tekijä, joskin aseiden kanssa toimivissa ensiarvoisen tärkeää ovat turvalliset toimintamallit ja järjen käyttö.

Mielenhäiriöiden tai rikollisuuden kyseessä ollessa lakikaan ei aukottomasti suojele, mutta harrastajien osalta korostuu harrastamisen omaehtoinen turvallisuushakuisuus. Merkityksellistä on oman välineistönsä käyttötaito sekä taitojen aktiivinen harjoittelu.

Mahdollisuuksien mukaan jo ensi vuonna reagoimme kurssitarjonnassamme tähän huomioimalla paremmin myös ammutaharrastusta aloittavia. Näin esimerkiksi turvallisen aseenkäsittelykoulutuksen ja AMPU-koulutuksen sekä peruskurssien keinoin.

Menneestä on mainittava Elokuinen Kansainvälinen Vaasan Marssi, joka perinteisesti sai osallistujaryhmän Saksasta saakka. Maakuntakompanioiden edustus ei tänä vuonna takavuosien ennaktykseensä yltänyt, mutta Pohjanmaan Komppania ryhmillään osallistui edellisvuosien tapaan. Myös KOTUme jäseniä suuri osa.

Oma erikoisuutemme Milfight, antoi näytöksen Taiteiden yössä ja katsojia olikin Rewell Centerissä paljon. Milfight on reserviläisen voimankäyttökoulutus, joka soveltuu kaikille ikään ja sukupuoleen katsomatta.

Lajia voi harrastaa niin kuntoilu-, itsepuolustus- kuin kamppailulajina. Lajin henkeen kuuluu että harjoitellaan kuin urheilijat mutta kilpakehiin siirtyminen ei ole itsetarkoitus. MilFight -treenejä on ympäri vuoden ja aloittelijoille pidetään kaksipäiväinen perustekniikkaleiri kahdesti vuodessa.

Tervetuloa tutustumaan kurssiimme!

MPK terveisin:
Juha Ala-aho

POHJANMAAN KOTU-YKSIKÖN LOPPUVUODEN KURSSEJA

KURSSIN NIMI:	AIKA:	KURSSINUMERO:	KURSSIN NIMI:	AIKA:	KURSSINUMERO:
MilFight (syyskausi) jatkuu	29.12.2011 saakka	1900 11 12018	KOTU –henkilöstön kouluttajakoulutus 12. – 13.11.2011		1900 11 12027
Reserviläispäivä	08.10.2011	1900 11 12020	Henkilösuojaus 3	12.–13.11.2011	1900 11 12029
Maakuntakomppanian coopertesti	17.10.2011	1900 11 13020	Alue-etsintä	26.11.2011	1900 11 12004
IDPA -ammunnan peruskurssi	22.–23.10.2011	1900 11 12033	Torjuntakomppanian taktinen käyttö	10.–11.12.2011	1900 11 12042
Hätäensiavun perusteet	25. ja 27.10.2011	1900 11 13024	KOTU vuoden 2012 suunnittelu	17.12.2011	1900 11 13022

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK)
Pohjanmaan Koulutus- ja tukiyksikön päällikkö
PL 22, 65101 Vaasa
(Wolffintie 35)
Juha Ala-aho
gsm:040 756 9960
juha.ala-aho@mpk.fi
www.mpk.fi

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSUTBILDNINGSFÖRENINGEN

KESKI-POHJANMAAN KOULUTUS- JA TUKIYKSIKÖN UUTiset LOPPUVUOSI ON ALKANUT VILKKAASTI

Yksikön koulutustoiminta on alkanut vilkkaasti kesälomien jälkeen. Elokuussa 40 reserviläistä osallistui Lohtajalla järjestettyyn RANNIKKOMYRSKY 2011 -taisteluharjoitukseen. Taistelijan simulaattorien (TASI) avulla toteutettu harjoitus tarjosi osallistujilleen todennäköisen ja haastavan toimintaympäristön jalkaväen taistelutaitojen ylläpitoon ja kehittämiseen. Kainuun Prikaati, Lentosotakoulu ja Panssariprikaati tukivat jälleen kerran merkittävästi harjoituksen toteuttamista. Innokkaita reserviläisiä riitti myös samaan aikaan järjestettyyn Haanen Jotokseen. Kahdeksan kolme henkistä partiota kilpaili sissi- ja tiedustelutaidoissa Perhon metsissä.

Myös varautumisen ja turvallisuuden koulutus käynnistyi rivakasti. Elokuun puolivälissä liki 100 opiskelijaa ja opettajaa kokkolalaisesta Kiviniityn lukiosta osallistui Lohtajalla järjestetylle maastokurssille, jossa he perehtyivät mm. alkuammutus- ja maastotaitoihin sekä puolustusvoimien tehtäviin.

Syksyn ensimmäinen puolustusvoimien tilaama sotilaallinen koulutus järjestettiin Lentosotakoululla syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna. Kurssilla koulutettiin kohteensuojajamien perusteita yli 30 reserviläiselle, jotka olivat ilmoittautuneet maakuntajoukkoihin tai jotka on sijoitettu alueellamme toimiviin sodan ajan joukkoihin.

VUORI 2011 -harjoitus toteutui suunnitelmien mukaisesti Haapajärven Varikolla syyskuun puolivälissä. Harjoitus kokosi kurseille 160 osallistujaa, joista suurimman osan muodosti puolustusvoimien tilaamien sotilaallisten kurssien reserviläiset. Ensimmäisen kerran harjoitukseen osallistuivat

Keski-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan koulutus- ja tukiyksiköt. Naapuriryksiköiden osallistumisen avulla harjoituksen osallistujapohjaa saatiin laajennettua Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin ja Keski-Suomen pohjoisosiin. Kokemustensa rohkaisemina yksiköt osallistuvat harjoitukseen myös ensi vuonna. Suuri kiitos harjoituksen onnistumiselle kuuluu harjoituksenjohtaja Seppo Ruotoistenmäelle ja hänen tukijoukolleen. Harjoitukseen tutustunut MPK:n toiminnanjohtaja Pekka Tuunanen oli näkemänsä erittäin tyytyväinen. Kymmenennen kerran järjestetystä harjoituksesta on kerrottu lisää toisaalla tässä lehdessä.

Ensimmäinen naisille kohdennettu ase- ja ampumakoulutus järjestettiin Vetelissä syyskuun puolivälissä. Kurssilaisille koulutettiin mm. asekäsitteitä, ammuttaa reserviläisaseilla, aseiden huoltoa ja hätäensiavun perusteita. Kurssin hyvien kokemusten kannustamana vastaavaa kurssia järjestetään tulevaisuudessa myös muualla yksikön toiminta-alueella.

MPK:n kouluttaja-koulutusta loka- ja marraskuussa

MPK:n kouluttajatuhtokintoon tähtäävä kouluttamisen peruskurssin ensimmäinen vaihe järjestetään MPK:n Koulutustalolla Kokkolassa 29.–30.10.2011. Toinen vaihe toteutetaan 12.11.2011. Kurssi antaa perusteet koulutuksen suunnitteluun ja toteutukseen. Kouluttajatuhtokinto rinnastetaan puolustusvoimien kouluttajakurssiin puolustusvoimien reservin kouluttajaoikeuksia myönnettäessä. Reservin kouluttajaoikeudet ovat edellytyksenä mm. puolustusvoimien

järjestämään aselajikouluttajakoulutukseen hyväksymiselle.

Ruotsinkielinen ammunnanjohtajakoulutus toteutetaan Pietarsaarella lokakuun kahdena ensimmäisenä viikonloppuna. Koulutus antaa perusteet yksikön hallinnassa olevilla reserviläisaseilla toteutettavien ammuntojen johtamiseen. Koulutuksen suorittaneet voivat anoa yksikön ammunnanjohtajan oikeuksia. Erona aiempiin ammunnanjohtajakoulutuksiin on se, että kurssilla perehdytään syvemmin puolustusvoimien kouluampumajohdelmistoon.

Johtamiskoulutusta ja psykologisen sodankäynnin oppeja reserviläisille

Puolustusvoimien johtaja- ja kouluttajakoulutukseen perustuva Reserviläisjohtaja 1 -kurssi järjestetään marraskuussa Kokkolassa. Kurssi sisältää luentoja, ryhmätyöitä, tilanneharjoituksia ja itseopiskelua. Kouluttajina toimivat sotilas- ja siviilitietävistä kokemusta saaneet reserviupseerit. Syväjohtamisen perusteet kouluttaa everstiluutnantti (evp), Master of Strategig Studies Ilkka Peura. Teemaluennot pitävät Haapajärven Varikon päällikkö everstiluutnantti Jukka Nikkari ja Liikkuvan poliisin ylikonstaapeli Jari Kivioja.

Psykologisen sodankäynnin perusteita koulutetaan Kokkolassa 19.11.2011. Kurssilla käsiteltäviä aiheita ovat mm. psykologisen sodankäynnin historia, teoria ja menetelmät, psykologinen hyökkäys ja puolustus sekä psykologisen sodankäynnin vaikutukset taistelutahtoon ja -moraaliin. Kouluttajana toimii aiheeseen perehtynyt psykoterapeutti,

majuri (res) Jussi Rytönen. Kurssilla saatua tietoa syvennetään keväällä 2012 järjestettävällä jatkokurssilla.

Tutustuminen valtakunnalliseen ilmatorjunta-harjoitukseen ja ohjusammuntoihin

Yksikön kouluttajille ja Pohjanmaan Rauhanturvaajat ry:n jäsenille järjestetään vierailu valtakunnalliseen ilmatorjunta-harjoitukseen 26.11.2011. Tapahtumassa perehdytään harjoituksen järjestelyihin ja tutustutaan ilma-ammuntoihin sekä ilmatorjuntaohjusjärjestelmiin.

Maanpuolustusterveisin,

Jukka Torppa

KESKI-POHJANMAAN KOTU-YKSIKÖN KOULUTUSTARJONTA 1.10.–31.12.2011

1. PUOLUSTUSVOIMIEN TILAAMA SOTILAALLINEN KOULUTUS

Jalkaväkitaistelun perusteet	8.–9.10.	Lohtajan ampuma- ja harjoitusalue
KPMKK hallinto- ja huoltopäivä	19.11.	LENTOSK

2. SOTILAALLISIA VALMIUKSIA PALVELEVA KOULUTUS

Kurssi	Aika	Paikka	MPK:n kurssinumero
Kurs för skjutledare	1.10. ja 8.10.	Pedersöre	0615 11 12044
Esikunta- ja johtamisharjoitus	4.–5.10.	Kokkola	0609 11 12026
Taistelijan sovellettu taistelukurssi	8.10.	Nivala	0613 11 12053
Minat taistelussa	22.10.	Lohtajan ampuma- ja harjoitusalue	0603 11 12065
Fortsättningskurs för utbildare	29.10.–12.11.	Karleby och Larsmo	0609 11 12052
Kouluttamisen peruskurssi	29.10.–12.11.	Kokkola ja Luoto	0603 11 12061
Taistelijan testiammunta	29.10.	Kannus	0608 11 12054
Fortbildningsdag för kustininfanteriutbildare 2	1.11.–19.12.	Larsmo	0615 11 12055

Maakuntakomppanian täydennyskoulutus	12.11.	Kokkola	0609 11 12056
Reserviläisjohtaja 1	12.–28.11.	Kokkola	0600 11 12064
Psykologisen sodankäynnin perusteet	19.11.	Kokkola	0609 11 12063
Tutustuminen Ilmatorjunta-harjoitukseen 2/2011	26.11.	Lohtaja	0603 11 12078

3. VARAUTUMISEN JA TURVALLISUUDEN KOULUTUS

Nuorten turvakurssi	30.9.–2.10.	Lohtajan ampuma- ja harjoitusalue	0603 11 13016
Självförsvar för vårdpersonal	7.10.	Pietarsaari	0602 11 13038
Varautumisen ja väestönsuojelun perusteet	tarkentuu myöhemmin	Kokkola	0609 11 13005

Lisätietoa kursseista www.mpk.fi/koulutustarjonta tai piiritoimistosta.

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK)
Länsi-Suomen maanpuolustuspiiri
Pohjoisväylä, Koulutustalo
67900 Kokkola
puh. 040 485 4744
jukka.torppa@mpk.fi
www.mpk.fi

MPK
MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARsutBILDNINGSFÖRENINGEN